

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κιγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῆς: ΚΑΛΛΙΠΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

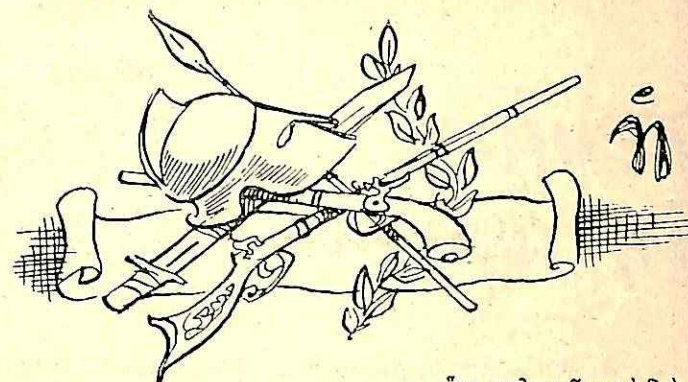
Ἡ Ἰδέα τοῦ Εἰκοσιένα, Ε. Π. Φωτιάδου ... σελίς	1	The idea of 1821 by E.P. Phodiades ... Page	1
Τὸ στράτευμα τῆς ἀγάπης, Μ. Νικολαΐδης ... »	2	The Army of Love by M. Nicolaidis ... »	2
Ε. Ε. Σ. ... »	3	G. R. C. ... »	3
Τὸ Ταχυδρομεῖον τῶν Βυζαντινῶν, Γ. Τ. Κόλια β) Πρώτες Βοήθειες—Δάγμαμα ὄφως ... »	4	Byzantines' post by G. T. Kolas b) First-aid ... »	4
Ἡ Ἀρχαία Σηρικὴ, Ν. Δημητροκάλλη ... »	5	Ancient China by N. C. Demetrocalis ... »	5
Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Ἡ Δημιουργία Κ. Παπαπαναγιώτου ... »	6	Gregory, the miraculous by K. Papapanagioutou b) Creation (poem) by K. P. ... »	6
Κωστής Παλαμάς ... »	7	Costis Palamas ... »	7
Πυθαγόρας—Κόνων—Ἀρχιμήδης, Ε. Σταμάτης ... »	8	Pythagoras, Conon, Archimedes by E. Stamatidis ... »	8
Αἱ ἐκλείψεις τῆς Σελήνης, Φ. Καραπίπερης ... »	9	Eclipse of moon by Ph. Karapiperis ... »	9
Σὰν Σήμερα (ποίημα) Στ. Σπεράντζα ... »	10	Like to-day (poem) by St. Sperantza ... »	10
Ἡ Θάλασσα ἔχει πολλὰς παγίδες, Γ. Παππᾶ ... »	11	Sea has many dangers by G. Pappas ... »	11
Καίσαρ Κασκαμπέλ Β. ... »	12-13	Ceasar Kascambel by B. ... »	12-13
Φωτογραφίαι δράσεως ... »	14	Activity in pictures ... »	14
Μεταξὺ ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως ... »	15	Radio and Television ... »	15
Καρύταινα, Π. Καλονάρος β) Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο ... »	16	Karytena by P. Kalonaros b) Dangers in the street ... »	16
β) 25ῃ Μαρτίου, Ν. Χρόνης ... »	17	Athletic life: The stadium of Athens by Sp. Avlonitis b) 25th of March by N. Chronis ... »	17
Κολοκυθία, Ἐμμ. Ἀνάσης β) Ὑγιεινὲς τροφές ... »	18	Pumpkins by Em. Anassis b) Healthy foods ... »	18
Ὁ Μυλωνᾶς καὶ ὁ Στρατηγός, Γλ. Πρωτοπαππᾶ β) Καλῶς ἤλθετε χελιδόνι, (ποίημα) Σ. Κωτσαρίδης ... »	19-20	The miller and the General by Gl. Protopapas b) Welcome Swallow by S. Kotsarides ... »	19-20
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν. ... »	21	G. J. R. C. movement ... »	21
Δράσις Ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. ... »	22-24	Activity of the groups ... »	22-24
Μαθητικὴ Συνεργασία ... »	25	Pupils' contribution ... »	25
Τὸ λιοντάρι καὶ οἱ δύο Σκύλοι, Ἀντ. Χ. ... »		The lion and the two dogs by Ant. X. ... »	
Ἐξώφυλλο: Ἀνδρέας Μιαούλης		Front-cover: Andreas Miaoulis	
Ἐσῶτ. ἔξωφύλλο: Τὸ Κήρυγμα τῶν Ὑδραίων, Κ. Παλαμάς.		Back-cover: The children of Greece, verses by P. Rozaki	
Ὁπισθόφυλλο: Τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, Στίχοι Π. Ροζάκη			

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΩΝ ΥΔΡΑΙΩΝ

Στὴν κυματοδαστὴ Ὑδρᾷ μὲν ἡμέρα
θαλασσινὰ τῆς Ὑδρας τὰ παιδιὰ,
ὅλοι μικροὶ μεγάλοι πέρα ὡς πέρα
τὸ βάλανε τὸ χέρι στὸ Ἐδαγγέλιον
καὶ κήρυξαν μ' ἀτρόμητη καρδίᾳ
καὶ μετ' τῆς λεβεντιάς τὸ χαμογέλιο.

«Καλότυχος αὐτός, ποὺ ἐγγράφη νᾶβρη
στὸν πόλεμο τὸν θάνατο καὶ πᾶει
ἀπὸ τὸν Τούρκο· ἢ γῆ τοῦ τάφου ἢ μαύρη δὲ θὰ τὸν φάη.
Ἡ δόξα ἀπὸ τῆ νύχτα τοῦ θανάτου
γεννιέται σὰν ἀγγὴ ροδοβαμμένη,
μέσ' τὴν καρδίᾳ τοῦ Γένους τὸνομά του γραφτὸ θὰ μένη...

ἡ ἰδέα τοῦ εἰκοσιένα

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ὅταν ἔρχεται ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου ὄχι μόνον φέρεται ἡ σκέψις μας πρὸς τοὺς ἡμιθέους, ποὺ μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ συγχρόνως διερωτώμεθα: Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐμπνέει κάθε φοράν τοὺς ἥρωας τῆς φυλῆς μας καὶ τοὺς ὁδηγεῖ εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας; Ποία εἶναι ἡ δύναμις ἐκείνη ποὺ δὲν ἀφήκει, οὐδὲ ἀφίνει τοὺς Ἕλληνας οὔτε στιγμὴν νὰ λησμονήσουν τὴν θεὰν τοῦ Σολωμοῦ.—τὴν Ἐλευθερίαν; Τί λοιπὸν ἐμπνέει τὸ Εἰκοσιένα;

Ὅταν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἐμάχοντο κατὰ τὰ Μηδικὰ τοῦ πέμπτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, εἶχαν πλήρη πλὴν συνειδησιν ὅτι πολεμοῦν χάριν τοῦ πατρίου ἐδάφους καὶ χάριν τῶν ἐλευθέρων πολιτικών των θεσμών. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἦσαν ὕφασμένα μετ' ἑκείνην τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων. Χωρὶς τὸ πατριὸν ἐδαφὸς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶν τὴν ζωὴν των. Ἀπὸ τὸ πατριὸν ἐδαφὸς λαμβάνουν τὴν δύναμίν των. Ἡ ἑλληνικὴ γῆ εἶναι ἡ ἀγαπημένη μητέρα των. Καὶ ὡραία φανερώνει τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὁ μῦθος τοῦ Ἀνταίου, ὁ ὅποιος, ὅσάκις ἐκουράζετο, ἐκυπτε πρὸς τὴν μητέρα του, τὴν Γῆν, ἐλάμβανε νέαν δύναμιν καὶ ἤρχιζε πάλιν τὸν δρόμον του. Καὶ ἀντιλαμβανόμεθα τώρα, διατὶ ὁ ἀρχαῖος ἱστορικός εἶπε τὸν παράδοξον ἐκ πρώτης ὄψεως λόγον, ὅτι θὰ φανεθοῦν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ σωθῇ ὁ τόπος. Ἀλλ' αἱ ἐκλείψουν οἱ ἄνθρωποι—θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς—τί νόημα ἔχει ὁ τόπος; Ἀκριβῶς ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα: Θὰ ἀποφασίσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ θυσιάσουν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ σώσουν τὴν ἐλευθερίαν πατρίδα. Ἀν ὅμως θυσιάσθωσιν ὅλοι, χωρὶς νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐκδίωξιν τῶν ἐπιδρομέων, τότε, ἂν μὴ τί ἄλλο, θὰ ἔχουν περισώσει τὴν φήμην καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν των,—καὶ ἡ σεβασμὰ μητέρα των γῆ δὲν θὰ ἔχη τὸ παράπονον, ὅτι δὲν τὴν ἐτίμησαν τὰ παιδιὰ της.

Ἀλλὰ κατὰ τὰ Μηδικὰ ἔχουν—εἴπαμεν—οἱ Ἕλληνες τὴν συνειδησιν

ὅτι πολεμοῦν καὶ διὰ τοὺς ἐλευθέρους πολιτικούς των θεσμούς. Οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν ὅτι ὑπερέχουν τῶν βαρβάρων καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτό: Οἱ βάρβαροι πιστεύουν εἰς τὸν ἡγεμόνα των, τὸν ὅποιον φαντάζονται θεόν. Ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος ὅλοι εἶναι δοῦλοι. Ὁ ἡγεμὼν κάμνει ὅ,τι θέλει, χωρὶς νὰ δίδῃ λόγον εἰς κανένα, εἶναι αὐθαίρετος, ἀσύδοτος. Ἀντιθέτως οἱ Ἕλληνες: Αὐτοὶ ἀνακαλύπτουν τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὸν Νόμον. Καὶ ἐπὶ τοῦ Νόμου στηρίζουν τὴν Πολιτείαν. Ὁ Νόμος εἶναι ὁ βασιλεὺς ὅλων. Εἰς τὸν Νόμον ὑπακούουν ὅλοι, εἴτε εἶναι βασιλεῖς, εἴτε πολιτικοὶ ἀρχηγοί, εἴτε στρατιωτικοὶ ἡγήτορες, εἴτε ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ. Πρὸ τοῦ Νόμου ὅλοι εἶναι ἴσοι. Καὶ ἐστὶ ἀναπτύσσουν τὰς πολιτείας των μετὰ τὸν Νόμον, εἰς τὸν ὅποιον στηρίζουν τὴν Ἐλευθερίαν. Καὶ ἡ Ἐλευθερία, ἀφοῦ ἔχει φράγμα τὸν Νόμον, μένει εἰς τὰ ὅρια ποὺ πρέπει, δὲν γίνεται ἀκολασία εἰς τὴν μεγάλῃ ἐκείνην ἐποχὴν τῶν Μαραθωνομάχων καὶ τῶν Σαλαμινομάχων.

Λοιπὸν: Ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ Ἐλευθερία εἶναι αἱ δύο Ἐλευθερίαι, χάριν τῶν ὁποίων μάχονται οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ Μηδικὰ. Καὶ τὰς δύο αὐτὰς Ἐλευθερίας θὰ ὀνομάσῃ ὁ Ἡρόδοτος «Ἑλληνικὴν Ἐλευθερίαν». τὴν ὅποιαν ἐπαινελημένως ἔπειτα θὰ ὑπερασπίσων οἱ Ἕλληνες καὶ διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου θὰ τὴν παραδώσουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μεσαιωνικὴν Αυτοκρατορίαν, εἰς τὸ ἔνδοξον Βυζάντιον. Ἐν ὀνόματι τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας», ἡ ὅποια πλέον γίνεται ὁ ἄξων τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, θὰ διεξαχθῶσιν οἱ φοβεροὶ ἀγῶνες τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Νικηφόρου τοῦ Α', τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων μας βασιλέων: «Οὐδέποτε—γράφει ἑλληνικώτατα ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Βατάτζης μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1237 καὶ 1241—οὐδέποτε θὰ παύσωμεν νὰ πολεμοῦμεν ἐναντίον ἐκείνων, ποὺ θέλουν νὰ κάμουν, ἰδικὴν των τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Διότι

θὰ ἀδικήσωμεν καὶ τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τοὺς θεσμούς τῆς πατρίδος καὶ τοὺς τάφους τῶν πατέρων καὶ τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν, ἂν δὲν ἀντλοῦμεν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὴν δύναμίν μας». Καὶ τῷ 1261 ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος θὰ κηρύξῃ, ἐν ὀνόματι τοῦ ἱεροῦ ἑλληνικοῦ παρελθόντος, ὅτι τίποτε δὲν ἔχει ἀξίαν, τίποτε δὲν ἡμποροῦμεν νὰ κατέχωμεν ἀσφαλῶς, ἂν μᾶς λείπη ἡ Βασιλίς, δηλαδὴ ἡ Κωνσταντινούπολις.

Μὲ τὰς ὑποθήκας αὐτὰς θὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν θάνατον ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος καὶ θὰ γίνῃ ὁ τελευταῖος μεσαιωνικός καὶ συγχρόνως ὁ πρῶτος νέος Ἕλληνας. Θὰ γίνῃ ὁ κρίκος τῆς βυζαντινῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν νεωτέραν. Καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Βυζαντινῆς Ἰδέας—συνεχίει—μετὰ ὅλοιο δνομα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας—καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον Βασιλέα θὰ διεξαχθῶσιν ὅλοι οἱ μεγάλοι ἀγῶνες τοῦ Γένους, τῶν ὁποίων τὸ Εἰκοσιένα εἶναι ἡ κορωνίς. Καὶ κατὰ τὴν τρίτην δεκαετίαν τοῦ περασμένου αἰῶνος ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαίους πολιτικούς τῆς ἐποχῆς, θὰ ὀνομάσῃ τὴν Ἰδέαν τὴν κινουσαν τὸ Γένος, —Μεγάλῃν Ἰδέαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους. Καὶ μετὰ τὴν λάβαρον οἱ Ἕλληνες θὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς θὰ χυθῶσιν ποταμοὶ αἱμάτων καὶ θὰ διεκδικηθῇ βῆμα πρὸς βῆμα ἡ ἐθνικὴ κληρονομία. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς διεξεδίκησαμεν σήμερον τὴν Ἐλευθερίαν τῆς ἱερᾶς Κύπρου, αὐρίον τοῦ βορείου τμήματος τῆς Ἠπείρου, μεθαύριον τὰ ἄλλα τιμαλφῇ τοῦ Γένους. Καὶ τὸ Εἰκοσιένα θὰ συνεχίζεται. Καὶ θὰ ἐμπνέῃ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀκεραϊότητος τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, ὑπὲρ Ἐλευθερίας τῶν δούλων Ἑλλήνων, ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, ἡ ὁποία συντηρεῖ καὶ ὑψώνει τὸ ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων, —φρόνημα Ἑλληνικοῦ ἑθνοτισμοῦ καὶ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Γιὰ ν' ανταποκριθῇ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς στοὺς δυὸ μεγάλους καὶ βασικοὺς σκοποὺς του, τὴν προστασίαν δηλαδή τοῦ μαχομένου καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος κατανοήσεως, ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς, χρησιμοποιοῖ διάφορα μέσα, τρόπους καὶ προσπάθειες, πού κάθε ἀνθρώπος πρέπει νὰ τὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του, γιὰ νὰ μπορῇ, σὲ κάθε περίπτωσι, νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του καὶ τὴ βοήθειά του.

Καὶ πρῶτα—πρῶτα ἔχει τὸ μεγάλο του στράτευμα, τὸ καλλύτερο, εὐγενικώτερο καὶ πολυτιμώτερο στράτευμα, πού ἔχει συγκεντρωθῇ πάνω στὴ γῆ ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς δημιουργίας τῆς. Ἐνα στράτευμα χωρὶς φονικά ὅπλα, χωρὶς ὕλικες καταστρεπτικές δυνάμεις, χωρὶς μίσος. Τὸ μοναδικὸ του ὅπλο εἶναι ἡ καρδιά του. Καὶ ἡ μοναδική του προσπάθεια δὲν εἶναι νὰ προκαλέσῃ τὴν καταστροφή, τὸν πόνο καὶ τὴ δυστυχία, ἀλλὰ τὴ σωτηρία τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴ χαρά. Στὴ θέσιν τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ταπεινοῦ μίσους ξεπετιέται καὶ φουντώνει τὸ ὠραῖο καὶ ὑψηλὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφοσύνης.

Εἶναι τὸ στράτευμα τῶν ἀνθρώπων, πού ἀνήκουν στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ὡς μέλη του καὶ ὡς συνεργάτες του (γιατροί, νοσοκόμοι, ὑγειονομικὸ προσωπικόν, βοηθοὶ καὶ συνεργάτες γενικά), ὅλοι αὐτοὶ πού ἔχουν νιώσει, ἔχουν ἀγαπήσει καὶ ἔχουν ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδεολογία, του, καὶ προσφέρουν—ὁ καθένας στὸν τομέα, πού ἀνταποκρίνεται στὶς ἀρμοδιότητες καὶ ἱκανότητες του,—τὶς ὑπηρεσίες τους.

Ἐκατὸν εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ἔχουν στρατευθῇ κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, πού, χωρὶς ν' ἀκούσουν τὴ βοερὴ πολεμικὴ σάλπιγγα, ἀλλὰ μόνο τὴν ἀπαλὴ κλήσιν τῆς Ἀγάπης, ἔτρεξαν αὐθόρμητα καὶ ἐβελοντικά νὰ βοηθήσουν τοὺς συνανθρώπους τους στὴν κακουχία, στὸν πόνο καὶ στὴ δυστυχία τους, καὶ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἀνθρωπότητα στὴ μεγάλη καὶ ὑψηλὴ προσπάθειά της γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ γιὰ τὸν πολιτισμό.

Ἐκατὸν εἴκοσι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, πού κατοικοῦν σὲ ἐνεργητὰ σχεδὸν χώρες τοῦ κόσμου καὶ πού ἀνήκουν σὲ ὅλες τὶς φυλές καὶ τὰ χρώματα, σὲ ὅλες τὶς θρησκείες καὶ ὅλες τὶς ἐθνικότητες, σὲ ὅλες τὶς πολιτικές ἀντιλήψεις. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνώθηκαν καὶ συνταυτίσθηκαν σ' ἓναν κοινὸ σκοπὸ, σὲ μιὰν ἐνιαῖα ἰδεολογία, πού δὲν ἀποβλέπουν σὲ κανένα ὕλικὸ συμφέρον, σὲ καμμιάν ἰδιοτελεῖ ἐπιδίωξιν, ἀλλὰ στὸ ὠραῖο, εὐγενικὸ καὶ ὑψηλὸ ἰδανικὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εἰρήνης! Καὶ στρατεύθηκαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὄχι γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν μιὰ καθωρισμένη χρονικὰ θητεία, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τους, νὰ προσφέρουν καὶ νὰ ἐξαντλήσουν ὅλες τὶς δυνάμεις τους σ' αὐτὸν τὸν ὑπέροχο ἀγῶνα τῆς Ἀγάπης! Καὶ μόνο τὸ γεγονὸς αὐτὸ πιστοποιεῖ καὶ καθιερώνει

νὴν με τὸν ὠραιότερο καὶ πειστικώτερο τρόπο τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀξία τῆς ἰδεολογίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ ἀποτελεῖ συγχρόνως τὴ μεγάλη καὶ περιλαμπρὴ νίκη του. Οἱ πέντε Ἐλβετοὶ πολῖτες, πού, με τὸν Ἐρρίκο Ντυνὰν ἀνάμεσά τους καὶ ἐπικεφαλῆς, ἔκαμαν, με σεμνὴ καὶ εὐγενικὴ διάθεσιν ἀλλὰ καὶ με ὠραία καὶ μεγάλη ὄνειρα, τὶς πρῶτες ἐκείνες συσκέψεις τοῦ 1863 στὴ Γενεύη γιὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἔγιναν τώρα ἀπέραντα πλήθη σταυροφόρων, πού γεμίζουν ὁλόκληρη τὴ γῆ! Κι οἱ εὐγενικὲς ἀνθρωπιστικὲς προθέσεις τους, πού περιορίζονταν μόνον σὲ «κάποια στοργικὴ φροντίδα» γιὰ τοὺς τραυματίες, τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῦ πολέμου, ἀπλώθηκαν σήμερα σὲ μιὰ πελώρια καὶ ἄρτια πολιτιστικὴ ὀργάνωσι, πού ἀγκαλιάζει καὶ θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα!

Ἀφοῦ ὁμῶς ἐκάμαμε τὴν παρομοίωσιν τῶν μελῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον μ' ἓνα μεγάλο στράτευμα σταυροφόρων, ὃς ἐπεκτείνωμε τὴν παρομοίωσιν καὶ στὴν ἡγεσίαν του, πού, με τὰ διοικητικὰ τῆς κλιμάκας, ὁδηγεῖ τὸ στράτευμα στὸν ἀγῶνα καὶ στὴ νίκη.

Τὰ πρῶτα καὶ βασικὰ κλιμάκια εἶναι οἱ Ἐθνικοὶ Ἐρυθροὶ Σταυροί, πού ἔχουν ὀργανωθῇ καὶ λειτουργοῦν σὲ κάθε χώρα. Μέσα στὸν κύκλο τῆς τοπικῆς τους δράσεως οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς ἔχουν τὴ φροντίδα καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στὴ χώρα τους, ὃχι μόνον ἐν καιρῷ πολέμου, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δεινῶν καὶ συμφορῶν του, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, γιὰ τὴν προαγωγή τῆς υγείας, τὴν πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὸν μετριασμό τῆς δυστυχίας.

Γιὰ τὸν συντονισμό καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν τοπικῶν αὐτῶν προσπαθειῶν στὶς διάφορες χώρες ὑπάρχει ἡ **Ἐνωσις τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν**, ἡ ὁποία σὲ παγκόσμια κλίμακα, βοηθεῖ ἠθικὰ καὶ ὕλικὰ τοὺς Ἐθνικοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς νὰ πραγματοποιοῦν ἀποτελεσματικὰ τὸ ἔργο τους καὶ προπάντων τὸ εἰρηνικόν. Ἡ Ἐνωσις αὕτη, πού, ὅπως εἶπαμε, ἰδρύθη τὸ 1919, ἐδρεύει στὴ Γενεύη, ἀποτελεῖ ἓνα εἶδος συνομοσπονδίας τῶν Ἐθνικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐκπροσωποῦνται σ' αὐτήν.

Παράλληλα πρὸς τὴν Ἐνωσιν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν λειτουργεῖ ἡ **Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ**, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπαμε, ἰδρύθη τὸ 1863 καὶ, σὰν Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, καθορίζει τὴ γραμμὴ πορείας, καταρτίζει τὶς διεθνεῖς συμβάσεις, ἐπιβλέπει τὴν πιστὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ ἐφαρμογὴ τους, ἐλέγχει τὴν καλὴ χρῆσιν τοῦ σήματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἰδρύει ἐν καιρῷ πολέμου εἰδικὰ γραφεῖα γιὰ τὴν προστασίαν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν ἄλλων θυμάτων πολέμου καθὼς καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Ἔτσι ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, (Συνέχεια εἰς σελ. 6)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ

Ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων
καὶ διπλωμάτων

Τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1959 ἐγένετο εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἀλεξανδρουπόλεως εἰδικὴ τελετὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπενεμήθησαν τιμητικαὶ διακρίσεις πρὸς συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ πτυχία εἰς Ἐθελοντὰς Ἀδελφάς, παρουσία τοῦ Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ὅστις μετέβη ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀλεξανδρουπόλιν μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως Ε.Ε.Σ. κ. Ε. Σπηλιωτοπούλου καὶ τῆς Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σ.Ε.Α. Κας Ἐλευθερίου.

Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως, ὁ Νομάρχης Ἐβρου, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ὡς καὶ ὅλαι αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος κ. Γ. Φιλίππιδης δι' ἐμπνευσμένης προσφωνήσεως ἔχαιρέτισε τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐξέθεσε τὰ τῆς δράσεως τοῦ Τμήματος ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως διὰ τὴν πλήρη κατανοήσεως συμπαραστάσιν της. Μετ' αὐτὸν ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος λαβὼν τὸν λόγον ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν τοῦ Κέντρου πρὸς τὴν ἀκριτικὴν καὶ δοξασμένην περιφέρειαν τῆς Θράκης καὶ ἀνῆγγειλεν, ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτόν, τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Στάθη Σπηλιωτοπούλου καὶ τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν κ. Μαρίας Ἐλευθερίου, διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐορτῶν τῆς Ἐκατονταετηρίδος μιᾶς Ἰδέας, τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἀφοῦ ἐξέθεσε τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ μέγας Ἰδρυτὴς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐρρίκος Ντυνὰν, ἐνεπνεύσθη ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ πεδίου τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο τὴν Ἰδέαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐντὸς 100 ἐτῶν ἐνεκοιλώθησαν καὶ ἐξυπηρετοῦν 120.000.000 Ἐρυθροῖται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, ἀνέφερε τὴν συμβολὴν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τῆς Ἰδέας ταύτης καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου, ἀπὸ τοῦ Οὐρανοφάντορος Μ. Βασιλείου μέχρι τῆς ἀλώσεως.

Διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐναρξιν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος ἐπελέγη, εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος, ἡ Θράκη, ἡ Ἀλεξανδρουπόλις, οὐ μόνον ὡς μιὰ ἀκριτικὴ περιφέρεια τοῦ ἔθνους, ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ἱστορίαν 40 αἰώνων, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ τῆς περιφέρειας ταύτης ἀνεδείχθησαν ἀνώτεροι μορφαί, δημιουργοὶ εὐγενοῦς πολι-

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ., κ. Κ. Γεωργακόπουλος, λαμβάνει ἀπὸ μικρὰν Ἐρυθροσταυρίτισσαν ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα. Δεξιὰ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ εἰς τὸ μέσον ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος κ. Φιλίππιδης.

The President G.R.C. Mr. C. Georgakopoulos (left) receiving from a Junior girl a commemorative album. Right the most reverend bishop of Alexandroupolis, Mr. Ioakim and in the middle the President of the G.R.C. branch Mr. Philippidis.

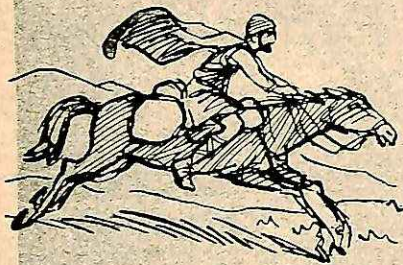
τισμοῦ καὶ ἰδρυταὶ θρησκείας μεταδοθείσης εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὁ Ὁρφεὺς καὶ ὁ Θάμυρις, ὁ Λίνος, ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ καταστήσας τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια Εὐμόλπος.

Ἡ ἰδέα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι της, ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον σεβασμοῦ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πρῶτοι ἐν Ἑλλάδι ἐδημιούργησαν εὐγενεῖς πολιτισμοὺς καὶ ἐκαλλιέργησαν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀρετάς, δι' ὧν κατέστη δυνατὴ ἡ πραγματοποίησίς της.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος, ἀφοῦ ἀνέφερε τὰς κοινὰς προσπάθειάς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει Τμήματος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1944-1945 πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ εἰδεχθοῦς παιδομαζώματος, ὀργάνωσιν τοῦ παιδοφυλάγματος καὶ πρὸς παροχὴν πολυτίμου βοηθείας καὶ περιθάλψεως εἰς τὰ θύματα τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ἀπόρους, συνεχάρη τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τοῦ Ἐβρου διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν των καὶ τοὺς μικροὺς μαθητὰς τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν Ἰδέαν καὶ ἀπένειμε πτυχία εἰς τριάκοντα νέας ἑθελοντὰς Ἀδελφάς καὶ τιμητικὰς διακρίσεις εἰς τὸν Ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Ἀλεξανδρουπόλεως, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Ἰωακείμ, εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Γ. Φιλίππιδην, τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ Διευθυντὴν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Ἐμμ. Σαρρῆν, πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ.κ. Κ. Καρυωτάκη, Β. Γιουβαλάκη, Μ. Βασιλειάδην, Δ. Βαρβερόπουλον, Ἀθαν. Τερζήν, Ι. Κουταβέλην, Δ. Ζαφειριάδην καὶ Ἐλ. Καραγιάννη Ἐθελ. Ἀδελφὴν, εἰς τοὺς διδάξαντας τὰς Ἀδελφὰς Ἰατροὺς κ. Χρ. Σαμαράν, Κ. Μουλούδην, Ι. Παπαδόπουλον, Λ. Λάμπρου, Σταμ. Πεταλᾶν, Κ. Ραχμανίδην καὶ εἰς τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν διενέργειαν τοῦ Πανελληνίου ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἐράνου Συνεργάτας του.

Δώστε ἀπὸ τὸ ρόζι σας σ' αὐτοὺς, πού πεινοῦν.

Δώστε ἀπὸ τὴν καρδιά σας σ' αὐτοὺς, πού ὑποφέρουν. Κινεζικὴ παροιμία

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού Πανεπιστημίου

Ο σημερινός άνθρωπος είναι υπερήφανος διά τας διαφόρους εφευρέσεις, τας οποίας έκαμαν οί σοφοί και οί έπιστήμονες τὰ τελευταία έκατον πενήντα χρόνια. Από τας εφευρέσεις αυτάς, αί όποια μετέβαλον πρὸς τὸ καλύτερον τὴν ζωὴν μας, είναι τὸ τηλέφωνον μὲ τὸ σύρμα καὶ τὸ ασύρματο, ὁ τηλέγραφος, ὁ σιδηρόδρομος, τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αεροπλάνον, τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἄλλαι πολλαί. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι δυνατόν νὰ μάθωμεν τί συμβαίνει εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ κράτους μας ἢ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ πλεον ἀπομακρυσμένα σημεῖα τῆς γῆς μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα. Πολὺ σύντομα ἐπίσης ἡμποροῦμε νὰ μεταβῶμεν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος εἰς ἓνα ἄλλο καὶ νὰ ἀποστείλωμεν ὅ,τιδήποτε θελήσωμεν. Οἱ Βυζαντινοὶ πρόγονοί μας πῶς ἐπικοινωνοῦσαν μεταξὺ τῶν; Βεβαίως δὲν εἶχαν τὰ σύντομα καὶ ἀσφαλῆ μέσα, τὰ όποια ἔχομεν ἡμεῖς σήμερα. Ἐκεῖνο τὸ όποιο εἶχαν ομοιάζει κάπως πρὸς τὸ ἴδιόν μας ταχυδρομεῖον, μὲ μεταφορικὰ μέσα τὸ ἄλογο καὶ τὸ ἀμάξι, τὸ όποῖον ἐσέρναν ἄλογα.

Αἱ πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνεδέοντο μετὰ τῶν μὲ δρόμους πλακοστρωμένους, ὅλοι δὲ οἱ δρόμοι ὠδηγοῦσαν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, δηλ. εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Κατὰ μῆκος τῶν δρόμων αὐτῶν καὶ εἰς ὠρισμένας ἀποστάσεις ὑπῆρχον σταθμοί, δηλ. οἰκήματα, εἰς τὰ όποια ἔμενον ἄνδρες καὶ ἄλογα. Οἱ ἄνδρες κάθε σταθμοῦ ἦσαν μὲ στρατιωτικὴν πεθαρχίαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑποχρεωμένοι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἰκήματος τοῦ σταθμοῦ καθὼς καὶ διὰ τὴν τροφήν καὶ περιποίησιν τῶν ἄλῳγων, τὰ όποια ὅλα ἦσαν τοῦ δημοσίου. Ἐπίσης ἔπρεπε νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ δεχθῶν, νὰ περιποιηθῶν καὶ νὰ δώσουν φαγητόν καὶ στέγην εἰς οἰονδήποτε ἐπίσημον ταξιδιώτην, ὁ όποῖος θὰ ἔφθανε καὶ θὰ ἦτο ἐφωδιασμένος μὲ εἰδικὴν ἄδειαν. Οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ξεζένοῦν καὶ νὰ περιποιηθῶν τὰ κουρασμένα ἄλογα καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ζέψουν ἄλλα ξεκούραστα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ όποια εἶχε ὁ σταθμός. Πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες κάθε σταθμοῦ δὲν γνωρίζομεν. Γνωρίζομεν μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄλῳγων. Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν 40 καὶ ἀπὸ αὐτὸ συμπεραίνομεν ὅτι καὶ ἐκεῖνοι ἦσαν ἄρκετοί.

Αὐτὸ τὸ όποῖον ἡμεῖς σήμερα λέγομεν ταχυδρομεῖον οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ἔλεγον «δημόσιον δρόμον». Ὁ δημόσιος αὐτός δρόμος διεκρίνετο εἰς δύο εἴδη, εἰς «πλατὺν δρόμον» καὶ εἰς «ῥῆξιν δρόμον». «Πλατὺς δρόμος» ἦτο ταχυδρομικὴ μεταφορὰ μὲ ἀμάξι, ἐνῷ «ῥῆξιν δρόμος» ἦτο μὲ ἄλογο. Ἡ μεταφορὰ μὲ ἄλογο ἐγένετο γρηγορώτερα, παρ' ὅ,τι μὲ ἀμάξι. Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ἐχρησιμοποιοῦν μόνον δι' ἀνάγκας τοῦ κράτους, δηλ. διὰ νὰ μεταβιβάζουν διαταγὰς τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἔλεγον σή-

μερα, διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀνώτατοι στρατιωτικοὶ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους ξένοι πρεσβευταὶ ἢ διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἢ πρεσβευταὶ Βυζαντινοὶ διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς ξένας χώρας ἢ καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ ἐκεῖ. Τέλος δὲ διὰ νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν τὰς δημοσίας εἰσπράξεις, δηλ. τοὺς φόρους ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Ἰδιώται δὲν ἐπετρέπετο νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ταχυδρομεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς όποίους ἐπετρέπετο ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ εἰδικὴν ἄδειαν, τὴν όποῖαν μόνον ὁ αὐτοκράτωρ ἔδιδεν ἢ ὠρισμένοι ἀνάτατοι ὑπάλληλοι, ὑπουργοὶ θὰ ἔλεγον σήμερα. Ἡ ἄδεια ἐκείνη ἔδιδετο ὑπὸ ὠρισμένους περιορισμούς. Ὁ ἀνώτατος ἀξιωματοῦχος τοῦ κράτους, εἰς τὸν όποῖον θὰ ἔδιδετο ἡ ἄδεια, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ταχυδρομεῖον, δὲν ἦτο ἐλεύθερος νὰ πάρῃ μαζὶ τοῦ όσους ἤθελεν (ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν τοῦ ἦτο ὠρισμένος καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸ ἀξίωμα του καὶ πρὸς τὸ εἶδος τῆς ἀποστολῆς), οὔτε ἐπετρέπετο νὰ ἐφήσῃ τὸν κεντρικὸν δρόμον καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ δρομολόγιον τῆς ἀρεσκείας του.

Ὁ δικαιοῦμενος νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ταχυδρομεῖου ἄφνε τὴν πρωτεύουσαν μὲ ἀμάξι ἢ μὲ ἄλογο τοῦ κράτους. Ἐφθάνει εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν. Ἐκεῖ ἀφοῦ θὰ ἐγένετο ὁ ἔλεγχος τῆς ἀδείας του, τοῦ ἔδιδετο, ἐὰν ἐπλησίαζεν ἡ νύκτα, στέγη καὶ τροφή ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ σταθμοῦ καὶ ξεκούραστος συνέχιζε τὴν ἄλλην ἡμέραν. Ὑπῆρχον ὅμως περιπτώσεις, κατὰ τὰς όποίας ὁ ἀπεσταλλμένος ἔπρεπε νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν προορισμόν του. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς κάθε σταθμόν ὑπῆρχον ἔτοιμοι οἱ ἄνδρες, οἱ όποιοι θὰ ἔξευαν τὰ ἄλογα καὶ θὰ ἔξευαν ἄλλα χορτάτα καὶ ξεκούραστα διὰ νὰ ἡμπορέσῃ ἐκεῖνος νὰ συνεχίσῃ τὴν δρόμον του χωρὶς τὴν παραμικρὰν καθυστέρησιν.

Τὸ ἄλογο δὲν ἔχει βεβαίως τὴν ἀντοχήν, τὴν όποιαν ἔχει ἡ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ διάστημα τὸ όποῖον ἓνα ἄλογο ἡμπορεῖ νὰ τρέξῃ εἶναι ὠρισμένον καὶ εἶναι ἀκόμη πῶς μικρὸ ὅταν τρέξῃ μὲ καλπασμό. Ἐπρεπε ὅμως καμμιὰ φορὰ ἢ ἀπόστασις ἡμερῶν, ἐβδομάδων ἢ ἀκόμη καὶ μηνῶν νὰ διανυθῇ μὲ καλπασμόν. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἰδοὺ πῶς τὴν ἀντιμετώπισαν οἱ Βυζαντινοί. Οἱ μεγάλοι σταθμοὶ ἀπέειχαν ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον μίᾳς ἡμέρας πορείαν πεζῇ, δηλ. τριάντα, τὸ ὀλιγώτερον, χιλιόμετρα. Τὸ διάστημα αὐτὸ βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατρέξῃ ἓνα ἄλογο μὲ καλπασμό, θὰ ἔσκαζε. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀνάμεσα εἰς τοὺς μεγάλους σταθμούς ὑπῆρχαν μικρότεροι, οἱ όποιοι ἀπέειχαν ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον μόνον ἐννέα χιλιόμετρα. Καὶ εἰς αὐτοὺς ὑπῆρχε προσωπικὸν καὶ ἄλογα ξεκούραστα καὶ σελλωμένα. Ὁ ἀπεσταλλμένος, ὡς εἴπωμεν ὁ ταχυδρόμος τοῦ αὐτο-

κράτορος, ἔφθανεν ἐκεῖ μὲ καλπασμό, κατέβαινε ἀπὸ τὸ ἀφρισμένο καὶ κατὰ-κοπὸ ἄλογο, ἀνέβαινε σὲ ἄλλο διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του μὲ καλπασμό ἕως τὴν ἄλλην στάσιν ἢ σταθμόν μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν προορισμόν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μίαν ἀπόστασιν δέκα ἡμερῶν τὴν διέτρεχον εἰς διάστημα μίᾳς μόνον ἡμέρας. Γνωρίζομεν μάλιστα ὅτι ἡ εἰδησις, ὅτι τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα ἡττήθησαν ἀπὸ τοὺς Πέρσας βαθιὰ μέσα εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἔφθασε, κατὰ τὸν τρόπον ποῦ εἴπωμεν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Διὰ νὰ μεταβῇ δὲ ἓνας πεζὸς ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐγένινεν ἡ μάχη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐχρειάζετο ἐνάμισον τὸ ὀλιγώτερον μῆνα.

Αὐτὸ ἦτο ἐκεῖνο τὸ όποῖον συνέδεε τὰς ἐπαρχίας τοῦ βυζαντινοῦ κράτους μὲ τὴν πρωτεύουσαν καὶ μὲ τὰ ξένα κράτη καὶ τὸ όποῖον ὀμοιάζει κάπως, καθὼς εἴπωμεν, μὲ τὸ σημερινὸν ταχυδρομεῖον. Οἱ Βυζαντινοὶ διέθετον καὶ ἓνα ἄλλο μέσον ἐπικοινωνίας, τὸ όποῖον μᾶς ἐνθυμίζει τὸν σημερινὸν ὀπτικὸν τηλέγραφον. Τὰ μέσα αὐτὰ ἐπικοινωνίας ἦσαν τοῦ κράτους καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας μόνον τοῦ κράτους. Οἱ πολῖται, ἐὰν ἤθελον νὰ στείλουν γράμμα ἢ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο εἰς κάποιον, ὁ όποῖος ἐζοῦσε εἰς ἄλλην πόλιν, ἔστελλον τοῦτο μὲ κάποιον ταξιδιώτην.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Δάγκαμα φιδιού

Γ. Τὰ περισσότερα φιδία δὲν εἶναι δηλητηριώδη. Μερικὰ ὅμως, ὅπως ἡ ἔχιδνα στὸν τόπο μας, εἶναι δηλητηριώδη, ὥστε τὸ δάγκαμά τους νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰ κατὰστασι καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ θάνατον, ἂν τὸ δάγκαμα ἐγινέχωρως κοντὰ στὸ πρόσωπο καὶ ἂν τὸ θῦμα δὲν πάῃ ἀμέσως στὸν ἰατρό. Αἱ πρῶται βοήθειαι συνίστανται :

α) Νὰ βάλωμε τὸν ἄρρωστον ἀμέσως νὰ ξεπλῶσῃ καὶ νὰ μείνῃ ἀκίνητος, διότι κάθε μυϊκὴ προσπάθεια κάνει τὸ δηλητήριο νὰ ἐξαπλωθῇ γρηγορὰ εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Γι' αὐτὸ ἡ ἀμεσος ἀκίνησις εἶναι ἀπαραίτητος.

β) Νὰ δέσωμε γύρω ἀπὸ τὸ πόδι ἢ τὸ χέρι 3-5 ἑκατοστὰ ψηλότερα ἀπὸ τὴν πληγὴ ἓνα πιεστικὸν ἐπίδεσμο. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε μίαν λωρίδα ὑφάσματος, ἓνα μαντήλι, ἓνα λαιμόδετῃ ἢ κατὶ παρόμοιο.

γ) Νὰ κάνωμε ἀριετικές ἐντομές εἰς τὸ δέμα γύρω-γύρω ἀπὸ τὸ τραῦμα καὶ εἰς βάθος 1)2-1 1)2 ἑκατ. Τὸ μαχαίρι, ποῦ θὰ χρησιμοποιήσωμε, ν' ἀποστειρώνεται, εἴτε βουτώντας τὸ μέσα εἰς ἀντισηπτικὸν, ὀινόπνευμα ἢ βάμμα τοῦ ἰωδίου, ἢ, προτιμότερον, περνώντας το ἐπάνω ἀπὸ φλόγα.

δ) Νὰ ἀπορροφήσωμε τὸ αἷμα τοῦ τραύματος. Τοῦτο μπορεῖ νὰ γίνη μὲ βεντούζα, ἂν τὸ μέρος εἶναι κατὰλληλο, ποτὲ ὅμως μὲ τὸ στόμα.

ε) Νὰ καλέσωμε ἀμέσως ἰατρόν.

Στὶς χώρες τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν

Η ΑΡΧΑΙΑ ΣΗΡΙΚΗ Ἡ ΣΙΝΙΚΗ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπαιδ. Συμβούλου

Οἱ γεωγραφικὲς γνώσεις τῶν ἀρχαίων ἦσαν πολὺ περιορισμένες, ἂν βέβαια τὶς συγκρίνωμε μὲ τὴν ἐποχὴ μας. Ἀπὸ τὶς πέντε ἡπείρους τῆς γῆς μόνον οἱ τρεῖς ἦσαν γνωστές, ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρική. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς ἡπείρους αὐτὲς μόνον οἱ περιοχές, ποῦ βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα εἶχαν ὀπωσδήποτε μελετηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους γεωγράφους.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι δύσκολο νὰ ἐξηγηθῇ. Μὲ τὰ πρωτόγονα συγκοινωνιακὰ μέσα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἦταν σχεδὸν ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ κανεὶς στὸ ἐσωτερικὸ τῶν μεγάλων ἡπείρων. Ἀσφάλεια ἐξ ἄλλου στὰ ταξίδια δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν καμμιὰ. Γιὰ τοῦτο οἱ περισσότερες γεωγραφικὲς πληροφορίες γιὰ κάθε τόπο μετεδίδοντο ἀπὸ τὴ μιά περιοχὴ στὴ γειτονικὴ τῆς καὶ ἔφθαναν μὲν ἔτσι πολὺ μακριὰ, ἀλλὰ ἀνακατωμένες μὲ πολλὰ φανταστικὰ καὶ ὑπερβολικὰ στοιχεῖα, τὰ όποια καμμιὰ σχέσι δὲν εἶχαν μὲ τὴν ἀληθινὴν πραγματικότητα.

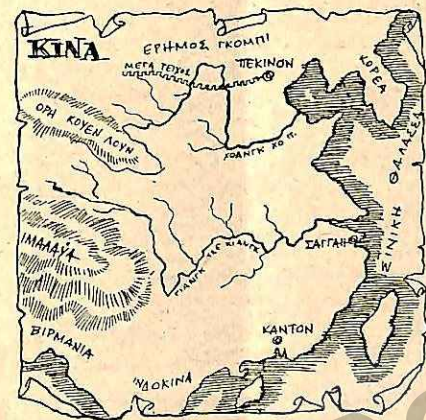
Ἔτσι ἔφθαναν σὲ κάθε τόπο πληροφορίες γιὰ τόπους κοντινοὺς, ἀλλὰ καὶ χώρες μακρινές. Μιὰ ἀπὸ τὶς μακρινές αὐτὲς χώρες, γιὰ τὶς όποιες οἱ ἀρχαῖοι εἶχαν ἐλάχιστες πληροφορίες, ἦταν ἡ χώρα τῶν Σηρῶν, ἡ

Ἀγαλμα Κινέζου πολεμιστοῦ, κατασκευασμένο κατὰ τὸ 1350 μ.Χ.

Σηρικὴ, ἡ όποια ταυτίζεται περίπου μὲ τὴ σημερινὴ Κίνα.

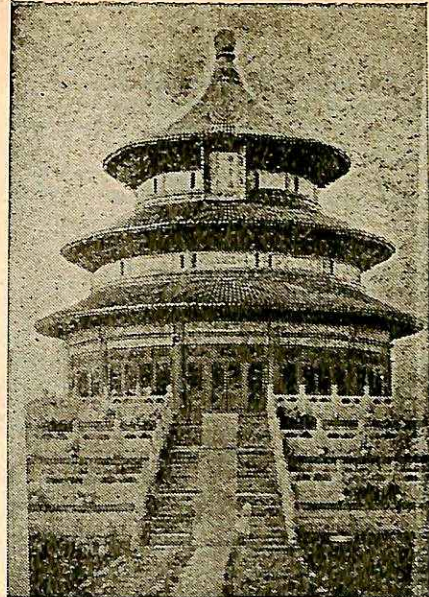
Ὁ ἀρχαῖος γεωγράφος Πτολεμαῖος ἀναφέρει ἐπίσης τὸ ὄνομα Σῖναι, ὡς τὸ ὄνομα ἑνὸς λαοῦ, ὁ όποῖος κατοικοῦσε τὶς χώρες τῆς μακρινῆς, τῆς Ἀπῶ Ἀνατολῆς. Ὁ λαὸς αὐτός ἀναφέρεται στὰ βιβλία τῶν ἀρχαίων Ἰνδῶν μὲ τὸ ὄνομα Τσίνας, ἀπ' αὐτὸ δὲ προήλθε τὸ ὄνομα Σῖναι καὶ ἡ χώρα Σινική τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τὸ ὄνομα Κίνα καὶ Κινέζοι ὀλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν. Τὸ ὄνομα δὲ Τσίνας, φαίνεται ὅτι τὸ ἔκαμαν

γνωστὸ στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες οἱ Ἀραβες θαλασσοπόροι, οἱ όποιοι διενεργοῦσαν τὸ ἐμπόριο μεταξὺ Ἰνδῶν καὶ μεσογείου θαλάσσης διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

Οἱ Σῖναι ἀνῆλκον σὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς πῖν ἀρχαίους λαοὺς τῆς γῆς, ἀνέπτυξαν δὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἀρχαίους πολιτισμούς. Οἱ ἀνασκαφές τῶν ἀρχαιολόγων ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Σῖναι 3000 χρόνια π.Χ. ἔτρεφαν κατοικίδια ζῶα, ἐγνώριζαν τὴν τέχνη νὰ καλλιεργοῦν τὴ γῆ, εἶχαν μεγάλες κατοικίες καὶ κατεσκεύαζαν πολλὰ χρήσιμα οἰκιακὰ σκεύη. Γιὰ νὰ φθάσουν ὅμως σὲ τέτοια πρόοδο πρέπει νὰ ἐπέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε, ποῦ ἐζοῦσαν ὡς πρωτόγονοι καὶ ἄγριοι μέσα στὰ σπηλαιο.

Ἡ ἀρχαιότερη ἱστορία τῶν Σινῶν περιλαμβάνει μύθους, θρύλους καὶ παραδόσεις. Σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις αὐτὲς ἡ πρώτη περίοδος τῆς ἱστορίας τῶν ὑπῆρξεν ἡ ἐποχὴ τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων, οἱ όποιοι ἐθεωροῦντο ὡς ἡμίθεοι.

Ὁ ναὸς τοῦ Οὐρανοῦ στὸ Πεκίνο

Ὁ πρῶτος ἀπ' αὐτοὺς, ὁ Φοῦ-Χί, ἐδίδαξε στοὺς ἀνθρώπους τὴν τέχνη τοῦ κυνηγιοῦ, τὴ χρῆσιν τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἐφεῦρε τὸ ἡμερολόγιο καὶ ὠργάνωσε τὴν οἰκογενειακὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ.

Ὁ δεύτερος, ὁ Σὲν-Νούγγ, ἐφεῦρε τὸ ξύλινο ἄροτρο, ἐδίδαξε τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀνεκάλυψε τὶς θεραπευτικὲς ιδιότητες τῶν βοτάνων καὶ ὠργάνωσε τὸ ἐμπόριο.

Ὁ τρίτος, ὁ Χουάγγ-Τί, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος κατασκευαστὴς πλοίων καὶ ὀπλων, ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀγγειοπλαστικῆς καὶ τῶν ἀμαξῶν μὲ τροχοὺς, ὁ πρῶτος ποῦ ἐχτίσε σπιτία καὶ πόλεις καὶ ἐχρησιμοποίησε τὴ μαγνητικὴ βελόνη γιὰ τὸν προσανατολισμό.

Ἡ γυναῖκα τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ ἦταν ἡ πρώτη, ποῦ ἐχρησιμοποίησε τὸ μεταξοσκώληκα γιὰ τὴν παραγωγή τοῦ μεταξιοῦ καὶ ἐγένεθεὰ τῆς μεταξοσκωληκοτροφίας.

Τοὺς τρεῖς αὐτοὺς αὐτοκράτορες διεδέχθησαν ἔπειτα ἄλλοι, οἱ όποιοι ἐδίδαξαν τοὺς Σῖνας τὴ θρησκεία καὶ τὴ λατρεία, ἐχτίσαν ναοὺς, κατεσκεύασαν μεγάλα δημόσια ἔργα καὶ ἔκαμαν νόμους γιὰ τὴν καλύτερὴ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἀπόδοσι τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ θρησκεία τῶν Σινῶν ἦταν βέβαια εἰδωλολατρικὴ, ὅπως καὶ ὀλων τῶν ἀρχαίων λαῶν. Ἐλάτρευαν ὡς θεοὺς, ζῶα, πουλιὰ, δένδρα, βουνὰ, ὄρη. Τὸ ὑπέρτατον ὅμως Ὄν, ὁ ἀνώτερος δηλαδὴ Θεός, ἦταν ὁ Οὐρανός, τοῦ όποῖου υἱὸς ἐθεωρεῖτο ὁ αὐτοκράτωρ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Οὐρανὸς ἐνδιέφερετο ἰδιαίτερος γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ ἐμμοῦσε τὴν ἀδικία καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ φροντίζῃ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς

(Συνέχεια εἰς σελ. 8)

Τὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτο-
ρος τῆς Ρώμης Τιβερίου στὴ
θέσι τῶν ἀρχαίων Καβείρων ἐ-
κτίσθη ἡ Νεοκαισάρεια. Ἡ νέα
αὐτὴ πόλις ὑπῆρξε πρωτεύ-
ουσα τοῦ Πολεμωνιακοῦ Πόν-
του. Στὴ Βυζαντινὴ ἐποχὴ
ἀπέκτησε μεγάλη ἀύλη, ἐπει-
δὴ ἐγεννήθη, ἀνετράφη καὶ δι-
ετέλεσεν ἐπίσκοπος τῆς ὁ Γρη-
γόριος ὁ θαυματουργός.

Ὁ Γρηγόριος ἐγεννήθη γύρω στὸ 213
ἀπὸ γονεὺς εὐπόρους καὶ ἀριστοκράτας.
Ὅταν ἔγινε 13 ἐτῶν, ἔλασε τὸν πατέρα
του. Ἡ μητέρα του ἀξίωσε νὰ σπουδάσῃ
ρητορικὴ καὶ νομικά, γιὰ νὰ ἀσκήσῃ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦ ρητοροδιδάσκου καὶ
συνηγόρου. Γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ
πῆρε καθηγητὴ τῆς Λατινικῆς. Ὅταν ἐ-
τελείωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του
στὴ Νεοκαισάρεια καὶ ἐτελειοποιήθη στὴν
Ἑλληνικὴ καὶ Λατινικὴ φιλολογία, ἐπεί-
σθη ἀπὸ τὴ μητέρα του νὰ φύγῃ μετὰ τὸν
ἀδελφὸ τοῦ Ἀθηνόδωρου γιὰ τὴ Βηρυτὸν
γιὰ ἀνώτερες σπουδές. Ἀπὸ ἐκεῖ οἱ δύο
ἀδελφοὶ πῆγαν στὴν Καισάρεια τῆς Πα-
λαιστίνης, στὴν ὁποίαν ἔμενεν ὁ σύζυγος
τῆς ἀδελφῆς τους, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐπαρχος.
Στὴν Καισάρεια ὁ Γρηγόριος καὶ ὁ Ἀθη-
νόδωρος ἐγνώρισαν τὸν Ὁριγένη, τὴ
φωτεινὴ αὐτὴ μορφή τῆς Ἐκκλησίας, ὁ
ὁποῖος εἶχεν ἰδρῦσαι καὶ διηύθυνεν ἐκεῖ τὴ
σχολὴ Καισαρείας. Οἱ Νεοκαισαρεῖς ἀδελ-
φοὶ ἐγοητεύθησαν ἀπὸ τὴ διδασκαλίαν τοῦ
περιφύμου συγγραφέως καὶ μετεπείσθη-
σαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ Νομικὰ καὶ νὰ
σπουδάσουν τὴν ἐπιστήμην τῶν Θεῶν
λόγων. Ἐμείναν λοιπὸν κοντὰ τοῦ καὶ
ἐσπούδασαν φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν
πέντε ὁλόκληρα χρόνια (233—238).

Ὁ Ὁριγένης ἦταν τότε 47 χρονῶν καὶ
ὁ Γρηγόριος 20. Ἐκεῖ ἀκούσαν Λογικὴν,
Φυσικὴν, Μαθηματικὰ, Γεωμετρίαν, Ἀ-
στρονομίαν, Ἠθικὴν καὶ ὅλους τοὺς κλά-
δους τῆς Θεολογίας. Μετὰ τὸ πέραν τῶν
σπουδῶν τῶν ὁ Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος εἶχε
καταμαγευθῆ ἀπὸ τὸ ἦθος καὶ τὴ διδασκα-
λὴν τοῦ Ὁριγένη, ἐξεφώνησε σὲ
πανηγυρικὴ τελετὴ «Τὸν χαριστή-
ριον λόγον σου» πρὸς τὸν σοφὸν διδά-
σκαλόν του, μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ πρὸς τὸν
ὁποῖον ἐξέβετε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν
θαυμασμόν του.

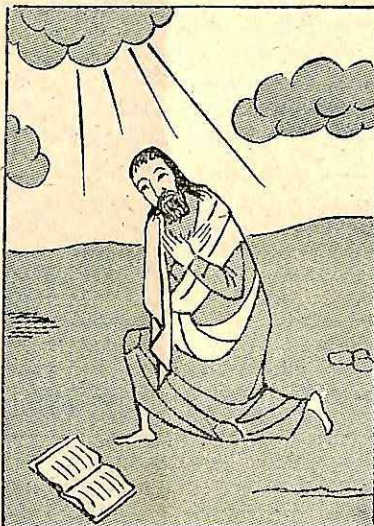
Ὅταν ἐγύρισαν στὴν Νεοκαισάρειαν οἱ
δύο ἀδελφοὶ, ἐπροτίμησαν νὰ ἀπομονω-
θοῦν μακριὰ ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ζωὴ καὶ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,
Γεν. Ἐπιθ. Μ. Ἐκπαιδεύσεως

τὸν θόρυβον καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν στὴ μελέτῃ.
Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς
περισυλλογῆς ἀκριβῶς ἔλαβαν γράμμα
ἀπὸ τὸν Ὁριγένη, ὁ ὁποῖος τοὺς συ-
στούσε νὰ μελετήσουν ἀπὸ τοὺς κλασι-
κοὺς συγγραφεῖς καὶ φιλοσόφους ὅσα συγ-
γράμματα ἔχουν βοηθοῦσαν στὸ νὰ
ἐμβαθύνουν καλύτερα στὴ Χριστιανικὴ
Θεολογικὴ ἐπιστήμην.

Πολὺ ἐνωρίς ὁ Μητροπολίτης Ἀμασειᾶς

Κατέφυγε στὴν ἔρημον καὶ ζήτησε τὴ
θεῖαν φώτιση.

τοῦ Πόντου Φέρδημος ἐκάλεσε τὸν
Γρηγόριον νὰ τὸν χειροτονήσῃ ἐπίσκοπον
Νεοκαισαρείας. Ὁ Γρηγόριος πρὶν χειρο-
τονηθῆ, κατέφυγε στὴν ἔρημον καὶ ζήτησε
τὴ Θεῖαν φώτιση καὶ ἀντίληψιν. Ἀφοῦ ἐτοι-
μάσθηκε ἐστὶ ψυχικὰ, ἐπῆγε καὶ ἐδέχθηκε
τὴ χειροτονίαν καὶ ἔγινε πρῶτος ἐπίσκο-
πος Νεοκαισαρείας τοῦ Πόντου. Τὴν ἐπι-

σκοπὴν αὐτὴν ἐκυβέρνησε
τριάντα ὁλόκληρα χρόνια
(240-270) μετὰ σπάνιον ζῆλον, με-
τὰ ἐπίμοχθον δραστηριότητα καὶ
θαυμαστὴν ἀπόδοσιν. Ὅταν
ἀνέλαβε τὴν ἐπισκοπὴν 17 μὲ-
νον χριστιανοὶ ἦσαν μέσα στὴ
Νεοκαισάρεια. Ὅταν ἀπέθανε
μόνον 17 εἰδωλόλατρες εἶχαν
ἀπομείνει.

Σπανίως ἄλλος ἐπίσκοπος
ἐξέτελεσε τὰ ποιμαντορικὰ του χρέη
μετὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην καὶ
περιέθαλπε μετὰ τὸσον ζῆλον τὸ χριστι-
ανικὸ ποίμνιόν του. Κατὰ τὸν διωγμὸν ἐπὶ
τοῦ αὐτοκράτορος Δεκίου (250 μ.Χ.) ὁ
Γρηγόριος μετὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ
ποιμνίου του κατέφυγε στὰ βουνά, γιὰ
νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὴ σφαγὴ. Ἀργό-
τερα ἔλαβε μέρος στὴ σύνοδο Ἀντιοχείας
(264). Στὴ σύνοδο αὕτῃ ἔλαβε μέρος καὶ
ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γρηγορίου Ἀθηνόδωρος,
ὁ ὁποῖος εἶχε χειροτονηθῆ ἐπίσκοπος τοῦ
Πόντου.

Ὁ Γρηγόριος ἔγραψε πολλὰ ἔργα, τὸ
σπουδαιότερον ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ
«ἐκθεσις πίστεως», τὸ ὁποῖον
λέγεται ἀποκάλυψιν Γρηγορίου. Στὸ βί-
βλιο αὐτὸ ἐκθέτει τὴ διδασκαλίαν περὶ
Ἀγίας Τριάδος καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι τοῦ
ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰω-
άννην, κατ' ἐντολὴν τῆς Θεοτόκου. Ὁ
ἴδιος μετέφρασε τὸν ἐκκλησιαστικὸν τοῦ
Σολωμῶντος.

Ὁ Γρηγόριος ὀνομάσθη θαυματουργός
ἀπὸ τὰ πολλὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε.
Σπανιώτατα ἔτυχε νὰ ἐνωθοῦν σὲ ἓνα
καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἡ εὐσέβεια, ἡ σο-
φία καὶ ἡ θαυματουργικὴ δύναμις. Ἐνας
μεγάλος Λατῖνος ἐκκλησιαστικὸς συγ-
γραφεὺς, ὁ Ρουφίνος, λέγει γιὰ τὸν Γρη-
γόριον, ὅτι ἡ φήμην του ἐπλήρωσεν «Ἄρ-
κτον τε καὶ Ἀνατολήν». Ὁ πολυ-
μαθέστατος Εὐσέβιος τὸν ἀποκαλεῖ διαβό-
ητον καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος «μέγαν τε κα-
οῖον λαμπτήρα περιφανή, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τοῦ Θεοῦ διαλάμπωντα». Ἄλλοι δὲ ἴδιοι
τὸν ἀποκαλεῖ «δεύτερον Μωυσέα». Καὶ
οἱ ἀντίπαλοι τῶν χριστιανῶν καὶ ἀκόμη
καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι διεφθμίζον τὰ κατορ-
θώματά του.

Τὸ 270 μ.Χ. ἐπὶ αὐτοκράτορος Αὐρη-
λιανοῦ, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 60 χρόνων.

Τὴν μνήμην του ἑορτάζει ἡ ἐκκλησία
μας τὴν 17ην Νοεμβρίου.

κοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς. Ἡ Διεθνὴς Διασκεψὶς παίρ-
νει ἀποφάσεις γιὰ γενικώτερα διεθνή ζητήματα τοῦ
Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

*

Κ. Παπαπαναγιώτου

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ναὸς ἀγάπης κι ὁμορφιάς φαντάζει ἡ Γῆ κι ἡ Φύση
μετὰ τὴ χρυσὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου καὶ τὴ Δύση.

Νερὰ κρυστάλλινα κυλοῦν στὴ βελουδένια χλόη,
τὴ γῆρι τῶν ἀνθῶν ρουφᾷ ξανθὸ μελισσολόι,
μοσχοβολοῦν τ' ἀρώματα, γλυκοφυσᾷ τ' ἀγέρι
καὶ λάμπει στὸ στερέωμα διαμάντι κάθε ἀστέρη.

Ὡ πλάστη μας, τοῦ Σύμπαντος Δημιουργέ, πατέρα,
σὲ Γῆ, σὲ πέλαγο, οὐρανὸ, σοῦ φάλλει νύχτα-μέρα
μ' ἐδγγνωμοσύνη σ' ἀπειρους ἀχοὺς δοξολογία
«πᾶσα πνοὴ» στὴ θαυμαστὴ αὐτὴ Δημιουργία.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ὁ Ἑθνικὸς ποιητὴς καὶ ὁ πνευματικὸς ὁδηγός

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ· Γ· ΔΗ

Ἐκατὸ χρόνια συμπληρώθηκαν ἀ-
πὸ τὴ γέννησιν τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ.
Καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος, ποὺ εἶχε
τιμῆσει τὴ μνήμην τοῦ μεγάλου ἐθνι-
κοῦ τοῦ ποιητοῦ, τοῦ Διονυσίου Σο-
λωμοῦ, ἀφιερώνοντας σ' αὐτὸν τὸ
ἔτος 1957, τιμᾷ τώρα τὴ μνήμην τοῦ
ἄλλου ἐθνικοῦ τοῦ ποιητοῦ, τοῦ Κω-
στῆ Παλαμᾶ, ἀφιερώνοντας σ' αὐτὸν
τὸ 1959.

Δικαίαν τιμὴν κι ἐπιτακτικὸ καθή-
κον. Διότι ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς ὑπῆρ-
ξε πράγματι ἐθνικὸς ποιητὴς, με-
τὰ τὸ νόημα ὅτι μπόρεσε νὰ γνωρίσῃ
καὶ νὰ νοιώσῃ βαθιὰ τὸ ἔθνος του
στὶς πιὸ χαρακτηριστικὰς του ἐκδη-
λώσεις καὶ στὰ οὐσιαστικώτερα ψυ-
χικὰ καὶ πνευματικὰ του γνωρίσματα,
νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὶς μεγάλες καὶ
ἀστείρευτες αὐτὲς πηγές, καί, μετου-
σιώνοντας σὲ ἀληθινὴ τέχνη τὴς
ἐμπνεύσεως του, νὰ τὴς ἐκφράσῃ με-
δύναμι καὶ ὁρμή, μ' ἔξαρσιν καὶ πά-
θος, μετὰ γνήσια καὶ ὑψηλὴ ποίησιν.

Ἄν ὁ Διονύσιος Σολωμός, ἐμπνευ-
σμένος ἀπὸ τὶς ἴδιες πηγές, μπόρεσε
μετὰ τὰ φτερά τοῦ Πηγάσου του, νὰ
φθάσῃ σὲ ἀνώτατα ὕψη, ν' ἀγγίξῃ
τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ ἐπικοινωνήσῃ
μετὰ τὸν Θεόν, ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς
ἄνοιξε διὰ πλάτα τὶς φτεροῦγες τοῦ
δικοῦ τοῦ Πηγάσου καὶ τὴς τέντωσε
σὲ πλάτος καὶ σὲ ἔκτασιν, σὰν μπρά-
τσα ἀνοιγμένης ἀγκαλιᾶς, ποὺ ἀπλω-
νόταν στοργικὰ σ' ὁλόκληρην τὴν
Ἑλληνικὴ γῆ.

Ἐτοὶ ὁ πρῶτος ἐθνικὸς μας ποιητὴς
κληροδότης στὸ Ἔθνος του—ἄ-
φραττον κι αἰώνια κληρονομιά—ἐναν-
τὶ ὑπέροχον κι ἐκπαγλὸ ναόν, ποῦ, καί
μετὰ ἀτέλειωτες πολλὰς κολῶνες του καί
μετὰ ἀσυμπλήρωτον τὸ ἐπιστέγασμά
του, φεγγοβολεῖ ἀπὸ κάλλος καὶ με-
γαλεῖο. Ὁ Παλαμᾶς ἀπὸ τὴν ἄλλην,
ρίχνοντας σὲ πλατύτερες ἐκτάσεις τὸν
σπῆρον του, γονιμοποίησε τὴν αὐ-
χμηρὰ καὶ χέρσα τότε πνευματικὴ γῆ
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς χάρισε μετὰ τὸ
ἔργο του ἓναν εὐφορὸν καὶ πλούσιον
ἀγρόν, ποῦ, καί μετὰ τὴς μοιραῖες σὲ μιὰ
τόσον πλατεῖαν καλλιέργειαν ἀνισότητες,
ἀποδίδει ἀφθονοὺς κι εὐχυνμοὺς καρ-
πούς.

Ὁ Παλαμᾶς ἦταν ἓνας ἐμπνευσμέ-
νος, μεταρσιωμένος, ἐξαυλωμένος ὁρα-
ματιστής, ποῦ ζοῦσε καὶ δημιουργοῦ-
σε μέσα στὴν ἔξαρσιν καὶ στὴν ἐκ-
στασιν, γεμάτος πάντα ἀπὸ συγκί-
νησιν κι ἐνθουσιασμόν, δονημένος ἀπὸ

βίαιη κι ὀρμητικὴ ψυχικὴ καὶ πνευ-
ματικὴ ἔντασι. Σ' αὐτὴν τὴν κατά-
στασιν τοῦ ὀπτασιασμοῦ καὶ τοῦ οἶ-
στρου ἀπλώνει τὴν ὁρασί του—τὴν
ψυχικὴν του διαίσθησιν καὶ τὴν πνευ-
ματικὴν του ἀναπόλησιν—σὲ ὅλους
τοὺς χρόνους καὶ σὲ ὅλους τοὺς χώ-
ρους τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τῆς
Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἀντίκρυζε μετὰ θαυ-
μασμόν καὶ μετὰ πάθος ὅλες τὶς μορφές
καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς
ψυχῆς, παρακολουθοῦσε μετὰ φλογερὴ
καρδίαν τὶς παραδόσεις καὶ τοὺς θρύ-
λους, τὰ τραγούδια καὶ τὰ πάθη, τοὺς
ἀγῶνες καὶ τὶς ἀγωνίες τῆς Ἑλληνικῆς
φυλῆς.

Καὶ τὰ μετουσίωσε ὅλα αὐτὰ σὲ
τέχνην, τὰ ἔκαμε ποίησιν καὶ στοχα-
σμόν, ἀφήγημα καὶ μελέτη, θέατρο καὶ
δοκίμιον, χρησιμοποιώντας μετὰ ὁρμῆς
καὶ δύναμιν ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐντεχνου
λόγου, ἀφήνοντας τὰ κοχλαστικὰ
τοῦ αἰσθητά καὶ τὶς ἐκρηκτικὰς του
σκέψεις ν' ἀναπηδοῦν ἀπὸ μέσα του
καὶ νὰ μορφοποιῶνται μετὰ βίαιον αὐ-
θορμητισμόν.

Ἐτοὶ καὶ ἡ φωνὴ του, ἡ ἔκφρασις
του, ταιριαστὴ μετὰ τὴν ψυχικὴν του
ἔξαρσιν καὶ τὴν πνευματικὴν του ἀνά-
τασιν, ἦταν πάντα μεγάλη καὶ δυ-
νατὴ, ἐντονὴ καὶ μεγαλόστομη, κά-
ποτε καὶ ρητορικὴ, ἀλλὰ πάντα θερμὴ
καὶ εἰλικρινὴς, πηγαία καὶ γνήσια.
Ὅπως ὁ Πήγασος τοῦ ἐκάλπαζε πάν-
τοτε ὀρμητικὸς καὶ ἀτίθασος σὲ ὅ-
λες τὶς σφαῖρας καὶ σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα
τοῦ ἐθνικοῦ στερεώματος, ἔτσι καὶ ἡ
λύρα του ἔπαιρνε διαρκῶς ὅλους τοὺς
ὕψηλους καὶ ἰσχυροὺς τόνους τῆς Τέ-
χνης.

Ἐψαλε τὴ Βυζαντινὴν μᾶς ἱστορίαν,
ἔμνησε τὸ Εἰκοσιένα καὶ τὸ Μεσολογ-
γι, τραγούδησε τὴ σύγχρονον Ἑλλά-
δα. Δοξολόγησε τὸν Ἑλληνικὸν ἡρωϊ-
σμόν, μοιρολόγησε τὰ ἐθνικὰ παθή-
ματα, μαστίγωσε τὴν τυραννίαν, τὴν
ἀδικίαν, τὴ δουλείαν. Ἐγκωμίασε τὶς
ἐθνικὰς ἀρετὰς καὶ ἐκαυτηρίασε τὶς
ἀδυναμίας. Καὶ πάντα μετὰ ἀγάπην καὶ
πίστιν στὴν Ἑλλάδα καὶ στὰ πεπρω-
μένα της.

«Τραγούδια τῆς Πατρίδος μου»
ἦταν τὸ πρῶτον ἔργον, ποῦ τύπωσε τὸ
1886. Καὶ τραγούδια τῆς Πατρίδος
μας ἔμειναν ἀπὸ τότε ὅλα του τὰ
ἔργα, ὁποῖον τίτλον καὶ ἂν εἶχαν, ὁποι-
ον μορφήν κι ἂν ἐπῆραν, ὁποῖον κι
ἂν ἦταν τὸ περιεχόμενον τους. Ὅλα

Κ. Παλαμᾶς
1859 — 1943

ἐσφυζαν, ἔλαμπαν καὶ βοῦνίζαν ἀπὸ
Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ντυμένα ὅλα
μετὰ τὴν ὥραϊαν, τὴν ἀγνὴν καὶ γνήσιαν
Ἑλληνικὴν φορεσίαν, μετὰ τὴν πηγαίαν
κι ἀνόθευτην ἔκφρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ, μετὰ τὴ λαϊκὴν του γλῶσσαν. Ὅ-
πως πρῶτος ἴσως—ἀπὸ τοὺς πρῶ-
τους πάντως—ὁ Παλαμᾶς εἶχε φέ-
ρει στὴ νάρκωμένην κι ἀκαλλιέργητον
ἀκόμα τότε (μετὰ φωτεινὴν ἐξαίρεσιν
τὴν Ἑπτάνησον) πνευματικὴν ζωὴν
τῆς χώρας μας ζωογόνα μὴνύματα
πνεύματος καὶ γόνιμους καλλιτεχνι-
κοὺς σπόρους, ἔτσι καὶ στὸν βασικόν
τομέαν τῆς γλώσσης ὑπῆρξε ἓνας φω-
τεινὸς πρόδρομος κι ἓνας πολυτι-
μος ὁδηγός.

Ἄν εἶναι ἀλήθεια—καὶ εἶναι—ὅτι
τὸ πλάσιμον τῆς γλώσσας εἶναι προ-
πάντων δουλειὰ τοῦ ποιητοῦ, ὁ
Παλαμᾶς ἐργάσθηκε μετὰ πάθος καὶ με-
τίστω γι' αὐτὸ καὶ μετὰ λαμπρὰ ἀπο-
τελέσματα, γιὰ τὴ διαμόρφωσιν καὶ
τὴν ἐξέλιξιν τῆς λαϊκῆς μας γλώσσας,
ὥστε νὰ δοθῇ στὸν Ἑλληνικὸν καλ-
λιτεχνικὸν λόγον τὸ ζωντανὸν καὶ ζωο-
γόνο γλωσσικὸν ὄργανον, ποῦ τὸν
ἀνανέωσε καὶ τοῦ ἔδωσε δυνάμειν
γιὰ πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν.

Τὸ ἴδιο πρόδρομος καὶ ὁδηγός στά-
θηκε ὁ Παλαμᾶς καὶ στὸν τομέαν τοῦ
στοχασμοῦ. Μέσα στὴ στενὴν κι
ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἀντι-
πνευματικῆς ἐκείνης ἐποχῆς μετὰ τὶς
μικρὰς καὶ περιορισμένους ἀντιλήψεις
καὶ ἰδεολογίας, ὁ Παλαμᾶς μετὰ τὶς με-
λέτες του, μετὰ τὶς κριτικὰς του, μετὰ
τὶς συζητήσεις του, μετὰ τὶς μεταφράσεις
του, ἀκόμα καὶ μετὰ τὰ χρονογρα-
φήματά του, ἀγωνίστηκε μετὰ θάρ-
ρους, μετὰ ἀφοσίωσιν καὶ μετὰ αὐτοθυσίαν
νὰ σπᾷ τὸν κλειστὸν ὁρίζοντα καὶ
νὰ ἀνοίξῃ μεγάλα καὶ φωτεινὰ περά-
σματα, γιὰ νὰ μποῦν στὸν Ἑλληνικὸν
χώρον νέα ρεύματα καὶ νέες ἰδέες,
νὰ εἰσχωρήσῃ νέα ζωὴ καὶ νὰ πνοῇ
στὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, νὰ καλλιερ-
γηθῇ καὶ νὰ γονιμοποιηθῇ Ἑλληνικὴ
πνευματικὴ ζωὴ. Καὶ ἀνοίξε πραγματι-
κὰ τέτοια περάσματα καὶ τέτοιους δρό-

ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 2)

ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰκοσιπέντε Ἑλβετοὺς πολῖτες,
ὅπως ἡ πρώτη ἐκείνη ὁμάδα τοῦ Ντυνὰν μετὰ τοὺς ἄλλους
τέσσερες συμπολίτες του,—ἐκφράζει καὶ πραγματοποιεῖ
τὴν οὐδετερότητα, τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ τὴν κα-
θολικότητα τῆς δράσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποῦ
εἶναι ἀνεξάρτητη καὶ ἀσχετὴ μετὰ τὴν πολεμικὴν παρά-
ταξιν τῶν ἐμπολέμων καὶ μετὰ τὴν ἐθνικότητα τῶν θυμά-
των πολέμου.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια καὶ βασικὰ ὄργανα διοικήσεως
καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ πάνω ἀπ' αὐ-
τὰ, σὰν ἀνώτατος ὁδηγός καὶ ρυθμιστής, εἶναι ἡ
Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποῦ
συγκαλεῖται κάθε τέσσαρα χρόνια ἀπὸ τὴ Διεθνή Ἐπι-
τροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία προσκαλεῖ σ'
αὐτὴν ἀντιπροσώπους ἀπὸ τὶς Κυβερνήσεις, ποῦ ὑπέ-
γραψαν τὴν Συνθήκην τῆς Γενεύης καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐθني-

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, ΚΟΝΩΝ, ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

'Ο ύπολογισμός της ταχύτητος των σωμάτων

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οι σημερινοί άνθρωποι θαυμάζουν πολύ την κατασκευή της ατομικής βόμβας και εκπλήσσονται διά την μεγάλην ενέργειαν, την οποίαν εγκλείει το έσωτερικόν, ο πυρήν, των ατόμων. Όλγιοι όμως γνωρίζουν ότι τα κατορθώματα των φυσικών επιστημών έχουν την αφορμήν των από τας θαυμασίας επινοήσεις, τας οποίας έκαμαν οι αρχαίοι Έλληνες σοφοί. 'Ο Άναξαγόρας, ο Λεύκιππος και ο μαθητής αυτού Δημόκριτος έπλυν περί τὸ μέσον τοῦ πέμπτου αἰῶνος π.Χ., ὅτι ὅλα τὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον, τὸν ὅποιον ζῶμεν, ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότατα σωματίδια, τὰ ὁποῖα ὠνόμασαν ἄτομα. Αὐτὰ τὰ ἄτομα εἶναι τόσο μικρά, ὥστε δὲν τέμνονται, δηλ. δὲν κόπτονται εἰς μικρότερα μέρη. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὠνο-

μους καὶ πρόσφερε στὸ ἔθνος του πολῦτιμες ἀναγεννητικὰς πνευματικὰς δυνάμεις.

Γι' αὐτὸ ὁ Κωστής Παλαμᾶς εἶναι ὄχι μόνον ἔθνικος ποιητής, ἀλλὰ καὶ ἔθνικος πνευματικὸς ὁδηγός. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος γιορτάζει καὶ τιμᾷ μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν πρώτων ἑκατὸ χρόνων ἀπὸ τῆς γέννησίν του, μετὰ βαθεῖαν ἀναγνώρισιν, ἐκτίμησιν καὶ εὐγνωμοσύνην, τὸ πολῦπλευρον καὶ φωτεινὸν δημιουργικὸν τοῦ ἔργου.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΣΗΡΙΚΗ ἢ ΣΙΝΙΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 5)

πρώτης καὶ τὴν τιμωρίαν τῆς δευτέρας.

Ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴ ζωὴ τῶν Σινῶν εἶχε ἡ οἰκογένεια. Γι' αὐτὸ μὴ ἀπὸ τῆς μεγαλύτερης κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ὑποχρεώσεως ἔθεωρεῖτο ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ὑπακοή τῶν παιδῶν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ ἡ λατρεία τῶν προγόνων μετὰ τὸ θάνατόν τους.

Ὅπως ἀπέδειξαν οἱ ἀνασκαφῆς οἱ Σῖναι ἐφεύραν πολὺ ἔνωρις τὴ μεταλλουργία, ἰδίως τὴν κατεργασία τοῦ χαλκοῦ. Τὰ ἀγγεῖα, ποὺ εὐρέθησαν, εἶναι ὠραιότατα, σχετίζονται δὲ ὅλα μετὰ τὴ λατρεία τῶν προγόνων καὶ γι' αὐτὸ προέρχονται ἀπὸ τάφους.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ γλυπτικὴ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὠραίους ναοὺς χτισμένους πρὸς τιμὴν τῶν διαφόρων θεῶν καὶ ἀγάλματα θεῶν καὶ αὐτοκρατόρων. Οἱ ναοὶ ἔχουν σχῆμα τετραγωνικόν, ἐξαγωνικὸ ἢ στρογγυλὸ καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ πολλὰ πατώματα, εἶναι δὲ γνωστοὶ μετὰ τὸ ὄνομα παγόδες.

Οἱ Σῖναι εὐρήκαν ἐπίσης πολὺ ἔνωρις τὴ γραφὴν, τὴν τυπογραφίαν καὶ

μάθησαν ἄτομα. Εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων σοφῶν ἐστηρίχθησαν οἱ νεώτεροι ἐπιστήμονες καὶ ἐπέτελεσαν τὰς προσόδους τῆς σημερινῆς φυσικῆς καὶ χημείας. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν τεχνικῶν μέσων οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες κατάρθωσαν νὰ διασπᾶσιν καὶ τὰ ἄτομα καὶ νὰ λάβουν τὴν μεγάλην ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν αὐτὰ ἐγκλείουν, τόσο διὰ τὴν ατομικὴν βόμβαν, ὅσον καὶ δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς, ὅπως εἶναι ἡ παραγωγή εὐθηνῶν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἡ γνώμη ὁμως τῶν Ἑλλήνων σοφῶν, ὅτι ὁ κόσμος ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ τεμάχια ὕλης καὶ μικρὰ τεμάχια ἐνεργείας,

τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτιοῦ. Πολλὰ εἶναι τὰ βιβλία, ποὺ ἐγράφησαν σὲ πολὺ παλαιὰ ἐποχὴ. Σπουδαῖα μάλιστα ἦσαν ἡ σινικὴ λεξικογραφία. Τὸ πρῶτον σινικὸ ἐγκυκλοπαιδικὸ λεξικὸν ἐγράφηκε κατὰ τὸ 100 μ.Χ., ἡ πρώτη ἐφημερίδα ἐβγήκε κατὰ τὸ 960 μ.Χ. καὶ ἡ πρώτη ἐγκυκλοπαιδεῖα ἐγράφηκε κατὰ τὸ 1500 μ.Χ.

Μολοντοὶ ὁμως εἶναι Σινικὴ ἐφεύρεσις, ἐν τούτοις ἡ τυπογραφία δὲν ἐχρησίμευσε γιὰ τὴ διάδοσιν τῆς παιδείας, καὶ διότι οἱ ἄρχοντες δὲν ἐφρόντισαν γι' αὐτὸ, κυρίως ὁμως λόγῳ τῆς μεγάλης δυσκολίας, ποὺ παρουσιάζει ἡ σινικὴ γραφὴ.

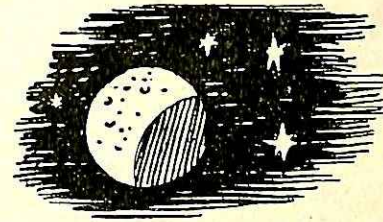
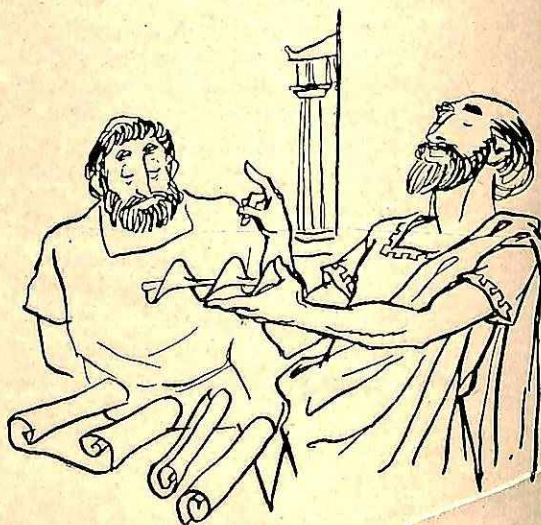
Ἡ γραπτὴ σινικὴ γλῶσσα δηλαδὴ δὲν ἔχει γράμματα, ὅπως ἡ δικὴ μας ἢ οἱ ἄλλες εὐρωπαϊκῆς γλώσσες, ἀλλὰ ἰδεογράμματα. Κάθε λέξις ἢ ἰδέα παριστάνεται μετὰ ἓνα σύμβολον ἢ συνδυασμὸν συμβόλων. Κάθε σύμβολον δὲ ἔχει καὶ ἰδιαίτερη σημασία ἀνάλογα μετὰ τὴ θέσιν του, ἀνάλογα δηλαδὴ μετὰ τὰ σύμβολα, ποὺ εἶναι κοντά του καὶ μετὰ τὸ ὁποῖο συνδέεται. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβόλων αὐτῶν στὴ σινικὴ γλῶσσα φθάνει τῆς 50.000 καὶ γι' αὐτὸ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ τὰ ξέρουν ὅλα. Γιὰ νὰ εἶναι ἐν τούτοις κανεὶς σὲ θέσιν νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάξῃ φθάνει νὰ ξέρῃ 6.000 ἀπὸ τὰ σύμβολα αὐτά.

Ἰσως ἡ δυσκολία τῆς γραφῆς, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι λόγοι, συνετέλεσαν, ὥστε ὁ σινικὸς πολιτισμὸς, ἂν καὶ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους ἀνθρωπίνους πολιτισμοὺς, νὰ μὴν ἐξελιχθῇ καὶ νὰ φθάσῃ στὴν τελειότητα ἄλλων ἀρχαίων πολιτισμῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἑλληνικοῦ.

Νικ. Γ. Δημητροκάλλης

τὰ ὁποῖα δὲν κόπτονται εἰς μικρότερα μέρη, κυριαρχεῖ σήμερον ὅλων τῶν φυσικῶν επιστημῶν. Τὰ ἄτομα καὶ τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὰ σήμερον διασπῶνται, ὅπως εἶναι τὰ ηλεκτρόνια, τὰ πρωτόνια καὶ τὰ οὐδετερόνια, εἶναι τόσο μικρά, ὥστε δὲν εἶναι ὁρατὰ οὔτε διὰ τοῦ ἡλεκτρονικοῦ μικροσκοπίου, τὸ ὁποῖον μεγεθύνει τὰ ἀντικείμενα 100 χιλιάδας φορὰς περισσότερο τοῦ φυσικοῦ των μεγέθους. Παρὰ αὐτὰ εἶχε κατορθωθῇ νὰ ὑπολογίζωμεν τὴν μάζαν, δηλ. τὸ ποσὸν τῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν ἐγκλείουν τὰ μικρότατα αὐτὰ σωματίδια διὰ τοῦ σχήματος τῆς τροχιάς, τὴν ὁποίαν ταῦτα διαγράφουν, ὅταν τίθενται εἰς μεγάλην κίνησιν. Ὅταν πετάξωμεν μίαν πέτραν, αὕτη διαγράφει τροχίαν, ἡ ὁποία λέγεται παραβολὴ. Ἀναλόγως τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν καταβάλλομεν καὶ τοῦ βάρους τῆς πέτρας, ἔχομεν διάφορα εἶδη τροχιάς. Ἐὰν γνωρίζωμεν τὸ σχῆμα τῆς τροχιάς καὶ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὴν ρίψιν τῆς πέτρας, εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν μάζαν αὐτῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπελογίσθη ἡμέσως ἡ μάζα τῶν ατόμων καὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὰ διασπῶνται. Τὸ βασικόν εἰς τὴν προκειμένην περιπτώσιν εἶναι ἡ γνώσις τῆς τροχιάς, τὴν ὁποίαν διαγράφουν κινούμενα τὰ μικρὰ σωματίδια. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς τροχιάς τῶν κινουμένων σωμάτων καὶ ἡ γεωμετρικὴ μελέτη αὐτῆς ἔγινε ἀπὸ τὸν σοφὸν Ἑλληνα Πυθαγόραν τὸν Σάμιον (ἀκμὴ περὶ τὸ 530 π.Χ.) καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Βραδύτερον περὶ τὸ 250 π.Χ.) ἐμελετήθη λεπτομερῶς καὶ μία ἄλλη τροχία κινουμένων σωμάτων, ἡ ὁποία λέγεται ἑλιξ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν λειτουργίας τοῦ κυκλοτρονίου. Χωρὶς τὴν γνώσιν τῆς ἑλικῆς καὶ τὴν ἐπιτεῦξιν ἑλικοειδοῦς τροχιάς κινουμένου σωματιδίου διὰ τοῦ κυκλοτρονίου, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ διάσπασις τοῦ ατόμου καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διάσπασιν ἐρευναι. Τὴν ἑλικὰ τὴν ἀνεκάλυψεν ὁ ἐκ Σάμου Ἑλληνας σοφὸς Κόνων (περὶ τὸ 275 π.Χ.). Δὲν ἐπρόλαβεν ὁμως οὗτος νὰ τὴν μελετήσῃ, διότι ἀπέθανε νέος. Λεπτομερὴ μελέτην τῆς ἑλικῆς ἔκαμεν ὁ Ἑλληνας σοφὸς Ἀρχιμήδης (287-212 π.Χ.), ὁ Συρακόσιος. Ὀνομάζεται δὲ ἡ ἑλιξ αὕτη, ἑλιξ τοῦ Ἀρχιμήδους. Ὁ Ἀρχιμήδης ἔκαμε καὶ ἄλλας καταπληκτικὰς ἀνακαλύψεις, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν αφορμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν φυσικῶν επιστημῶν, διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶνται οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι.

Ὁ Κόνων ἀνεκάλυψε τὴν ἑλικὰ

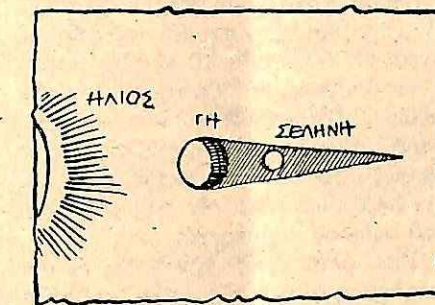

Η ΕΚΛΕΪΨΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ, Ὑφηγ. τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν

Τὸ φαινόμενον τῶν Σεληνιακῶν ἐκλείψεων εἶναι ὁρατὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς τόπους τοῦ πλανήτου μας, ποὺ ἔχουν τότε νύκτα, ἔχει δὲ μελετηθῇ κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ δύνανται σήμερον οἱ Ἀστρονόμοι νὰ ὑπολογίζωμεν καὶ πρὸ ἐτῶν νὰ ἀναγγέλωμεν μετὰ καταπληκτικὴ ἀκρίβεια τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν μιᾶς ἐκλείψεως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ φαινομένου.

Αἱ ἐκλείψεις τῆς Σελήνης ὀφείλονται γενοικῶς στὴ διάβασιν τοῦ δορυφόρου μας διὰ μέσου τῆς κωικῆς σκιάς, τὴν ὁποίαν ρίπτει ὁπισθεν τῆς ἡ σκοτεινὴ Γῆ, ὅταν φωτίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, ὁ ὁποῖος εἶναι

κατὰ πολὺ μεγαλύτερὸς τῆς. Γύρω ἀπὸ τὴν πυκνὴ αὐτὴ σκιά, τῆς ὁποίας τὸ μήκος ὑπερβαίνει τὸ τριπλάσιον τῆς μετὰ τῆς καὶ Σελήνης ἀποστάσεως, ὑπάρχει ἓνα ἡμίφως μεγαλότερας ἐκτάσεως ἢ λεγομένη παρασκία ἢ παρασκίασμα. Εἰς αὐτὴν τὴν παρασκίαν εἰσέρχεται κατ' ἀρχὰς ἡ Σελήνη, χρειάζεται δὲ ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νὰ τὴν διασχίσῃ. Κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν φωτίζεται ὁ δορυφόρος μας, ἀλλὰ ἡ λαμπρότης του ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ. Κατόπιν ἡ Σελήνη εἰσέρχεται εἰς τὴν πυκνὴν σκίαν καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον παύει νὰ φωτίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡλίου μέχρις ὅτου ἐξαφανισθῇ μέρος τοῦ δίσκου τῆς ἢ καὶ ὁλόκληρος, ὅταν πρόκειται περὶ ὀλικῆς ἐκλείψεως. Κατὰ τὴν ἐξόδον τῆς ἐκ τῆς πυκνῆς σκιάς εἰσέρχεται καὶ πάλιν ἡ Σελήνη εἰς τὸ παρασκίασμα καὶ ἀναδύεται σιγά-σιγά ἀπὸ τὸν σκιερὸν κῶνον τῆς Γῆς φωτιζομένη καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Ἡλιον.

Γιὰ νὰ γίνῃ μὴ ἐκλείψις τῆς Σελήνης εἶναι ἀπαραίτητο κατ' ἀρχὴν νὰ εἶναι πανσέληνος. Τοῦτο, ὅπως εἶναι γνωστὸν, συμβαίνει 13 φορὰς τὸ χρόνο. Σὲ κάθε ὁμως πανσέληνον δὲν συμβαίνει πάντοτε ἐκλείψις, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ Σελήνη διέλθῃ ἀπὸ τὴν λεγομένην ἐκλειπτικὴν δηλ. ἀπὸ τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχ. ὅς τῆς Γῆς, περὶ τὸν Ἡλιον. Τὸ ἐπίπεδον, ἐξ ἄλλου, τῆς τροχιάς τῆς Σελήνης ἔχει κλίσιν πέντε περίπου μοιρῶν πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιάς τῆς Γῆς καὶ τὸν ὅλον μηχανισμόν τῶν Σεληνιακῶν ἐκλείψεων τὸν καθιστᾷ πολὺπλοκον τὸ ὅτι ἡ Σελήνη μαζί μετὰ τὴν Γῆν περιστρέφονται περὶ τὸν Ἡλιον.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι αἱ Σεληνιακαὶ ἐκλείψεις ἐπανέρχονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀνὰ 18 ἔτη καὶ 11 ἡμέρας. Πρόκειται περὶ τοῦ

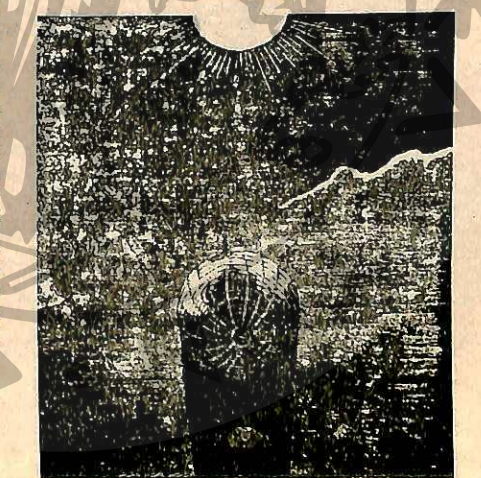
λεγομένου «Σάρου» τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου γίνονται 29 κατὰ μέσον ὅρον Σεληνιακαὶ ἐκλείψεις, χωρὶς ὁμως νὰ εἶναι δυνατόν νὰ συμβοῦν μέσα στὸν ἴδιον χρόνον περισσότεραι ἀπὸ τρεῖς ἐκλείψεις.

Τὸ ὅτι σήμερον αἱ Σεληνιακαὶ ἐκλείψεις ὑπολογίζονται διὰ τρόπου μαθηματικοῦ καὶ προαναγγέλλονται ὑπὸ τῶν Ἀστεροσκοπείων μετὰ μεγίστης ἀκρίβειας, συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἐξοικειωθοῦμε κατὰ κάποιον τρόπο μετὰ αὐτὰς καὶ νὰ τὰς ἀναμείνωμεν σὰν κάτι τὸ φυσικόν. Ἀλλοτε ὁμως τὰς ἐκλείψεις τὰς θεωροῦσαν σὰν ἐκδήλωσι θείας ὀργῆς καὶ ἐνόμιζαν ὅτι κάποιος ἀόρατος κακοποιὸς δράκων τρώγει τὴ Σελήνη καὶ τὰ ἄλλα οὐράνια σώματα. Καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη αἱ Σεληνιακαὶ ἐκλείψεις ἔχουν μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀπολιτίστων κυρίως λαῶν, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὴν Σελήνην μετὰ τὰς θρησκευτικὰς των πεποιθήσεις.

Ἡ ἱστορία ἐξ ἄλλου ἀναφέρει πολλὰ γεγονότα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ Σεληνιακαὶ ἐκλείψεις ἔπαιξαν σημαντικὸν ρόλον. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σχετίζεται μετὰ τὸν Χριστόφορον Κολόμβον καὶ τὰς ἐξερευνήσεις του. Γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων ὁ θαλασσοπόρος αὐτὸς μίαν ἐκλείψιν τῆς Σελήνης ἠπειλήσε τοὺς Ἰθαγενεῖς μὴς ἀπομεμακρυσμένης νήσου ὅτι θὰ τοὺς ἀφαιροῦσε μετὰ τὸν τρόπον τὸν Σεληνιακὸ φῶς, ἂν αὐτοὶ δὲν τοῦ ἔδιδαν τρόφιμα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε ἀπὸ λυτο ἀνάγκη. Ἡ ἀπειλὴ εἶχε ἀμέσως ἀποτελέσματα, ἀπ' οὗ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκλείψεως οἱ πολυάριθμοι Ἰθαγενεῖς ἀρχισαν νὰ παραδίδονται χωρὶς ὁρους στὸν Κολόμβο καὶ στοὺς ὀλίγους συντρόφους του.

Τὰς ἐκλείψεις τῆς Σελήνης τὰς ἀπέδιδαν ἐπίσης ἄλλοτε καὶ σὲ ἐπέμβασιν μάγων, ποὺ μποροῦσιν νὰ κατεβάσουν τὸ δορυφόρον μας ἐπὶ τῆς Γῆς. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς «Παραδόσεις» τοῦ μεγάλου μας λαογράφου Ν. Πολίτου: «Οἱ μάγοι κατεβάζουν πολλὰς φορὰς τὸ φεγγάρι ἀπ' τὸν οὐρανὸν γιὰ νὰ τ' ἀρμέξουν καὶ νὰ κάμουν μετὰ τὸ γάλα του τὰ μαγικά τους, καὶ ὅταν τὸ χονὸν κατεβασμένο σκοτίζεται στὸν οὐρανὸ καὶ δὲν φαίνεται».

Σχηματικὴ παράστασις Σεληνιακῆς ἐκλείψεως

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Ήρθα, πού αρχίζει τ' άνθισμα τώρα του Μάρτη,
να σκύψω εμπρός σου, ο Δέσποινα γλυκοματούσα.
Σμύρνα, βενζόνη, θυμίαμα ή ψυχή μου, πάρε' τη,
κι ακόμα δσα ροδόκρυνα σου φέρνει ο νούς.
Γείρε να με κοιτάζουνε-πως λαχταρούσα!
τά μάτια σου, πού άνοιγουνε τούς ούρανούς.

Σάν σήμερα. 'Ο 'Αρχάγγελος μ' άσπρες φτερούγες
κατέβη «Χαίρε» να σου πη «Χαριτωμένη».
Της 'Ιουδαίας λουλούδιαν ως πέρα οι ρούγες

την ώρα εκείνη. 'Ολοϋθε φως. Καί απ' τή φραγή
πουλιά ξεπέταξαν παντού, στην οικουμένη,
κι «Εδωγγελίζον» έλάλησαν «θλιμμένη γη».

Σάν σήμερα. Κι άξέχαστο τó Εικοσιένα.
Με τα πουλάκια ξύπνησαν τα καρνοφίλια.
Μιά φλόγα από τα πέλαγα, πού ξαναγέννα
κόσμον ήρώων, φωτίζοντας προς τη στεριά,
βροντές σκορπούσε κι έκαμε να πούν τα χείλια
«Χαίρε, μιās γής ελληνικής ή 'Ελευθεριά».

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΡΥΒΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Μόλις αρχίζει τó φθινόπωρο οι παραλιακοί σταθμοί του άσυρμάτου τών υπηρεσιών ναυσιπλοίας εύρίσκονται σε έπιφυλακή και έκπέμπουν άκατάπαυστα σήματα προς τούς ναυτιλομένους για τήν κατάσταση του καιρού και της θαλάσσης. Στην ίδια κατάσταση συναγερμού βρίσκεται και τó έμψυχο και τó άψυχο ύλικό διασώσεως ναυαγών και σκαφών. 'Ο καπετάνιος και τó πλήρωμα τών ναυαγοσωστικών πλοίων, έτοιμοι πάντοτε με κατάλληλες αδιάβροχες στολές, περιμένουν τó σήμα για να επέμβουν.

«Εμπρός, εμπρός, τó πετρελαιοκίνητον άτμόπλοιον «Alma Mania» εξέπεμψε S.O.S. θέσις του 54,10' (μοίρες) βορείως και 70,65' (μοίρες) ανατολικά. Βλάβη μηχανών. Ζητεί έπείγοντως ρυμούλκηση».

Έτσι ειδοποιείται ή ναυαγοσωστική υπηρεσία από τόν παραλιακόν σταθμόν άσυρμάτου, πού κατέγραψε τó S.O.S. του κινδυνεύοντος πλοίου.

Με ταχύτητα πλέον τών 20 ναυτ. μιλίων τήν ώρα κατευθύνεται τó ρυμούλκόν προς τόν τόπον του κινδύνου. Οι Ισχυροί προβολείς του επισημαίνουν γρήγορα τήν άκριβή θέσιν του ναυαγίου. Πολύ συχνά όμως συμβαίνει πελώρια κύματα να καθιστούν πολύ δυσχερή και πολλές φορές άδύνατο τήν πρόσδεσι του κινδυνεύοντος σκάφους με καλώδιο, όποτε παρίσταται ανάγκη να ριφθή λέμβος από τó ναυαγοσωστικό στη θάλασσα, για να κάνη τήν πρόσδεσι.

Αί ναυαγοσωστικά αυτά υπηρεσία, —αί όποιαί εις τήν Β. Ευρώπην φέρουν συχνά τήν κάπως άστέια έπωνυμία «Πυροσβέσται της θα-

λάσσης», έχουν σώσει χιλιάδες κινδυνευόντων ναυαγών στο διάστημα τών 100 και πλέον έτών από της συστάσεώς των.

Και σαν ένα παράδειγμα αναφέρουμε τή δράσι του ναυαγοσωστικού σταθμού Norddeich της Β.θαλάσσης, οι άνδρες και τα ρυμουλκά του όποιου κατά τα τελευταία 10 χρόνια παρέσχον βοήθειαν και έξυπηρέτησαν γενικώς 1.000 κινδυνεύοντα σκάφη. Σαράντα άνδρες του σταθμού αυτού βρήκαν τó θάνατο, κατά τó ίδιο χρονικό διάστημα, εν τή έκτελέσει του ύψηλου καθήκοντός των.

Παρ' όλην όμως τήν άρτία όργάνωσι τών υπηρεσιών τών σταθμών έπεμβάσεως, εξακολουθούν να υπάρχουν περιπτώσεις άτυχημάτων στις άνοικτες θάλασσες, όπου πολλές φορές ή βοήθεια φθάνει πολύ άργά ή περιπτώσεις άκόμη, κατά τις όποιες πολυήμεροι άναζητήσεις παραμένουν χωρίς άποτέλεσμα. Γιαυτό ή τεχνική φροντίζει διαρκώς να τας συνδράμη εις τó άλλτρούστικόν έργον των.

Εις τόν τομέα της άσυρμάτου τηλεπικοινωνίας έπενοήθησαν ποιμποί και δέκται ώστε κάθε προσπάθεια εξακριβώσεως της θέσεως του ναυαγίου να γίνεται χωρίς τήν παραμικρά χρονοτριβή. Διότι σε πολλές περιπτώσεις και λεπτά άκόμη της ώρας υπήρξαν άποφασιστικά για τήν έπιτυχία μιās τέτοιας προσπάθειας.

Ο αυτανδρος καταποντισμός του γερμανικού εκπαιδευτικού Ιστοφόρου «Pamir» και ή πτώσις του έπιβατηγού άεροπλάνου της KLM «Hugo de Groot» υπήρξαν δύο χαρακτηριστικά δυστυχήματα του τελευταίου καιρού. Κανένα από τα ναυαγοσωστικά πλοία και άεροπλάνα, τών όποιων τα όργανα είχαν καταγράψει τα σήματα S.O.S. τών άτυχών ναυαγών, δεν κατώρθωσαν, παρά τας άόκνους άναζητήσεις των, να έπισημάνουν τήν άκριβή θέσιν της συμφοράς.

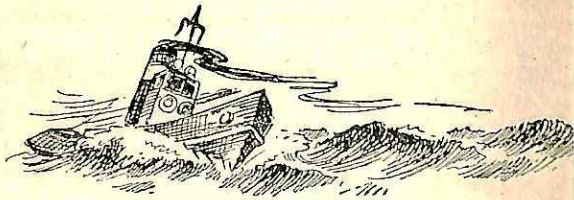
Κατόπιν τούτου ή Ραδιοτεχνική έπέδιωσε έντατικώτατα τήν εξεύρε-

σι μικρών ναυαγοσωστικών μέσων, τα όποια άκόμη και σε περιπτώσεις, πού οι καιρικές συνθήκες περιορίζουν τήν όρατότητα εις τó μηδέν, να είναι σε θέση να δράσουν.

Παράλληλα προς τις προσπάθειες αυτές έντονες έρευνες του 'Ινστιτούτου 'Αναζητήσεων και 'Εφαρμογών της Τελεφούνκεν εις τó Ulm είχαν ως άποτέλεσμα τήν κατασκευήν ενός θαυμασίου ναυαγοσωστικού μηχανήματος.

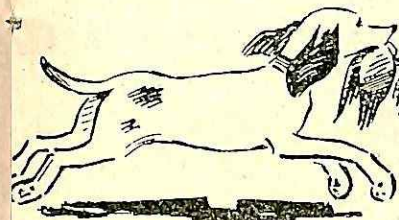
Πρόκειται περί ενός ραδιοπομπού, ό όποιος έχει σχήμα κυλινδρικών μήκους 50 εκ., είναι κατασκευασμένος από αδιάβροχο ύλικό και μόλις ριφθή στη θάλασσα από τó πλοϊόν ή τó άεροπλάνο, πού βρίσκεται σε κίνδυνο, έκπέμπει α ύ τ ο μ ά τ ω ς μηνύματα έκκλήσεως προς βοήθειαν (S.O.S. και άλλας χρήσιμους πληροφορίας). 'Η έκπομπή γίνεται σε μήκος κύματος, πού έχει διεθνώς όρισθί για τή ναυσιπλοία και τήν άεροπλοία. Τα σήματά του συλλαμβάνονται και καταγράφονται από τα μηχανήματα τών σκαφών, πού εύρίσκονται έντός της άκτίνας δράσεως έμβειείας του πομπού. 'Ακολουθως δέ με τή βοήθεια τών Ραδιογωνιομέτρων έντοπίζεται ή άκριβής θέσις του ναυαγίου, προς τήν όποιαν σπεύδουν χωρίς χρονοτριβή.

Τό διεθνές συνέδριον για τα μέτρα ασφαλείας τών ναυτιλιακών και άεροσυγκοινωνιών, πού συνέρχεται τó 1960 εις τó Λονδίνον πρόκειται ν' άσχοληθί με τήν εξέτασι του νέου αυτού μηχανήματος και θα συστήση τόν έφοδιασμό με αυτό τών πλοίων και άεροπλάνων. Οι έμπειρογνώμονες πιστεύουν ότι ή έφεύρεσις αυτή θα άπλοποιήση τó σύστημα και θα συμβάλη τα μέγιστα στην προσπάθεια διασώσεως τών ναυαγών.

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

[6] ('Από τó δμώνυμο μυθιστόρημα του 'Ιουλίου Βέρν)

Ο άκούραστος βοηθός
του Γιάννη

τρεξαν να συγχαρούν τούς Κασκαμπέληδες και να τούς σφίξουν τα χέρια.

Άλλά πιο κερδισμένος απ' όλους βγήκε ο μαϊμουδάκος, ο Τζών Μπούλ, γιατί μπήκε κι αυτός στη γραμμή και μάζευε συγχαρητήρια... και με τα τέσσερά του χέρια.

Και κάποια στιγμή ο κ. Καΐσαρ:

Είδε πάλι τó πουλί.

πραξί μας!

Και πραγματικά, ποτέ δεν περίμεναν να κάνουν σ' ένα τόσο μικρό χωριό μια τόσο γενναία είσπραξι. Έτσι με μεγάλες έλπίδες και με νέα δύναμι συνέχισαν τó ταξίδι τους πάνω στο «νέο δρομολόγιο», πότε με τα δικά τους έλογα και πότε νοικιάζοντας ξένα, συχνά έδιναν παραστάσεις σε πόλεις και χωριά, και πάντα ήταν εύχαριστημένοι και χαρούμενοι.

Τήν άνοιξι βρίσκονταν πιά στην Άγγλική Κολομ-

Έ, λοιπόν ή έπιτυχία αυτής της παραστάσεως δεν περιγράφεται. Έξ αρχής ως τó τέλος όλα τα μέλη του θιάσου, άνθρωποι και ζώα, καταχειροκροτιόνταν μ' ένθουσιασμό από τούς θεατάς, πού άμα τελείωσε τó θέαμα έ-

Τώρα έτρωγαν καλλίτερα από πάντα

—Φαντάζομαι, έιπε στους θεατάς, πόσο θα λυπούνται τα άλλα τρία ζώα μας, πού δεν έχουν κανένα χέρι για να τούς τó σφίξτε.

Σε λίγο τελείωσε τέλος πάντων κι αυτή ή τελετή, ό κόσμος σιγά-σιγά, έφυγε, και τότε ή κυρία Κορνηλία έιπε στο συμβίο της:

—Άχ, πολύ με συγκίνησαν, άντρούλη μου, αυτά τα θερμότατα συγχαρητήριά τους!

—Κ' έμένα, γυναικούλα μου, τής έιπε εκείνος, άλλ' άκόμα πιο πολύ με συγκίνησε ή... θερμότατη είσ-

Με τó σακκούλι του γεμάτο

Σκίτσα ΑΝ. ΒΩ.

βία. Έδώ υπήρχε άφθονο κυνήγι. Και ο Γιάννης πού τρελλαινόταν γι' αυτό, όταν έστάθμευαν, έπαιρνε τó

Και γυρνώντας βλέπει κάτι τρομερό...

δικανό του και τόν Βάγκραμ, άπομακρυνόταν λίγο, και όλες τις φορές έγύριζε με τó σακκούλι του γεμάτο από ειδών-ειδών πουλιά, πού είχαν όλα ένα κρέας εξαιρετικά νόστιμο. Έτσι ή οικογένεια έτρωγε τώρα καλύτερα από πάντα και χωρίς κανένα έξοδο.

Άλλ' έδώ πρέπει να σημειώσω, ότι στην ποιότητα τών ωραίων αυτών γευμάτων συνέβαλλε πολύ κι ο Λέλεκας, πού είχε ειδικευθί και στη μαγειρική, όσο και στις τούμπες.

Δυστυχώς όμως σ' αυτόν τόν τόπο, έκτός απ' τα πουλιά, υπήρχαν και μερικά άγρια ζώα, και γι' αυτό ο άγαπητός θιασάρχης είχε άπαγορεύσει σε όλους ν' άπομακρύνονται απ' τó τροχόσπιτο χωρίς τήν άδειά του.

Ύστερα απ' αυτό, λοιπόν, είχαν γίνει όλοι προσεκτικοί. Άλλά κάποιο άπόγευμα —ήταν 17 Μαΐου— μόλις έστάθμευσαν σε κάποιο έρημο μέρος, ο Άλεξ τύλιξε ένα μεγάλο σχοινί, τó κρέμασε στον ώμο του, και βαδίζοντας προς τα πίσω, ξαναπέρασε τήν κοίτη ενός ξεροπόταμου, πού τήν είχαν περάσει λίγο πρωτύτερα με τó άμάξι.

Σκοπός του ήταν να παρακολουθήση ένα πολύχρωμο πουλί, πού είχε δει πρίν, ν' ανακαλύψη τή φωλιά του, και με τή βοήθεια του σχοινοϋ ν' αναρριχηθί ως εκεί και να τήν πάρη.

Προχώρησε λοιπόν γρήγορα, άνηφώντας τα μαύρα σύννεφα, πού όλο μαζεύονταν άπειλητικά στον ούρανό. (Έκεί τήν εποχή αυτή οι βροχές δεν είναι καθόλου σπάνιες). Σε λίγο χώθηκε σ' ένα δάσος και είδε τó πουλί να πετά, άλλ' άμέσως τόχασε απ' τα μάτια του. Τότε ξεσπασε μια φοβερή θύελλα, και μετανοιώνοντας γιατί είχε φύγει και χωρίς τήν άδειά του πατέ-

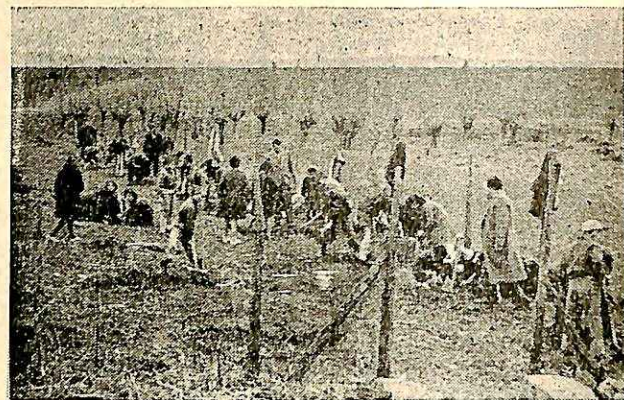
(Συνέχεια εις σελ. 14)

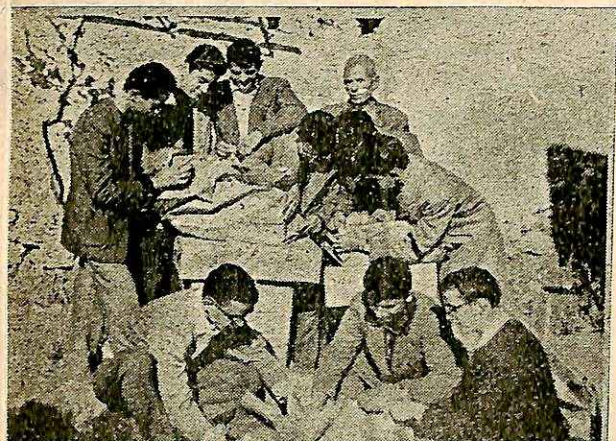
Κουτσάει να τον φθάση...

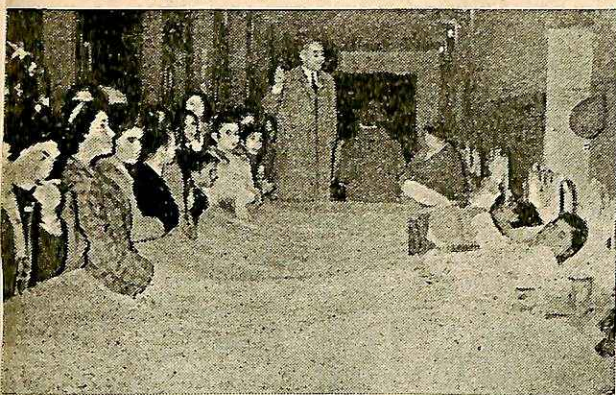
←
Ομάς Ε.Σ.Ν. Ν. Πετριτίσιον
Σερρών έπισκέφθη τούς φρου-
ρούς του Ιστορικού 'Ιστιμπεϊ και
έψυχαγωγήσεν αυτούς
Juniors of N. Petritsion, Ser-
rhes visited the servicemen of
the Fortress «Istimbei» at the
frontiers.

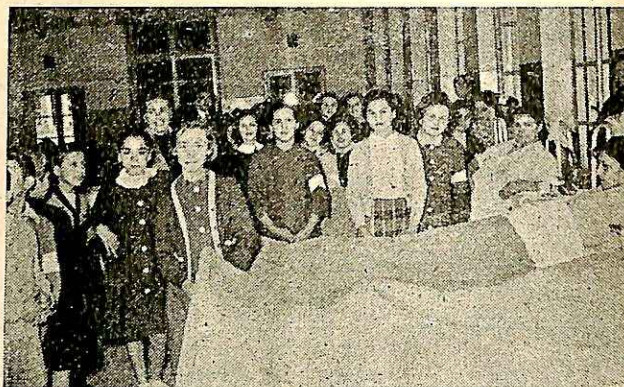
Ε.Σ.Ν. Β' δημ. Σχολ. Σουφλίου φυτεύουν φουντουκιάς. ↑
Juniors of Elem. School Soufli planting trees.

←
Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Αρρέων' Νίκαιας
έτοιμάζουν δέματα δια τὰ scho-
λεία της υπαίθρου
Juniors of High School of
Boys Nikea preparing par-
cels for needy schools

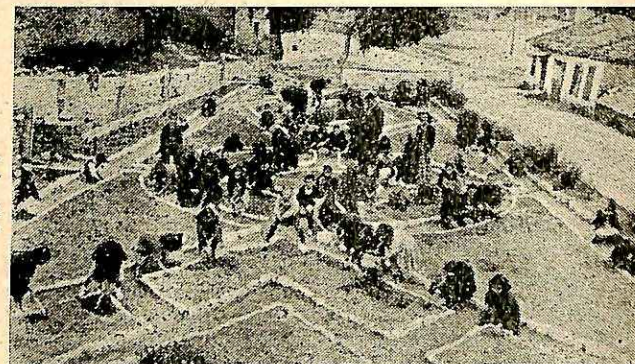

←
Ε.Σ.Ν. Δημ. 'Εμπορικης Σχολής
Θηλέων 'Αθηνών εις τὸ 'Ασκλη-
πιείον Ε.Ε.Σ. Βούλας.
Juniors of Commercial School
for girls Athens at the R.C.
Hospital in Voula

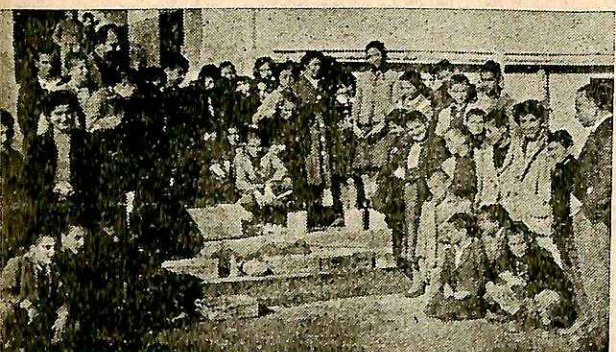

Ε.Σ.Ν. Β' και Γ' δημ. Σχολ. 'Αγ. Μαρίας Λέρου εις τὸ
'Ασκληπιείον Λέρου ↑
Juniors of 2nd and 3rd Elem. Schools St. Marina Leros
visiting the patients at the Children's Hospital in Leros

Ε.Σ.Ν. τοῦ δημ. Σχολ. Πενταλόφου Κοζάνης, καλλιεργοῦν τὸν
σχολ. κήπον. ↓
Juniors of Elem. School Pentaloophon, Kozani cultivating
their school garden.

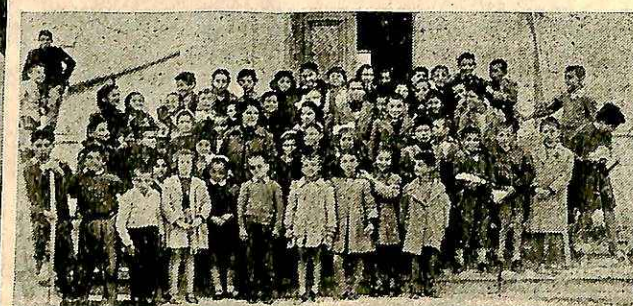
←
Ε.Σ.Ν. Β' δημ. Σχολ. Γουμένι-
σσης Παιονίας έτοιμάζουν φυτώ-
ριον δένδρουλλίων
Juniors of 2nd Elem. School
Youmenissa Macedonia pre-
paring a nursery garden.

Ε.Σ.Ν. Β' δημ. Σχολ. 'Ορεστιάδος περι-
φράσσουν τὴν αὐλήν του σχολείου
Juniors of 2nd Elem. School Orestias
fencing the play ground ↓

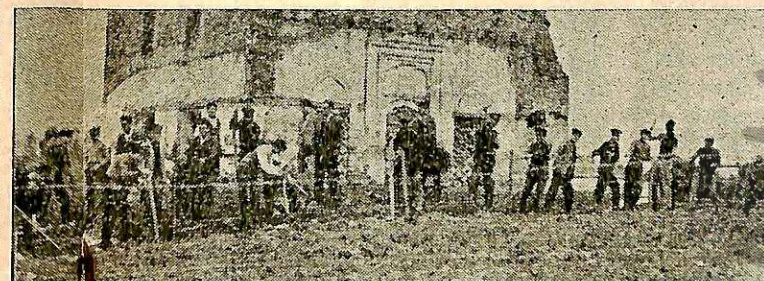
Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. Κιλκίς, άσκούνται εις τὰς α' βοηθείας
Juniors of 1st Elem. School Kilkis practicing in first aid ↓

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγαλαίων Γρεβενών ά-
σκούνται εις τὰς α' βοηθείας
Juniors of Elem. School Agaleon, Macedo-
nia practicing in first aid ↓

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου 'Ελασσόνος εργάζονται δια τὴν ανέγερσιν Μουσείου
Juniors of High School Elasson working for the reconstruction. ↓

→
Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. 'Εδέσσης προ-
σέφεραν δώρα εις τὸ Α' Νηπιαγωγείον
της πόλεως.
Juniors of 1st Elem. School Edessa
offered gifts to the pupils of kin-
dergarten

Ε.Σ.Ν. Γ' δημ. Σχολ. Κορίνθου έτοιμάζουν
δέματα δια τὰ άκριντικά φυλάκια.
Juniors of 3rd Elem. School Corinth pre-
paring gifts for the soldiers at the frontiers. ↓

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Χρυσουπόλεως φυτεύουν δένδρα.
Juniors of High School Chrysoupolis planting trees. ↓

Ε.Σ.Ν. Γ' δημ. Σχολ. Καλλι-
θέας έτοιμοι δια αναδάσωσιν
Juniors of 3rd Elem. School
Kalithea ready for the
reafforestation. ↓

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Τσοτύλιου
Κοζάνης φυτεύουν δένδρα
Juniors of High School
Tsotyli, Kozani plant-
ing trees ↓

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αρχιπόλεως Ρόδου εις τὸ Σανατόριον
'Βασίλισσα Φρειδερίκη' Ρόδου.
Juniors of Elem. School Archipolis Rhodes, at the Sana-
torium in Rhodes ↓

→
Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Θηλέων 'Αθηνών εις τὸ 'Ασκλη-
πιείον Βούλας
Juniors of 2nd High School for girls Athens at
the R.C. Children's Hospital in Voula.

→
Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Κεραμίδων Κεφαλληνίας με δώρα
δια τὸ ὀρφανοτροφείον 'Αργστολίου.
Juniors of Elem. School Keramies Kefallonia
with gifts for the orphanage of Argostoli.

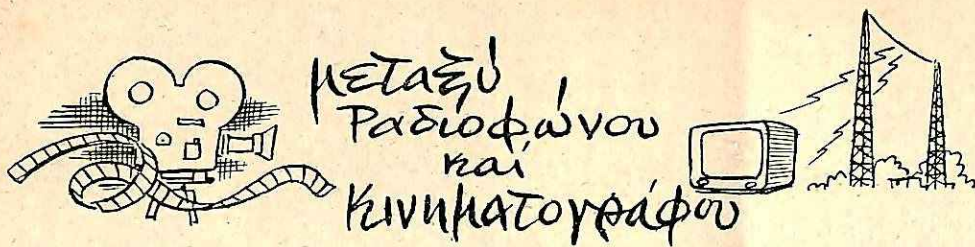

←
Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βαθέος Σάμου ἐρ-
γαζόμενοι δια τὴν αναδάσωσιν
Juniors of Elem. School Vathy Sa-
mos working for the reafforestation

→
Ε.Σ.Ν. 30ου δημ. Σχολ. Β'. Πει-
ραιώς με δέματα δια τούς άπόρους
μαθητάς του Σχολ. Στουρνάρας Εὐρυ-
τανίας.
Juniors of 30th Elem. School 2nd
District Piraeus with gifts for the
poor pupils of Elem. School Stour-
nara Evrytania

Δυο μεγάλες εφευρέσεις διεκδικούν την πατρότητα της τηλεόρασης: το ραδιόφωνο και ο κινηματογράφος.

Τον άπλόν θεατήν όμως της τηλεόρασης δεν φαίνεται να τον άπασχολή και πολύ η «φαγομάρα» αυτή. Καί πράγματι εκ πρώτης όψεως οι διαφορές φαίνονται ασήμαντες. Μόνον το μέγεθος της δόνης παρουσιάζεται μικρότερο.

Κινηματογραφική ταινία και τηλεόραση χρησιμοποιούν τα ίδια μέσα έκφρασης: Τήν κινουμένην εικόνα με συνοδείαν ήχου.

Η αυθόρμητη προσδοκία κάθε ανθρώπου, που για πρώτη φορά κάθεται εμπρός σε μια συσκευή τηλεόρασης, είναι να δει έργα και προγράμματα σαν αυτά που παρουσιάζει ο κινηματογράφος, για να μην μπαίνει στον κόπο να πηγαίνει στην αίθουσα προβολής.

Όλες όμως αυτές οι φαινομενικές ομοιότητες δεν είναι ικανές να ξεγελάσουν, τρόπον τινά, τους τεχνικούς. Αυτοί γνωρίζουν πολύ καλά πού πρέπει να αναζητηθούν οι ρίζες της τηλεόρασης.

Κατά την άποψίν τους, η τηλεόραση είναι η ευθεία εξέλιξις της ασυρμάτου τηλεγραφίας. Γνωρίζουν επίσης ότι οι εικόνες, που βλέπουμε επί της δόνης—ας πούμε—της συσκευής τηλεόρασης είναι αποτέλεσμα φωτοηλεκτρικού φαινομένου, ενώ η κινηματογραφική ταινία είναι απλώς ή επαναπροβολή σκηνών, που εφωτογραφήθησαν.

Προχωρώντας πια πέρα για να γνωρίσουμε και τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι δύο αυτοί τεχνικοί κλάδοι, ως και τον προορισμόν ενός εκάστου, κατ' αρχάς θα πρέπει

να τονίσουμε ότι η τηλεόρασις έχει να καλύψη πάντα με καινούργιο και ποικίλο ρεπερτόριον ένα καθημερινό πρόγραμμα πολλών ωρών, ενώ μία κινηματογραφική ταινία μάς παρουσιάζει ένα ένιαον θέμα και το γύρισμά της απαιτεί πολύ μεγάλες προετοιμασίες.

Εκτός αυτού η τηλεόρασις μεταδίδει το πρόγραμμά της κατ' ευθείαν από την αίθουσα λήψεως στο σπίτι, ενώ μία κινηματογραφική ταινία είναι το τελικό αποτέλεσμα πολλών δοκιμών, που κρατούν μήνες και καμιά φορά χρόνια δολόκληρα!

Τέλος οι ταινίες του κινηματογράφου προβάλλονται σε μια ιδιαίτερη αίθουσα, την οποία επισκέπτεται κανείς επί τούτου, ενώ η τηλεόρασις επισκέπτεται η ίδια τους θεατάς της στα σπίτια τους και όχι... κατ' ασωρούς, αλλά κατ' άτομον.

Μήπως το Ραδιόφωνον μοιάζει περισσότερο με την Τηλεόρασιν; Κατ' αρχήν, τι μάς προσφέρει το ραδιόφωνον είναι μόνον ακουστικόν και όχι όπτικόν.

Εν τούτοις ο κ. Bredow, άλλοτε Γ. Διευθυντής της εταιρείας Τελεφούνκεν και εκ των εφευρετών της τηλεόρασης διεκύρυσσε, ότι η «τηλεόρασις είναι η λογική εξέλιξις του ραδιοφώνου». Δηλ. από το ακουστικόν ραδιόφωνον προχωρήσαμε στην ακουστική—όπτική σύνθεσι, που τέρπει και το αυτί και το μάτι, όπως οι βουβές ταινίες του παρελθόντος εξελίχθησαν σε όμιλους.

Τα προβλήματα της είναι πολύπλοκα και πολύπλευρα. Διότι τώρα, που ελύθησαν σχεδόν όλα τα τεχνικά προβλήματα, αρχίζουν οι δυσκολίες οργανώσεως σε κάθε χώρα, που διαθέτει τηλεόρασι.

Οι σημερινοί άνθρωποι είναι, κατά το πλείστον, ώριμοι θεαταί του κινηματογράφου, ως και του θεάτρου. Είναι όμως ώριμοι και για την τηλεόρασι; Και αν δεν είναι, τότε ποιος είναι ο λόγος;

Απλούστατα το γεγονός ότι η εφεύρεσις αυτή είναι κάτι καινούργιο, που πρέπει να το συνηθίση κανείς σιγά-σιγά.

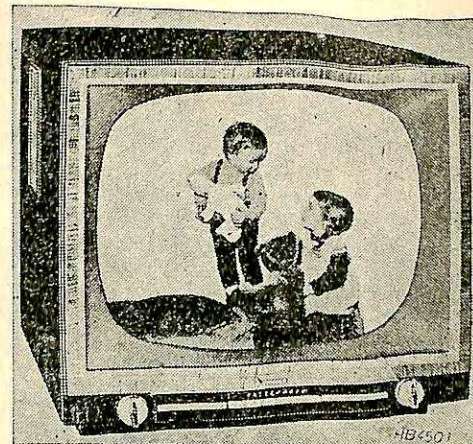
Η γενική και λανθασμένη άποψις ότι η τηλεόρασις είναι ένας «κινηματογράφος στο σπίτι» πρέπει να λείψη.

Τώρα, που λαμβάνονται και στη χώρα μας αποφάσεις για την εγκατάστασι σταθμού τηλεόρασεως, αυτές τις όψεις συζητήσεως και επικρίσεις, που άπασχόλησαν το κοινόν άλλων χωρών επί πολύν χρόνον, καλόν είναι και μπορούμε να τις αποφυγώμε, εάν από την αρχή δείξωμε κατανόησι και ανοχή. Διότι δεν θα πρέπει να ξεχάσωμε ότι η τηλεόρασις είναι μία νέα τέχνη με το δικό της πνεύμα και ότι δεν είναι ανεξάρτητη από τον κινηματογράφο, το ραδιόφωνο και το θέατρο.

Είναι μία καινούργια δυνατότης καλλιτεχνικής έκφρασεως, μορφώσεως, εκπαιδεύσεως και πληροφοριών.

Ας μη τις δυσκολέψωμε, λοιπόν, με τις άδικαιολογητες επιθυμίες μας τα πρώτα βήματα της στη χώρα μας.

II.

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

(Συνέχεια από σελ. 11)

ρα του, άρχισε να τρέχει για να γυρίση στο τροχόσπιτο.

Όπότεν άκούει πίσω του ένα άγριο μούγγρισμα, και γυρνώντας βλέπει κάτι τρομερό. Σ' απόστασι μόλις είκοσι βημάτων στεκόταν μία πελώρια άρκούδα, έτοιμη να χυμήξη επάνω του....

Όσο γενναίος κι αν ήταν ο Άλεξ, τώρα τα χρειάστηκε. Κι άρχίζει να τρέχει μ' όλη του τη δύναμι. Άλλά κ' η άρκούδα τρέχει από πίσω του.

—Τώρα ο ξεροπόταμος θα είναι βέβαια γεμάτος νερό, σκέφτηκε. Άν προκάνω να φθάσω ως εκεί και

να περάσω άπέναντι κολυμπώντας, σώθηκα.

Ευτυχώς, γρήγορος όπως ήταν, κατώρθωσε να διατηρήση την απόστασι άπ' το θηρίο, κ' ύστερα από λίγο έφτασε καταλαχανιασμένος στον ξεροπόταμο. Δυστυχία του όμως. Η κοίτη ήταν ξεχειλισμένη και ο ξεροπόταμος είχε μεταβληθί σ' έναν όρμητικό χείμαρρο, που παρέσυρε χώματα, κλαδιά κι δολόκληρους κορμούς δέντρων!...

Να πέση μέσα σ' αυτή την άγρια κοσμοχαλασιά, θα ήταν σωστή αυτοκτονία. Μα νά... Η άρκούδα κοντεύει τώρα να τον φτάση. Τι να κάνει;..

(Έπεται συνέχεια) Διασκευή Β.

Για να γνωρίσωμε την Ελλάδα

ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ

II. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Η διαδρομή από τας Άθήνας στην Καρύταινα είναι σήμερα πολύν εύκολη. Το ταξίδι γίνεται είτε σιδηροδρομικώς, με το τραίνο της Πελοποννήσου, έως τη Μεγαλόπολι, είτε με τα αυτοκίνητα λεωφορεία της καθημερινής συγκοινωνίας έως την Καρύταινα, ή όποια βρίσκεται στη δεξιά όχθη του Άνω Άλφειου και στη διαδρομή, που οδηγεί από την Άρκαδία προς την Ανδρίτσαινα.

Η Καρύταινα είναι προς τα Δ. της Μεγαλοπόλεως, επάνω σ' ένα επιβλητικό ύψωμα του Λυκαίου όρους. Το όνομα «Καρύταινα» θεωρείται παραλλαγή της αρχαίας «Γόρτυνος», στην περιοχή της οποίας ιδρύθη και η όποια έσημείωσε μεγάλη άκμή κατά τους μεσαιωνικούς χρόνους.

Σώζονται ακόμα και σήμερα μικρές έκκλησιές Φραγκοβυζαντινού ρυθμού άραίας τέχνης όπως ο Άγιος Νικόλαος και η Παναγία με κωδωνοστάσια χαρακτηριστικά, ανάγλυφα και θωράκια με οικόσημα παλαιά, καθώς και σπάνιες τοιχογραφίες. Περίφημη είναι η πέτρινη γέφυρα του Άλφειου, πολύτιμη και μεγαλοπρεπής, που της δίδει μίαν εξαιρετική γραφικότητα ο μικρός ναΐσκος, ο όποιος έχει ιδρυθί για να την προφυλάξη, από θεομηνίες και από τις ανεπάντεχες άπειλές των στοιχείων της φύσεως και από τις πλημμύρες, που είναι συχνές εκεί.

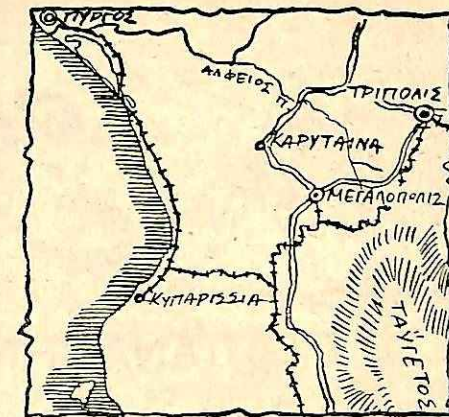
Η γέφυρα αυτή συνδέεται με παλαιούς θρύλους και παραδόσεις, που φανερώνουν ότι το «ποτάμι της Καρύταινας» όπως λέγεται εδώ ο Άνω Άλφειός, έγινε άφορμή πολλές φορές με τη θυελλώδη όρμή του να παρασύ-

ρη τα πάντα. Μιά επιγραφή που σώζεται εκεί, υπενθυμίζει ότι άρκετές φορές κατεστράφη το γεφύρι. Υπάρχει άκόμη και μία παλαιά παράδοσις ότι το σημερινό γεφύρι είναι στοιχειωμένο με θύμα τη Φρόγκισσα άρχόντισσα του Κάστρου της Καρύταινας, η όποια έχει ταφή ζωντανή, όπως άκριβώς ή σύζυγος του πρωτομάστορα στο θρυλικό γεφύρι της Άρτας.

Από τη θέση του γεφυριού η Καρύταινα παρουσιάζει μία θέα πανοραμική και μεγαλοπρεπείσάτη, με τα γραφικά, πολλά άρχοντικά της, τους Φραγκοβυζαντινούς ναούς και το ιστορικό κάστρο, που ύψώνεται στο λόφο και την προστατεύει σαν πελώριο στοιχείο και την προφυλάσσει από κάθε άπειλή και κίνδυνον.

Το κάστρο της Καρύταινας υπήρξε σε πολλές περιστάσεις σωτήριο για την άσφάλεια του πληθυσμού της περιοχής, τόσο κατά τον Μεσαίωνα όσο και επί Τουρκοκρατίας, ιδιαίτερα δε κατά τους χρόνους του Άγιου Αγώνος του 1821. Τότε ο Γέρος του Μωριάς το έκαμε άληθινό προπύργιο της Κεντρικής Πελοποννήσου, όπου εύρηκε καταφύγιο ο άμαχος Χριστιανικός πληθυσμός και κατώρθωσε να σωθί από τον κίνδυνον του Άλβραχ, ο όποιος δεν μπόρεσε να πλησιάσει ως εκεί.

Σήμερα η Καρύταινα είναι μία μικρή κομόπολις, σχεδόν χωριό, αλλά διατηρεί την παλαιά της άρχοντιά, η όποια της δίδει ιστορική και άρχαιολογική αίγλη, που εμπνέει το σεβασμό και την εύλαβεια. Τα μεσαιωνικά της κτίσματα, το άρχαιο κάστρο, οι

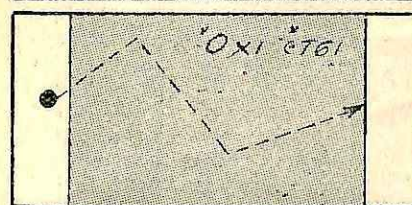
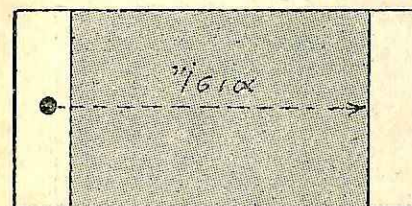

Βυζαντινοί ναοί, τα παλαιά άρχοντικά και οι συνοικιακοί δρόμοι, οι άνηφορικοί και γραφικώτατοι δίδουν όλα μαζί έναν τόνο, που προκαλεί στον επισκέπτη μιά νοσταλγική συγκίνησι, και υπενθυμίζουν οι εικόνες αυτές το ιστορικό παρελθόν του Μεσαιωνικού Μορέως και της Φραγκοκρατίας, καθώς και όλες τις περιπέτειες και τα ρομαντικά έπεισόδια του Φεουδαλισμού, μάλιστα για όσους είχαν την εύκαιρία να μελετήσουν την εποχή εκείνη. Άλλά εκτός άπ' όλα αυτά η Καρύταινα παρουσιάζει ενδιαφέρον και για τη μεταγενέστερη ιστορία της, που συνδέεται με τον Έλληνισμό της Τουρκοκρατίας και των χρόνων του Άγιου Αγώνος του Εικοσιένα.

Ο επισκέπτης μελετώντας τη λαογραφία του τόπου, τα δημοτικά τραγούδια, την λαϊκή ζωή και τον θρησκευτικό και έορταστικό βίο των κατοίκων, ιδίως της γύρω περιοχής, θα βεβαιωθί ότι οι κάτοικοι έχουν άπομείνει γνήσιοι Έλληνες, με τα έθιμά τους ανέπαφα και άμετάβλητα από τα χρόνια του Όμηρου και του Ήσιόδου, χωρίς δηλαδή να έχουν ύποστη σχεδόν καμμία επίδρασι από τα σύγχρονα μέσα του πολιτισμού και τη σημερινή ζωή των πόλεων, η όποια δεν έχει άκόμη επίδρασι στη νοοτροπία και στα αισθήματα του πληθυσμού της περιοχής αυτής της Άρκαδίας.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

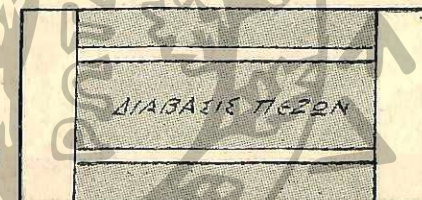

Άν, για να πäs άπέναντι, το δρόμο διασχίσης, βάδιζε ίσια. Με ζικζάκ ποτέ μην πäs, μικρό μου. Το «ίσια» συντομώτερο. Κ' έτσι καιρό κερδίζεις και βρίσκεσαι λιγώτερο καταμεσίς του δρόμου.

Επίσης: Σε πολλές όδους, πουναι άσφαλτοστρωμένες βαδίζοντας, παιδάκι μου, θα δής εδώ κι εκεί δύο γραμμές δολόσιες, που είναι χαραγμένες επάνω εις την άσφαλο με μία μπογιά λευκή.

Αυτές λοιπόν, μικρούλι μου, είναι οι διαβάσεις. Οι «διαβάσεις των πεζών». Ποτέ μην το ξεχνάς. Και στ' άλλο πεζοδρόμιο, σαν θέλεις να περάσης, πρέπει ανάμεσα άπ' αυτές, παιδί μου, να περνάς.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Μιλούσαμε στο περασμένο τεύχος για την αποκάλυψη του αρχαίου Σταδίου της 'Ολυμπίας και τον συμβολικό έορτασμό των εγκαίνιων του, που θα πρέπει να γίνει εκεί το 1960 με την ευκαιρία της 'Ολυμπιάδας της Ρώμης.

Η αποκάλυψη όμως του αρχαίου Σταδίου της 'Ολυμπίας δεν λύνει, φυσικά, το πρόβλημα της ανάγκης, που έχουμε για ένα σύγχρονο στάδιο. Και πόσο το χρειαζόμαστε αυτό το στάδιο το αποδεικνύει ο θόρυβος, που γίνεται τον τελευταίο καιρό εξ αιτίας και του τραγικού δυστυχήματος του Παναθηναϊκού Σταδίου με θύμα τον άτυχη αθλητή της Νικαίας, Μεταξάτου. Και ναι μὲν μπορεί κανείς να εἰπῇ ὅτι, ὅπως ἔγινε, αὐτὸ τὸ δυστύχημα ἦταν μοναδικὸ στὸν κόσμον καὶ δὲν ὤφειλετο τόσο στὴν ἀκαταλληλότητα τοῦ Σταδίου, ὅσο στὴν μοιραία κακοτυχία, ἀφοῦ ὁ τραγικὸς δρομεὺς ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπό του, καθὼς ἔτρεχε, ἐπάνω στὸ σφηνωμένο στῆ διαδρομὴ ἀκόντιο, ποὺ εἶχε πέσει ἐκεῖ λίγῳ πρὶν. Τὸ δυστύχημα αὐτὸ ἦταν ἀπὸ τὰ περιεργότερα καὶ θὰ μπορούσε νὰ συμβῇ καὶ σ' ἕνα συγχρονισμένο στάδιο, ἂν τὸ ἀκόντιο ἐλόξευε-πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι σπάνιο—περισσότερο καὶ ἐκαρφώνετο στῇ διαδρομῇ τῶν δρομέων. Ὅπως δὲν ἔτσι αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ στίβος τοῦ Παναθηναϊκοῦ

Σταδίου δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν διεξαγωγὴ πολλῶν ἀγωνισμάτων. Ἦδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σφυροβολία, ποὺ δὲν διεξήχθη ποτὲ στὸ στάδιο, ἐπικίνδυνα εἶναι καὶ ἡ τέλεσις τῆς δισκοβολίας, ἀφοῦ τὸ καλοκαίρι εἶχαμε καὶ ἄλλο μικροατύχημα ἀπὸ βολὴ δίσκου, ποὺ ἔπεσε στὶς κερκίδες καὶ ἐκτύπησε ἕναν ἀστυνομικό.

Στὰ παραπάνω πρέπει νὰ προσθέσουμε καὶ τὶς ἀπώτεμες στροφές τῶν δρόμων, ποὺ ἐμποδίζουν, ἰδίως τοὺς ξένους δρομεῖς, νὰ ἐπιτύχουν καλὲς ἐπιδόσεις, γιὰ νὰ δώσουμε πληρέστερη εἰκόνα τῆς ἀκαταλληλότητος τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου. Αὐτά, ὅπως εἶπαμε, γιὰ τὸν στίβο. Γιατὶ στὶς κερκίδες τὸ στάδιο τῶν Ἀθηνῶν εἶναι μοναδικὸ στὸν κόσμον, χάρις στὰ λευκά του μάρμαρα, ποὺ θαυμάζουν ὅσοι ξένοι ἔρχονται.

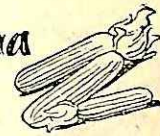
Εἶναι, λοιπόν, ἀγωνιστικὴ ἀνάγκη ἡ δημιουργία νέου συγχρονισμένου Σταδίου μὲ στίβο 400μ., γήπεδα ποδοσφαίρου καὶ μπάσκετ-μπῶλ καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ἀπαραίτητες ἐγκαταστάσεις γιὰ τὴν κανονικὴ λειτουργία του. Ἡ ἀνάγκη αὕτη δημιουργήθηκε μὲ τὴν καταπληκτικὴ ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς στὰ σπορ καὶ τῶν ρεκόρ καθὼς καὶ τὴν αὐξησὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν νέων στὸν ἀθλητισμό. Οἱ διεθνεῖς ἀγῶνες ἀπαιτοῦν τώρα τέλει ἀγωνιστικὸ χῶρο,

ἐνῶ τοῦ Σταδίου μας τὸ πλάτος ὑπολογίζεται εἰς τὸ 1/3 τοῦ κανονικοῦ. Σ' αὐτὴν τὴν στενότητα ὀφείλονται οἱ ἀπώτεμες στροφές, ἡ δυσχερὴς ἐκτέλεσις τῶν ἀγωνισμάτων καὶ τὸ ἐπικίνδυνον γιὰ τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ τοὺς θεατὰς. Ἐνῶς ρίπτῃς π.χ. γιὰ νὰ κάνῃ μιὰ ἐγκυρὴ βολή, πρέπει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁ δίσκος, τὸ ἀκόντιο ἢ ἡ σφύρα νὰ πέσουν μέσα σὲ τοιμέα 30 μοιρῶν ἀπὸ τὴν βαλβίδα γιὰ τὸ ἀκόντιο καὶ 90 μοιρῶν γιὰ τὸ δίσκο καὶ τὴ σφύρα. Ἀλλὰ ἔτσι στενὸ ποὺ εἶναι τὸ στάδιο μὲ καὶ στὴ μέση του ἂν βρισκεται ἡ βαλβίδα, πάλι οἱ βολὲς μποροῦν νὰ φθάσουν στὶς κερκίδες. Μὲ τὰ τεχνικὰ αὐτὰ ἐλαττώματα τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου δὲν εἶναι δυνατὴ σ' αὐτὸ ἡ διεξαγωγὴ ἀγῶνων σπουδαιότητος, γι' αὐτὸ καὶ εἶχε ἀποριφθῇ ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ ἀθλητικὸ συνέδριο ἡ τέλεσις τῶν ἀγῶνων Πανευρωπαϊκοῦ πρωταθλήματος στίβου στὴν Ἀθήνα. Τὸ ὥραϊο εἶναι ὅτι τὸ μεγάλο αὐτὸ ἐλάττωμα τοῦ Σταδίου μας ἦταν σπουδαῖο πλεονέκτημα τὰ πολλὰ χρόνια, γιατί οἱ θεαταὶ βρίσκονταν πιὸ κοντὰ στοὺς ἀγωνιζομένους.

Πάντως σήμερα τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιο μὲ ὅλη τὴν πάλαιευστήν ὁμορφίαν του θεωρεῖται διεθνῶς σὰν ἀκατάλληλο γιὰ ἀγῶνες σημασίας. Ἐτσι, μὲ τὴν ἔλλειψιν συγχρονισμένου Σταδίου, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετῇ τὶς ἀνάγκες τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τῶν θεατῶν, ἐμποδίζεται καὶ ὁ ΣΕΓΑΣ νὰ ἀναπτύξῃ τὶς προσπάθειές του μὲ τὴν ὀργάνωσιν μεγάλων διεθνῶν συγκεντρώσεων.

Ἡ Ἑλλάς, μητέρα τοῦ Ἀθλητισμοῦ, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα κράτη στὸν Κόσμον, ποὺ ὑστερεῖ σὲ ἀγωνιστικὲς ἐγκαταστάσεις.

τὰ κολοκύθια

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Ἡ Μαριώ, ἀπὸ τὸ πρῶτ' μου μωρορίζει. Ἀπαιτεῖ νὰ παρακολουθῇ τὸν πατέρα της στὸ χωράφι. Δὲν ἔχει σχολεῖ καὶ ἡ Δασκάλα της εἰδοποίησε ὅλα τὰ κορίτσια, μὲ τὴν ἀνοιξομένη σχολεῖ τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο, νὰ τῆς προσκομίσουν τὸ καθένα καὶ ἀπὸ μιὰ μεγάλη κολοκύθα.

Τὸ σχολεῖο εἶχε 60 ἀγόρια καὶ κορίτσια. Ἀγόρασε λοιπὸν ἡ Δασκάλα σπόρους καὶ ἔδωσε στὸν κάθε μαθητὴ ἂν 10 σποράκια νὰ τὰ φυτέψουν ἀπὸ τώρα στὰ χωράφια. Πῶς μπορούσε νὰ καθυστερήσῃ ἡ Μαριώ;

Ἡ δασκάλα εἶχε τὸ σκοπὸ της. 60 κολοκύθες μεγάλες θὰ ζύγιζαν περίπου 1000 ὀκάδες. Εἶχε βρῇ καὶ τὸν ἀγοραστή μὲσα στὴν πόλιν καὶ συμφώνησε καὶ τὴν τιμὴ, μιὰ δραχμὴ τὴν ὀκά. Θὰ ἐσόδευε χίλιες δραχμὲς καὶ θὰ ἀγόραζε πλάκες, βιβλία, κοντύλια, μολύβια, τετράδια γιὰ ὅλα τὰ φτωχὰ τοῦ σχολείου.

Ἡ δασκάλα τοὺς εἶχε πῇ. Δὲν πρέπει κανένας μαθητὴς νὰ μείνῃ πίσω, νὰ ἀδιαφορήσῃ. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ἀλληλοβοήθεια. Πρέπει καὶ τὰ ἄπορα νὰ χαροῦν καὶ νὰ μὴ ζηλεύουν.

Ὁ πατέρας τῆς Μαριῶς δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρηση. Στὶς ἄκρες τῶν χωραφίων θάβαζε τὴ Μαριώ νὰ σκαλίσῃ, ν' ἀνοίξῃ λακκοῦβες καὶ νὰ φυτέψῃ ἀπὸ ἕνα σποράκι, στὸ καλλιεργημένο χωράφι. Τὸ χῶμα ἦταν ἀφράτο καὶ ῥοσερό. Ἐνα σκάλισμα, λίγη κοπριά στὴ ρίζα, ἕνα βοτάνισμα καὶ λίγο πότισμα τὸ καλοκαίρι, θὰ γεννοῦσαν οἱ κολοκυθίδες ἀπὸ 2-3 κολοκύθες. Ἐτσι θάμεναν καὶ στὸ σπῆτι ἀρκετὲς γιὰ τὴν κολοκυθόπηττα

τικὴ καὶ χρήσιμη εἶναι. Πρῶτα-πρῶτα ὑπάρχουν ἀπ' αὐτὴ πολλὲς ποικιλίες καὶ μὲ διάφορη χρῆσι. Γενικὰ στὴν ἀρχὴ μᾶς δίνουν μὲ τὰ ἄνθη τοὺς ὠραίους καὶ νόστιμους ντολμάδες. Μᾶς δίνουν καὶ τὸ σπόρο τοὺς γιὰ πασσατέμπο. Μιὰ ποικιλία της δίνει τὰ νόστιμα καὶ τροφαντὰ κολοκυθάκια, ποὺ τὰ μαγειρεύουμε βραστά, τηγανητά, μὲ τὸ κρέας, τὰ κάνουμε ντολμάδες. Σπέρνονται ἀπὸ τὸν Φεβρουάριο ὡς τὸν Σεπτέμβριο. Ἐτσι ἔχομε πάντοτε κολοκυθάκια πρῶτα καὶ ὕψιμα.

Μιὰ ἄλλη ποικιλία μᾶς προσφέρει

τὶς κολοκύθες μαμουθ, ὡς 30 ὀκάδες, κάποτε ὀλοστρογγυλές, ξανθές ἢ καὶ σταχτοπράσινες. Αὐτὲς ἔχουν σάρκα κίτρινη καὶ γλυκεῖα. Μ' αὐτὲς κάνουμε τὴν γλυκοκολοκυθόπηττα, ποὺ εἶναι πολὺ νόστιμη ὅπως καὶ τὰ μπουρέκια. Αὐτὲς μᾶς δίνουν καὶ τὸ πασσατέμπο. Μὰ εἶναι ἀκόμη χρησιμότερη

Κολοκύθα γιὰ γλυκὸ. Γλυκοκολοκύθα.

ρη γιατί εἶναι μιὰ πολὺ θρεπτικὴ τροφή τῶν ἀγελάδων καὶ γενικὰ τῶν ζώων. Οἱ ἀγελάδες κατεβάζουν γάλα ἀρκετὸ, τὰ γουρουνία τρελλαίνονται καὶ ἡ κατσίκα περιφρονεῖ κάθε τρυφερὸ κλαδάκι πρὸς χάριν της. Αὐτὲς σπέρνονται τὴν ἀνοιξή.

Μιὰ ἄλλη ποικιλία μᾶς ἐφοδιάζει μὲ κανάτια. Ἀρκεῖ νὰ φυτέψουμε μερικὸς σπόρους στὴν αὐλὴ μας. Μετὰ μερικὸς μῆνας θάχουμε τέλειες κανάτες, ἐλαφρὲς, στερεὲς γιὰ κάθε χρῆσι. Κι αὐτὲς σπέρνονται τὴν ἀνοιξή.

Μιὰ ἄλλη μᾶς δίνει ὠραῖες καλλωπιστικὲς κολοκύθες, ἰδιότροπες, σὰν τὸ σαρκί τοῦ χότζα, κατάλληλες κι αὐτὲς γιὰ πῆττες καὶ φαγητό. Ἀλλὰ ποικιλία μᾶς δίνει τὴν τρυφερὴ σάρκα της γιὰ νὰ κάνουμε γλυκὸ τοῦ κουταλιού. Κι αὐτὲς ἐκολουθοῦν στὴ σπορὰ τὶς δύο τελευταῖες.

Ἐχουν ὁμως καὶ ἄλλα προτερήματα οἱ κολοκύθες.

Δὲν ἀπαιτοῦν πολλὲς περιποιήσεις. Λίγο σκαμμένο χῶμα καὶ ἀφράτο. Λίγο κοπρισμένο. Ἐνα δυὸ σκάλισμα καὶ ἕνα παράχωμα. Μονάχα ἕνα πρᾶγμα ἐπιθυμοῦν πολὺ. Τὸ νερό.

Εἶναι ἄλλωστε κατὰ 95 % νερό. Ὅσο περισσότερο ποτίζονται, τόσο καὶ ξαπλώνουν καὶ γεννοβολοῦν καὶ πιάνουν ἀρκετὸ τόπο.

Ἄλλο προτέρημα, ποὺ ἔχουν, εἶναι ἡ ἀποδοτικότης τους. Δίνουν ἀπὸ 3-5000 ὀκάδες τὸ στρέμμα. Θὰ δῆτε τί θὰ γίνῃ στὸ τέλος. Μένουν τόσες μικρὲς κολοκύθες στὸ χωράφι ὥστε νὰ φᾶν οἱ χοῖροι, νὰ μαζέψουμε πασσατέμπο καὶ νὰ κουβαλήσουμε καὶ κάμποσες στὸ σπῆτι γιὰ τροφή τῶν ζώων μας.

Βλέπετε λοιπὸν αὐτὰ τὰ κολοκύθια πόσο μᾶς ἱκανοποιοῦν; Βγάζουν, ὅχι μόνον τὰ ἐξοδά τους, ἀλλὰ ἀφήνουν καὶ ἀρκετὰ χρήματα.

Μάλιστα εἶναι καὶ ἀνθεκτικὲς. Διατηροῦνται πολλοὺς μῆνες στὸ πατάρι καὶ τὶς χρησιμοποιοῦμε ὅποτε τὶς θέλομε. Καὶ ὅταν κατὰ τὸν Αὐγουστο λιγοστεύει τὸ χορτάρι ἀπὸ τὴν ξηρασία, τότε ἀκριβῶς οἱ κολοκύθες προσφέρουν ἀνεκτίμητη ὑπηρεσία στὰ ζῶα μας, ὅπως καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἀντικαθιστοῦν τὸ χορτάρι θαυμασία.

Καλλιεργήσατε λοιπὸν καὶ σεῖς, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, γλυκοκολοκύθες στὰ πατρικά σας κτήματα. Κάποιος τόπος θὰ βρεθῇ, ποὺ πάντοτε ὑπάρχει. Καὶ μὴ ξεχνάτε καὶ τὸ σκοπὸ, ποὺ ζήτησε ἡ καλὴ δασκάλα ἀπὸ τοὺς μαθητὰς της.

Ὑγιεινὲς τροφές

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ

Νὰ ἕνα λαχανικόν, ποὺ ἐπιτρέπεται σὲ ὅλους καὶ δὲν ἀπαγορεύεται σὲ κανένα. Μικροὶ καὶ μεγάλοι, γεροὶ καὶ ἄρρωστοι μποροῦν νὰ τὸ τρώγουν ἐλεύθερα. Εἶναι ἀπὸ τὰ πτωχότερα σὲ λεύκωμα καὶ ὅχι πλούσιο σὲ ἄμυλον, γι' αὐτὸ δὲν ἀπαγορεύονται στοὺς διαβητικούς. Ἐπίσης ἐνδείκνυνται σὲ καρδιακά καὶ νεφρικά νοσήματα, γιατί εἶναι καὶ διουρητικά. Εἶναι ἀκόμη καὶ εὐκοίλια. Ἐκλεκτὴ γιὰ ὅλους τροφή εἶναι καὶ οἱ μεγάλες κολοκύθες.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Τροφή καὶ Ζωὴ» τῆς κ. Α. Κατσιγῆρας)

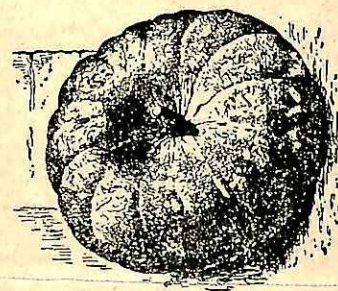
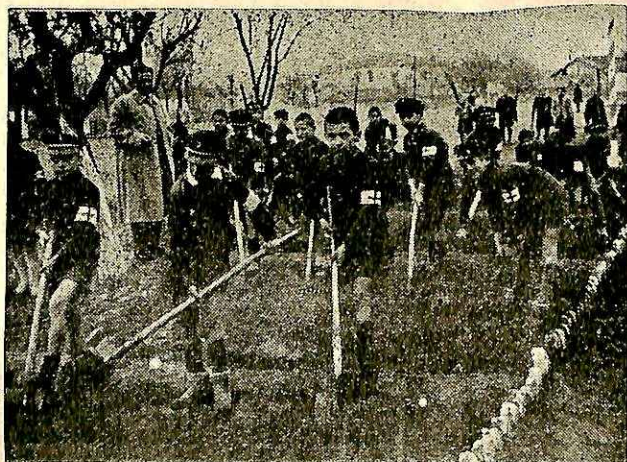
ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Καλαμπάκίου Δράμας φυτεύουν δένδρα. Juniors of 1st Elem. School Kalabakion Drama, planting trees

Ν. ΧΡΟΝΗ

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Εικοστή πέμπτη Μαρτίου! Διπλὴς γιορτῆς ἡμέρα, ἡ μυροβόλος Ἀνοιξὶς σκορπᾷ περίσσια κάλλη, γλυκὸ κελάρημα πουλιῶν γεμίζει τὸν αἰθέρα, τὸν κρίνον φέρει ὁ Γαβριὴλ «Χαῖρε Μαρία» ψάλλει.

Στὴν Ἁγία-Λαύρα ὑψώνεται τὸ Λάβαρο καὶ ἡ αἶθρα παίρνει τὸν ὄγκον τῶν Ἱερῶν, ποὺ μοιάζει ἀνεμοζάλη, ἐφοίντωσαν τῆς Λευτεριάς τοῦ δένδρου τὰ κλωνάρια, τ' ἀτρόμητά της τὰ παιδιὰ χυμοῦν ὡσάν λιοντάρια.

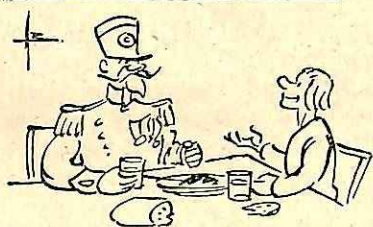
Κολοκύθα κτηνοτροφική. Μαμουθ

Ἀλήθεια, μικρά μου, σκεφθήκατε ποτὲ αὐτὴ ἡ κολοκύθα τί μᾶς προσφέρει; Θὰ σᾶς πῶ ἐγώ, πόσο ἀποδο-

Ο Μυλωνάς κι ο στρατηγός

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ανάμεσα στις εύθυμες ιστορίες της λαογραφίας μας υπάρχουν και μερικές, που δεν είναι μόνον διασκεδαστικές, αλλά έχουν και διδακτικό περιεχόμενο. Μιά τέτοια διήγηση είναι και η ακόλουθη, που δείχνει ότι κάθε άνθρωπος, που κατέχει μία υψηλή θέση, έχει κάνει και τις ανάλογες σπουδές και την ανάλογη προετοιμασία για να την αποκτήσει, κι ότι δεν μπορεί εύκολα ο καθένας να

Πώς μπορείτε κι εχέις τόσο επιβάλλον!

πάρη τη θέση του άλλου. Και να τι λέει η ιστοριοϋλα μας:

Μιά φορά ένας στρατηγός με πολύ στρατό περνούσε μπροστά από ένα μύλο κι επειδή έβράδιασε απεφάσισε να ξενυχτίσει εκεί. Άρχισε λοιπόν να δίνει διάφορες διαταγές στους αξιωματικούς του και να καθορίζει τη θέση του καθενός. Ο μυλωνάς μέσα από το μύλο είχε άφισει την εργασία του και παρακολουθούσε τι έκανε ο στρατηγός. Έβλεπε με πόσο σεβασμό τον έπρόσεχαν

Κ' ενόμιζε πια πως ήταν...

όλοι κι θαύμαζε τη δύναμι και το επιβάλλον του: «Βρέ, βρέ... σπουδαίο πράγμα νάναι κανείς στρατηγός!.. Έλεγε και ξανάλεγε κι όλο παρακολουθούσε τί γινόταν έξω από το μύλο του.

Κάποια στιγμή έτελειωσε τη δουλειά του ο στρατηγός, έμπηκε μέσα στο μύλο, και καταδεχτικός καθώς ήταν, κάθισε να φάη μαζί με τον μυλωνά. Σιγά-σιγά με την κουβεντούλα και το καλό κρασάκι, πήρε θάρρος κι ο μυλωνάς και ξαφνικά γυρίζει και λέει του στρατηγού:

«Σπουδαίος άνθρωπος, φαίνεται!.. Τόσοι αξιωματικοί και τόσο μεγάλος στρατός στέκονται σαν τα ξύλα μπροστά σου. Πώς μπορείς κι έχεις τόσο επιβάλλον!»

Ο στρατηγός τότε χαμογέλασε και του είπε: «Μπα!.. Δεν είναι σπουδαίο!.. Είναι η στολή, που με κάνει!.. Θέλεις ν' αλλάξωμε θέση; Να φορέσης έσύ τα ρούχα μου και να γίνης άμέσως στρατηγός κι εγώ να φορέσω τα δικά σου και να γίνω μυλωνάς; —Μωρέ μπράβο ιδέα!.. φώναζε τότε ένθουσιασμένος ο μυλωνάς, και βέβαια θέλω!.. Άκου, λέει, να γίνω στο άψε-σβύσε στρατηγός!..» Κι άμέσως λοιπόν ο μυλωνάς έκοψε τα μαλλιά του, ξυρίστηκε, όπως ήταν κι ο στρατηγός και τὸ πρωϊ έφόρεσε και τὰ στρατιωτικά ρούχα κι

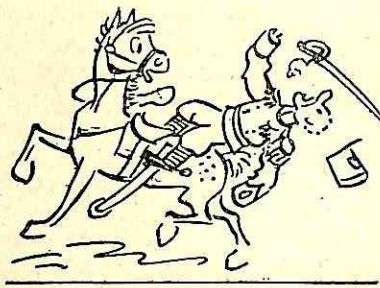

έκαμάρωνε γιά τὸ μεγαλειό του!

ενόμιζε πια πως ήταν απaráλλακτος ο στρατηγός! Έκείνος πάλι έκάλεσε ιδιαίτέρως τους αξιωματικούς του, τους έδωσε τις διαταγές του και τους είπε και για τὸ παιχνίδι, που είχε κάνει σὸν μυλωνά. Έγέλασαν τότε εκείνοι και του υποσχέθηκαν να 'χουν τὸ νοῦ τους. Ο μυλωνάς από την άλλη μεριά έκαβάλλισε τὸ όλογο του στρατηγού, έκαμάρωσε για τὸ μεγαλειό του κι έξεκίνησε για τὸν πόλεμο, με την ιδέα πως τώρα πια είχε γίνει κι αληθινός στρατηγός.

Όσο προχωρούσαν ήσυχα τὰ πράγματα, ο μυλωνάς έκαμάρωνε μπροστά κι όλα έπήγαιναν καλά. Μά σαν έφτασαν εκεί που ήταν οί έχθροί κι άρχισε τὸ τουφικίδι, ο μυλωνάς έτράβηξε μπροστά με τὸ σπαθί, θαρρώντας πως θά μπορέσει με μία σπαθιά να

τούς τσακίση όλους. Άλλά καθώς προχωρούσε έτσι άπροφύλακτος, τὸ ἦλθε μία σφαίρα σὸ κεφάλι κι έπεσε κάτω από τ' όλογο. Τρέχουν τότε οί αξιωματικοί, τὸν σηκώνουν στὰ χέρια και τὸν τραβούν προς τὰ πίσω για να τὸν περιποιηθῇ ο γιατρός του συντάγματος. Πράγματι τὸν εξέπλωσαν άμέσως σ' ένα φορεϊό κι ο γιατρός με μεγάλη προσοχή του έβγαλε τὴ σφαίρα, που τὸν είχε πάρει ξυστά κι άρχισε να του καθαρίζει τὴν πληγή. Ο μυλωνάς τότε

Άλλά καθώς προχωρούσε έτσι άπροφύλακτος...

έγύρισε και τὸν έρώτησε, γιατί προχωρούσε τόσο προσεκτικά. Ο γιατρός του άποκρίθηκε άμέσως πως έπήγαινε σιγά-σιγά για να μην πάη ή σφαίρα σὸ μισό. —Μή φάσαι γιατρέ μου... του άπήντησε τότε με μισόσβυστη φωνή ο μυλωνάς. Τὸ κεφάλι, που έχει τὸ μυαλό είναι σὸ μύλο. Τὸ δικό μου κεφάλι μυαλό δεν είχε, γιατί νόμισα πως από τὴ μία στιγμή στήν άλλη θά μπορούσα να γίνω από μυλωνάς στρατηγός!...».

Δώστε λίγο αίμα
για να σώσετε μία ζωή.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

—Καλώς ήλθες χελιδόνι
τώρα άγέρας δεν παγώνει
τὰ πουλιά.

Μοναχή πια δὲ θά μένη
κι όλο να σε περιμένει
μία φωλιά.

Χελιδόνι αγαπημένο
τώρα άνοίγει εὐτυχισμένο
τὰ φτερά.

Κι άνοιξι άνθοστολισμένη
παντοῦ στέλνει μυρωμένη
τὴ χαρά.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 100ΕΤΗΡΙΔΟΣ

Ός γνωστόν τὸ 1959 συμπληρώνονται 100 έτη από τὴς μάχης του Σολφερίνο, ότε ο Έρρίκος Ντυνάν συνέλαβε τὴν ιδέα τὴς ιδρύσεως του Έρυθρου Σταυρού.

Η έκατονταετηρίς αὐτὴ θά εορτασθῇ εἰς όλον τὸν κόσμον, καθ' όλον τὸ έτος 1959.

Οί Έλληνες Έρυθροσταυρίται εἴμεθα βέβαιοι, ότι με εύλογον συγκίνησιν και υπερηφάνειαν θά πληροφοροῦν ότι εἰς τὴν πρωτεύουσιν τὴς Πατρίδος των θά συνέλθῃ κατὰ τὸ έτος τούτο, τὸν Σεπτέμβριον, τὸ Διεθνὲς Συνέδριον του Έρυθρου Σταυρού.

Εἰς τὸ Συνέδριον τούτῳ ἡ Έλλάς θά δεχθῇ τοὺς αντιπροσώπους 82 ἐθνικῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν, μαζί με τοὺς εκπροσώπους τῶν Διεθνῶν Έρυθροσταυρικῶν Ὀργανώσεων και ἐπὶ τὴς Ἀκροπόλεως, όπου θά γίνῃ ἡ πρώτη συνεδρίασις, θά άκουσθῇ και ἡ συμβολὴ τὴς Έλλάδος εἰς τὴν ωραίαν αὐτὴν ιδέα.

Εἶναι φυσικόν οί Έλληνες Έρυθροσταυρίται να αισθάνωνται τὴν υποχρέωσιν να αναπτύξουν έφετος έντονωτέραν από κάθε άλλην φορὰν δραστηριότητα εἰς όλους τοὺς Έρυθροσταυρικούς τομεῖς. Εἰδικώτερον συνιστῶμεν θερμῶς όπως οὔτοι έτοιμάσουν πλούσια και ωραία λευκώματα σχολικῆς αλληλογραφίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν έντύπων ὁδηγίων, αἱ ὁποῖαι άπεστέλθουν εἰς όλα τὰ Σχολεῖα κατὰ τὰς άρχάς του σχολικοῦ έτους, ως και πίνακας σχολικῆς τέχνης, κοῦκλες με ἐθνικὰς ένδυμασίας και έργα χειροτεχνίας (κεντήματα, παιχνίδια κλπ.).

Όλα αὐτὰ πρέπει να έτοιμάζονται από τώρα ώστε περὶ τὸ τέλος Ἰουνίου να εύρίσκωνται άπαραιτήτως εἰς τὰ Γραφεῖα μας, διὰ να καταστῇ δυνατὴ ἡ ὀργάνωσις εκθέσεως, ανταξίας του ιστορικοῦ τούτου γεγονότος.

Εἴμεθα βέβαιοι ότι ἡ θερμὴ αὐτὴ σύστασις θά τύχῃ σοβαρὰς προσοχῆς τόσο από τοὺς συνεργάτας μας Έκπαιδευτικούς ὅσον και τοὺς Έρυθροσταυρίτας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ
ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεὴ 22-1-1959

«...Σὰς εἴμεθα εύγνώμονες διὰ τὴν συμμετοχὴν σας εἰς τὰς Διεθνεῖς Εκθέσεις τῶν άδελφῶν Έρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος.

Ἰδιαιτέρως εκτιμῶνται ἡ πρωτοτυπία και τὸ περιεχόμενον τῶν λευκωμάτων. τῶν Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν.

C. A. Schusselé
Δ/ντὴς του Έρ. Στ. Νεότητος

ΒΕΛΓΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
Βρυξέλλαι 30-1-1959

...Όπως σὰς έγράψαμε ἤδη τὰ έργα τῶν Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν ξετιμήθησαν μεγάλως και ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν τῶν επισκεπτῶν τὴς εκθέσεως.

Ἰδιαιτέραν έντύπωσιν έπροξένησαν τὰ δύο λευκώματα τῶν Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν με τὸ θαυμάσιον περιεχόμενον των.

Ο Γεν. Δ/τὴς του Βελγικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
J. Picalausa

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Πειραματικὸν Σχολεῖον Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 4 σάκκους με ἱματισμόν και άλλα εἶδη, διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα Ζαβρόχου—Δελβενάκιου, Ἀγνάντων Ἀρτὴς και Κορνοφωλεᾶς Διδυματεῖχου.

2) Β'. Γυμνάσιον Ὡηλέων Ἀθηνῶν τρία πλήρη σχολικὰ φορητὰ φαρμακεῖα διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα Ὀρεινοῦ—Παγωνίου, Κορνοφωλεᾶς—Διδυμοτεῖχου και Μεσοποταμιᾶς—Νεστορίου.

3) Δημ. Σχολ. Οἶνου σῶν Χίου «Ἀπόστολος Παῦλος» 236 δρχ. διὰ τὸν εἰδικὲν λ)σμόν τὴς έφημερίδος «Νέα» υπὲρ του μικροῦ καρκινοπαθοῦς Βασιλάκη.

4) 11ον Δημ. Σχολ. Ἀ' Περιφ. Πειραιῶς άπέστειλε άπ' εύθείας 138 δρχ. διὰ τὴν αὐτὴν ως άνωτέρω αἰτίαν.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΕΝ
ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1957-58

(Συνέχεια από τὸ τεῦχος μηνὸς Φεβρουαρίου)

50) Δημ. Σχολ. Κυψέλης Αἰγίνης, 51) Κίρρας Φωκίδος, 52) Κοκκίνου Φωκίδος, 53) Κρανιδῆς, 54) Κατακάλης, 55) Κυδωνιῶν, 56) Καληράχης, 57) Καρπερού, 58) Κέντρου, 59) Κοσματίου, 60) Κιβωτοῦ, 61) Κληματακίου, και 62) Λόχης Γρεβενῶν, 63) Μουλκίου, Κορινθίας, 64) Μαρφοβουνίου Καρδίτσης, 65) Μαρκινιάδος Ἀρτὴς, 66) Μεσενικόλα Καρδίτσης, 67) Μαυρονόρους Παγωνίου, 68) Μαραθούσης Μεγαλοπόλεως, 69) Μεθυδρίου Γορτυνίας, 70) Μελάνων Νάξου, 71) Μαυραναίων, 72) Μηλιάς, και 73) Μεγάρου Γρεβενῶν, 74) Μελίσσης Καρδίτσης, 75) Μελισσίων, και 76) Νικολέικων Αἰγιαλείας, 77) Νικηφόρου Δράμας, 78) Νεοχωρίου Γρεβενῶν, 79) Οἶνουσῶν Χίου, 80) 44ου Πατρῶν, 81) Παπαδιάς Εύρυτανίας, 82) Παλαίου Ἐλευθερωρίου Πιερίας, 83) Πευκοφύτου Καρδίτσης, 84) Παγώντος Εὐβοίας, 85) Πιπεριάς—Ἀλμωπίας, 86) 2ου Πτολεμαΐδος, 87) Παλιουριάς, 88) Ποντινῆς, 89) Παλαιοχωρίου, 90) Πυλῶν, 91) Πηγαδίτσης, 92) Πιστικοῦ, και 93) Παναγίας Γρεβενῶν, 94) Παρασκευῆς Αἰγιαλείας, 95) Ἀ'. Σκύρου, 96) Ἀ'. Σιατίτσης, 97) Γ'. Σιατίτσης, 98) Σελλάδων, και 99) Σκαλούρας Ἀρτὴς, 100) Συνένδρου και 101) Σπηλαίου Γρεβενῶν, 102) Ἀ'. Τήνου, 103) Τεμένης Αἰγιαλείας, 104) Τρικώμου, 105) Ταξιάρχου, και 106) Τριφυλλίου Γρεβενῶν, 107) Φαρακλάτων Κεφαλληνίας 108) Φλωριάδος Ἀρτὴς, 109) Χρωμίου Γρεβενῶν, 110) Καματερού Γ'. Περ. Ἀθηνῶν, 111) 82ου Δ' Περ. Ἀθηνῶν.

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Λιθοχωρίου Νέστου Ισοπεδώνουν τὸ προαύλιον του σχολείου.
Juniors of Elem. School. Lithochorion, levelling their play ground.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η Επιτροπή βραβεύσεως λευκωμάτων Σχολ. Αλληλογραφίας και πινάκων ζωγραφικής άπένειμε τα ακόλουθα βραβεία :
ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α' ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Α'. Θηλέων (2 λευκ.)
- 2) Β'. » Τάξις Δ2, ΣΤ3
- 3) Γ'. »
- 4) Δ'. »
- 5) Ε'. » Τάξις Γ2
- 6) ΣΤ'. » Τάξις Ε3
- 7) Θ'. »
- 8) ΙΒ'. Μικτόν
- 9) Πειρ. Σχολ. Πανεπιστημίου
- 10) Δημ. Έμπορ. Σχ. Θηλέων
- 11) Β'. Έμπορική Σχολή

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Α'. Θηλέων
- 2) Α'. Πρότ. Άρρένων
- 3) Ράλλειον Θηλέων

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Έμπορ. Σχολή Φλωρίνης.
- 2) Λαρίσης
- 3) Θηλέων Άργοστολίου
- 4) Καζούλλειον Θηλ. Ρόδου ταξ. Α'.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Σχολή Σαλβάνου Άθηνων
- 2) Έλλην. Έκπαιδ. Συνδέσμου Άθ.
- 3) Καλπάκα Άθηνων
- 4) Κρεατσούλη Άθηνων
- 5) Ευαγγελινίδειος Καλλιθέας (Γυμν.)
- 6) Γιουρμετάκη-Καραγιαννάκη Πειρ.
- 7) «Έλληνισμός» Πειρ. Τάξις Δ'. Δημ.
- 8) «Τρεις Ίεράρχαι» Πειραιώς
- 9) Σχολή Μιχαήλ Άθηνων
- 10) Σχολή «Παντάσασα» (2 λ.) Πειρ.
- 11) Τό «Έλληνικό Σπήτι» Άθηνων
- 12) «Βυζάντιον» Άθηνων

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛ. ΑΘΗΝΩΝ

- Α'. Περιφέρεια.
- 1) «Παμμακάριστος» Ν. Μάρης.
 - 2) 3ον Δημ. Σχολείον
 - 3) 6ον »
 - 4) 7ον »
 - 5) 12ον »

- Β'. Περιφέρεια.
- 1) 36ον Δημ. Σχολείον
 - 2) 41ον »
 - 3) Σκάλας Ώρωπου (2 λευκ.)

Γ'. Περιφέρεια

- 1) 54ον Δημ. Σχολείον

Ε'. Περιφέρεια.

- 1) Άσκληπείου Βούλας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) 7ον Καβάλας
- 2) Σιταγρών Δράμας
- 3) Πιπεριάς Άλμωπίας.
- 4) Άναλήψεως Λαγκαδά.

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Δημ. Σχολείον Πέτα Άρτης

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Άμπέλου Καρδίτσης
- 2) Φύλλου Καρδίτσης

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

- 1) Άγ. Σπυρίδωνος Λεβαδείας

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Άλφειούσης Όλυμπίας.

ΚΡΗΤΗ

- 1) Έμπροσθένου Άποκορ. Χανίων
- 2) Κάτω Χωρίου Ίεραπέτρας

- 3) Μοιρών Ίρακλείου
- 4) Παχείας Άμμου Ίεραπέτρας
- 5) Πλάκας Χανίων

ΝΗΣΟΙ

- 1) Οίνουσών Χίου (2 λευκ.)
- 2) Πλάκας Μήλου
- 3) Κύθνου
- 4) Β' Τήνου

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Β'. Θηλ. Άθ. (Τάξις Η2, Ζ, Στ Δ2)
- 2) Γ'. »
- 3) Γ'. Άρρένων
- 4) Θηλέων Καλλιθέας (Τάξ. Γ1, Ε, Στ)
- 5) Γυμν. Άρρένων Νικαίας Πειραιώς

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Θηλέων Άργοστολίου
- 2) Έλασσόνος
- 3) Έμπ. Σχολή Άργοστολίου.
- 4) Καζούλλειον Θηλέων Ρόδου Α2
- 5) Λεχανίων Ήλείας

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) «Έλληνισμός» Πειραιώς (Τάξις Α, Β, Γ, Ε, Στ' Δημ.)
- 2) Ευαγγελινίδειος Καλλιθέας (Δ').

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ

- Α'. Περιφέρεια.
- 1) 2ον Ζωγράφου
 - 2) 4ον Ζωγράφου
 - 3) Μαρκοπούλου Άττικής
 - 4) Ν. Ψυχικού

Β'. Περιφέρεια.

- 1) 45ον Δημ. Σχολείον
- 2) 46ον »

Δ'. Περιφέρεια.

- 1) 82ον » Άθηνων
- 2) 89ον » »

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) Β'. Άμπελοκήπων Θεσ/νίκης.
- 2) Βορεινού Άλμωπίας
- 3) Β'. Καλαμπακίου Δράμας
- 4) Μαρμαριάς Δράμας
- 5) Γ'. Σιατίστης

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Άγιός Παραμυθιάς
- 2) Μαυρονόρους Πωγωνίου
- 3) Μεγάρης Άρτης
- 4) Πέτρας Ζαγορίου
- 5) Πέτρας Άρτης
- 6) Δημαριού »

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Ε'. Αίγιου
- 2) Βαρβασινης Ήλείας
- 3) Νεαπόλεως Λακωνίας.

ΝΗΣΟΙ

- 1) Β'. Άργοστολίου (5 λευκ.)
- 2) Μελάνης Νάξου
- 3) Φαρακλάτων Κεφαλληνίας

Γ'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Θηλέων Καλλιθέας
- 2) 9ον Θηλέων Άθηνων

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Σχολή Νικολοπούλου

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Θηλέων Σερρών
- 2) Μολάων Πελοποννήσου

ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- Α'. Περιφέρεια
- 1) Β'. Νέας Έλβετίας

Β'. Περιφέρεια.

- 1) 46ον
- Δ'. Περιφέρεια.
- 1) Γ' Καλλιθέας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) Άναρράχης Έορδαίας
- 2) Γ'. Δράμας
- 3) Δ'. και Ε'. Δράμας
- 4) 48ον Θεσσαλονίκης Γ' Περιφ.
- 5) Σωχού Λαγκαδά
- 6) Νηπιαγ. Νέου Πετρίσιου Σιντικής

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Καρυάς Καρδίτσης
- 2) Μελάς Λαρίσης

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Μονοβίου Άρτης
- 2) Πάργας
- 3) Ιστορικού Καλπάκιου

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Μυγδαλιάς Γορτυνίας
- 2) Πατρών.
- 3) Δάρας Πυλίας

ΚΡΗΤΗ

- 1) Αγίου Κωνσταντίνου Ρεθύμνης
- 2) Καλονήϊς Πεδιάδος

ΝΗΣΟΙ

- 1) Άλλειμματάδων Κερκύρας
- 2) Τσουκαλάδων Λευκάδος.

«ΕΠΑΙΝΟΣ»

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Μέσης Κομοτηνής.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Ξηρονερίου Καρδίτσης

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Γλύφας Ήλείας
- 2) Έλληνίτσης Μεγαλοπόλεως
- 3) Λιμένος Μολάων
- 4) Χασιαρίου Γυθείου.

ΚΡΗΤΗ

- 1) Πινών Μαραμβέλλου

ΝΗΣΟΙ

- 1) Ζώλων Κεφαλληνίας
- 2) Καλλιρράχης-Θάσου

ΠΙΝΑΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'

- Χ. ΚΟΛΥΒΑΣ. Μαθ. Γυμν. «Έλληνισμός» Πειραιώς.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'

- Κ. ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΥ. Μαθ. Γυμν. Θηλ. Άθηνων.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'

- α) ΑΜΑΛΙΑ ΡΟΖΗ. Μαθ. Έμπορικής Σχολ. Θηλ. Άθηνων.
β) ΜΑΡΙΑ ΓΚΙΝΗ. Μαθ. Α' Γυμνασ. Θηλ. Άθηνων.

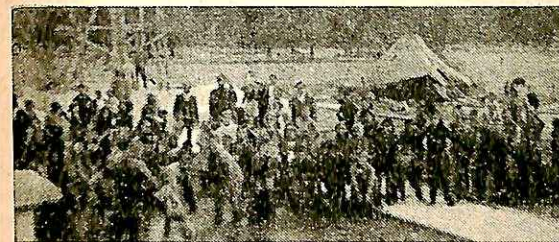
ΕΠΑΙΝΟΣ

- 1) Η. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ. Μαθ. Α' Γυμν. Θηλ. Άθηνων.
- 2) ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΙΛΑΤΟΥ. Μαθ. Α' Γυμν. Θηλ. Άθηνων.
- 3) ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ. Μαθ. 54ον Δημ. σχολ. Άθηνων.
- 4) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΤΑΣ. Μαθ. Ε' Γυμν. Άρρ. Θεσσαλονίκης.
- 5) ΣΟΦΙΑ ΠΕΤΣΙΚΑ. Μαθ. Δημ. Έπ.
- 6) ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΑΡΟΥΔΙΑ. Μαθ. Γυμν. Χαλκίδος.

(συνεχίζεται)

Οι Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μιχαηλίου Πρεβέζης άσκούνται εις τας α' βοηθείας. Juniors of Elem. School Michailis-tion, Epirus practicing in first aid.

Ε.Σ.Ν. τών δημ. Σχολείων Άγρας Καρυδιάς Νησίου και Κερασιάς Έδέσσης έτοιμάζουν τόν χώρον του Ήρώου τών εθνομαρτύρων Άγρα και Μίχα. Juniors of Elem. Schools Agra, Karydia, Nissi and Kerassia, Edessa helping in the erection of the heroes' tomb.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Θεοκτίστου Γορτυνίας φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elem. School Theoktiston Peloponnessus planting trees.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Χατζόμπασι, Φαρσά-λων εργαζόμενοι διά τήν αναδάσωσιν. Juniors of Elem. School Hatzobassi, Pharsala working for the reafforestation.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Καστορείου Σπάρτης σκαλίζουν φυτώριον άμυγδαλιάς Juniors of Elem. School Kastorion Sparta attending to the trees they had planted.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Γ.Γ. Γυμνασίου Άρρένων Άθηνων φροντίζουν τήν καθαριότητα και ευπρεπισμόν του Γυμναστηρίου. Τας παραμονάς τών Χριστουγέννων απέστειλαν 46 πακέτα με είδη ιματισμού υποδήσεως και γραφικής ύλης δι' ένδεεις μαθητάς. Ήγόρασαν είδη ιματισμού και υποδήσεως εις 6 άπόρους συμμαθητάς των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Ίδιωτικού Γυμνασίου «Βυζάντιον» έπισκέφθησαν τό Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας όπου διένειμαν δώρα, γλυκίσματα και ιματισμόν εις τούς 300 τροφίμους του Ίδρυματος τούς όποιους και εύχα-γώγησαν.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Α'. Δημοτ. Σχολείου Άσπροπύργου φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ιδιότη των. Προσφέρουν εις τούς άπόρους συμμαθητάς των γραφικήν ύλην και είδη χειροτεχνίας εις τας άπόρους συμμαθητριάς των. Βοηθούν τούς άδυνάτους εις τας μαθήματα μαθητάς. Άλληλογρα-φούν με Έρυθροσταυρίτας Έλλων Σχολείων. Α-πέστειλαν 2 δέματα με διάφορα είδη εις τό Δημότ. Σχολείον Στρανώμης Ναυπακτίας και έτερα 2-δέματα εις τό Δημότ. Σχολεία Βενέτου και Ά-γίας Τριάδος. Επίσης απέστειλαν δέματα βο-ηθείας εις τό Δημότ. Σχολεία Δωδώνης, Χρυσο-ράχης, Ίεραπέτρας, Ήπειρου, Ζακύνθου και Μάγνησας. Έλαβον μέρος εις διάφορους έράνους. Έπισκέφθησαν τό Ζάννειον Νοσοκομείον Πει-ραιώς και τό Γηροκομείον Άθηνών και διένει-μα εις τούς νοσηλευόμενους και τροφίμους αυ-τών διάφορα είδη.

Οι Ε.Ε.Ν. του 12ου Δημότ. Σχο-λείου Α'. Περιφέρειας Άθηνων φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ιδιότη των. Έχουν σχολ. φαρμακείον. Α-σχοούνται εις τας πρώτας βοηθείας. Άνάβαν τήν παρασκευήν και διανομήν του μαθητικού συσσιτίου. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμ-μαθητάς των. Βοηθούν τούς άδυνάτους εις τας μαθήματα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του 15ου Δημότ. Σχολείου Νικαίας έπισκέφθησαν τό Άσκληπείον Βούλας όπου εύχαγώγησαν και έμοίρασαν διάφορα δώρα εις τας άσθενή παιδιά.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του 15ου Δημότ. Σχολείου Νικαίας έπισκέφθησαν τό Άσκληπείον Βούλας όπου εύχαγώγησαν και έμοίρασαν διάφορα δώρα εις τας άσθενή παιδιά.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Παπαδιάς Έδρυτανίας φρον-τίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου. Αγόρασαν νηπύρα. Έποστέθησαν εις τό προσώλιον του Σχολείου 4 δοχεία άπορριμμάτων. Έβοήθησαν εις τόν έράνον του Ε.Ε.Ν.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Καλοσκοπής Φωκίδος φρον-τίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, του χω-ρίου και τήν ιδιότη των. Έχουν μαθητικό κου-ρείο τήν δε κουρευτικήν μηχανήν αγοράσαν με χρήματα ίδια των. Τά χριστούγεννα προσέ-φεραν δώρα εις τας πτωχάς οικογενείας του χω-ρίου και εις τούς πτωχούς συμμαθητάς των. Καλ-λιεργούν σχολικόν κήπον. Εφάρτευσαν καστανί-ες. Αφάρτευσαν τας δένδρα του σχολ. κήπου και τής πλατείας του χωρίου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Δάφνου Φωκίδος φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, τήν ιδιότη των και του χωρίου. Καλλιεργούν σχολ. κήπον. Έ-χουν σχολ. φαρμακείον, μαθητικό κουρείο και Σχολικήν Βιβλιοθήκην. Οργανώνουν σχολικάς έορτάς και έκδρομάς. Βοηθούν τούς πτωχούς συμμαθητάς. Παρασκευάζουν τό πρώτον ρόφημα. Λαμβάνουν μέρος εις διάφορους έράνους. Προσέ-φουν καυσόξυλα διά τήν θέρμανσιν του Σχολείου και έβοήθησαν εις τήν έπισκευήν του.

Ε.Ε.Ν. δημ. Σχολ. Ζηλευτής Τριχάλων έτοιμοι διά τό πρόγραμμα τής δράσεως των Juniors of Elem. School Zilefti, Trikala ready for their program of activity.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Γ.Γ. οτ. χο-λείου Παλαιουμανής Μεσολο-γίου ώργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην έορτήν, κατά τήν όποian έμοίρασαν παιγνίδια αξίας 100 δρχ. εις τούς πτωχούς μαθητάς του Σχολείου. Επίσης με χρήματα ίδια των αγοράσαν 2 κου-ρευτικάς μηχανάς και 1 κυτίον πρὸς φύλαξιν φαρμάκων. Έλαβον μέρος εις διάφορους έράνους Παρακολουθούν όμιλάς ύγιεινής.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Άγίου Σπυρίδωνος Λε-βαδείας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ιδιότη των. Καλλιεργούν σχολ. κήπον. Προσφέρουν τετράδια και βιβλία εις τούς πτωχούς συμμαθητάς των. Έπισκέφθησαν άσθε-νή και άπορον συμμαθητήν των, εις τόν όποιον προσέφεραν τρόφιμα. Έχουν σχολ. ταμείον. Ωργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην έορτήν. Με χρήματα από τας κάλαντα έβοήθησαν πτωχούς συμμαθητάς των και αγοράσαν εικόνας διά τό Σχο-λείον.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Από τήν Έκδοσιν του Γεν. Έπιθεωρητού Στοιχ. Έκπαδ. Γ' Περιφ. Λαρίσης κ. Κ. Μπάλα.

«ΑΙ όμάδες Ε.Ε.Ν. τών Δημότ. Σχολείων 2ου, 4ου, 6ου, 7ου, 11ου, Α' Περιφ. Λαρίσης και 1ου, 3ου, 5ου, 8ου και 10ου Β' Περιφ. Λαρίσης εύχαλλαν τας κάλαντα και τας χρήμα-τα που έμάζεψαν, δρχ. 1.276 θ' Α' Περιφέρεια και 3.185 θ' Β' Περιφέρεια θά διαθέσουν διά τήν κάλυψιν διαφόρων άναγκών τών Σχολείων των και διά τήν αγοράν δώρων διά τούς άπό-ρους και όρφανούς συμμαθητάς των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Κριτσινίου Τριχάλων φρον-τίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τής Έκκλησίας. Έπισκέφθησαν άσθενείς μαθητάς. Διέθεσαν τό μαθητικό συσσίτιο 3 ήμερών εις 8 άπόρους οικογενείας του χωρίου. Προσέφεραν κατά τας έορτάς τών Χριστουγέννων εις πέντε πτωχάς οικογενείας κρέας λίπος και φρούτα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Γεφυρίων Καρδίτσης φρον-τίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ιδιότη των. Βοηθούν τούς πτωχούς μαθητάς και τούς άδυνάτους εις τας μαθήματα. Ισοπέ-δωσαν τό προσώλιον του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπον. Προσφέρουν τας πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας άνάγκην. Κατά τας έορτάς τών Χριστουγέννων, Πάσχα και Άποκρέω έβοήθησαν πτωχάς οικογενείας. Άλληλογραφούν με Έρυ-θροσταυρίτας Έλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Γυμνασίου Έλασσόνος φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπον. Έπι-σκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς. Βοηθούν τούς έχοντας άνάγκην. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοηθείων και διαλέξεις ύγιεινής. Βοηθούν εις καλοφελή έργα. Η όμάς τής Η' τάξεως συνε-ργάζεται μετά του Συλλόγου Άποφίτων του Γυμνασίου πρὸς Ίδρυσιν Μουσείου εις τήν πό-λιν των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθητα του Δημότ. Σχο-λείου Ρώσσης-Πετρίλου Καρδί-τσης φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχο-λείου και τήν ιδιότη των. Καλλιεργούν σχολ. κή-πον. Περιποιούνται τας δένδρα που έφύτευσαν. Έδημιούργησαν σπορέιον καρδιών και καστα-νιών. Φροντίζουν διά τήν διάδοσιν τής δενδροκαλ-λιεργείας εις τό χωρίον τους. Έχουν μαθητικό κουρείον.

Ε.Ε.Ν. 46ου δημ. Σχολ. Άθηνων ώργά-νωσαν έορτήν ύπέρ τών πτωχών. Juniors of 46th Elem. School Athens organised a program in favour of the poor.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«ΕΛΛ. ΕΡ. ΣΤ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ».

Ανάμεσα από την ανθοδέσμη των μορφωτικών βιβλίων και περιοδικών ξεπροβάλλει το περιοδικό «Ελληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος». Το εκδίδει ο «Ελληνικός Έρυθρος Σταυρός». Όλοι γνωρίζουμε την συνεχή και καρποφόρο δράση του. Πόσους πτωχούς, άρταροπλήκτους, τραυματίες δεν έβοήθησεν; Πόσων δεν απάλυνεν τις πληγές που είχε ανοίξει ο πόλεμος, ή φτώχεια, οι σεισμοί....

Καθημερινώς ή δρώσις του λαμβάνει πιο μεγάλη έκταση. Όμως ο Έλλην Έρυθρος Σταυρός δεν αρκείται μόνον σ' αυτό το έργο βοήθειας, αλλά επεκτείνεται και στο μορφωτικό. Γι' αυτό εκδίδει το τόσο χρήσιμο περιοδικό «Ελληνικός Έρυθρος Σταυρός Νεότητος».

Μέσα στις μορφωτικές σελίδες του ξεπροβάλλουν και δύο φωτεινές σελίδες, που κάνουν τις χορδές της καρδιάς μας να πάλλουν από θαυμασμό. Είναι οι σελίδες της δράσεως των ομάδων και η κίνησίς του.

Από αυτό διδασκόμεθα πόσον πρέπει να βοηθούμε το έργο του Έρυθρού Σταυρού. Και αυτό μάς συνηθίζει να γίνουμε ικανοί να επουλώνουμε τις πληγές των συνανθρώπων μας και να συντελέσουμε στη δημιουργία ενός καλύτερου Έλληνικού μέλλοντος.

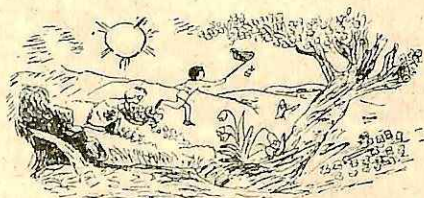
ΕΦΗ Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Δ' τάξ. Α' Γυμν. Θηλ. Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

- 1) Α ---
- 2) Α ---
- 3) Α ---
- 4) Α ---
- 5) Α ---
- 6) Α ---
- 7) Α ---
- 8) Α ---
- 9) Α ---

- 1) Πρόθεσις
- 2) Βασιλεύς της Σπάρτης (245).
- 3) Πόλις Πελοποννήσου
- 4) Αρχηγός της Αχαϊκής Συμπολιτείας (272-213).
- 5) Κύριος ιδρυτής του Βασιλείου της Περγάμου.
- 6) Ποταμός Μακεδονίας.
- 7) Στρατηγός του Μ. Αλεξάνδρου.
- 8) Έλλην σχολιαστής και έρμηνευτής των κλασσικών έργων.
- 9) Αρχαία πόλις Αιγύπτου.

ΜΗΝΑΣ ΒΑΓΛΙΩΤΗΣ
Γυμνάσιον Λαγκαδίων

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

Σκίτσο ΣΟΦΙΑΣ ΠΕΤΣΙΚΑ
μαθ. Δημ. Έμπ. Σχ. Θηλ. Αθηνών

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

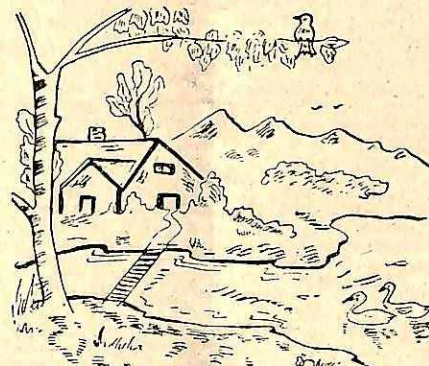
- 1) Ποιοι είναι και πόσους κατοίκους έχει η πρωτεύουσα της Συρίας;
- 2) Ποία ή θρησκεία των Αράβων;
- 3) Πού εύσκεται η λίμνη Βάν;
- 4) Ποιος ο πληθυσμός της Μεσοποταμίας;
- 5) Ποιον το πολίτευμα της Περσίας;

ΔΗΜΟΣ Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
μαθ. στ' Τάξ. Δημ. Σχ. Κάτω Άλυσσου Πατρών

Προσπαθήστε να βρήτε το σωστό όνομα σε κάθε επώνυμο των παρακάτω αγωνιστών του 21.

Καραϊσκάκης Άνδρέας
Κοινοτριώτης Όδυσσεύς
Μιαούλης Αθανάσιος
Μαυροκορδάτος Λάζαρος
Διάκος Κωνσταντίνος
Κανάρης Γεώργιος
Άρδουτσος Αλέξανδρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ε' Γυμν. Άρρ. Θεσ/νίκης

ΜΠΕΜΠΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Γυμν. Τούμπας Θεσσαλονίκης

Με τα αρχικά των κάτωθι λέξεων σχηματίζεται το όνομα αρχαίου ήρωος.

- 1) Πόλις της Ηπείρου
- 2) Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου
- 3) Κράτος της Ασίας.
- 4) Αρχαία Έλλ. Πόλις της Χαλκ. Χερσονήσου
- 5) Όστούν της Κεφαλής
- 6) Μήτηρ του Αχιλλέως
- 7) Όρος της Βοιωτίας
- 8) Νύμφη της θαλάσσης
- 9) Τροπικόν επίρρημα (Αρχαία)
- 10) Βράχος επί της θαλάσσης.

ΝΤΙΝΑ ΧΙΟΝΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Αργοστολίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι ένα ζωάκι
πολύ χαριτωμένο
Μά αν με άποκεφαλίσης
εὐθύς δά σχηματίζης
πόλι κρητική
μά πολύ ιστορική.

ΔΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Γυμνάσιον-Γιαννιτσών

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
Σκίτσο ΣΟΦΙΑΣ ΠΕΤΣΙΚΑ

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)

1) Είς ποίαν πόλιν έγιναν οι όλυμπ. αγώνες το 1956

- 2) Ο πατήρ της Ιστορίας
- 3) Αρχ. τόπος της Ηπείρου
- 4) Επίθετον της Αθηνάς
- 5) Νήσος των Κυκλάδων
- 6) Πόλις της Ηπείρου
- 7) Αρπакτικόν πτητόν
- 8) Υποθετικόν
- 9) Έρρινον

Τα αρχικά εκάστης λέξεως δίδουν αρχαίον ρητόν.

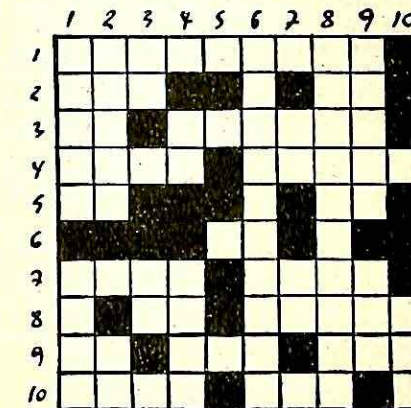
ΛΟΥΚΑΣ Δ. ΜΑΡΚΟΣ
Γυμν. Λεβαδείας

Τα αρχικά από τις ζητούμενες λέξεις σχηματίζουν ένα από τα επτά θαύματα.

- 1) Γεωμετρικόν σχήμα
- 2) Παλαιά πόλις Χαλκιδικής χερσονήσ.
- 3) Πρωτεύουσα της Αγγλίας
- 4) Πλούτος της γής
- 5) Μεγάλη ποιήτρια της Λέσβου
- 6) Μεγάλος μουσουργός
- 7) Άέριον, το όποιον αναπνέομεν
- 8) Έτσι ώνόμαζαν οι Έλληνες ένα βασιλέα του άσσυριακού κράτους, ο οποίος έβασίλευσε κατά το έτος 668 π.χ.
- 9) Βασιλεύς των λουλουδιών
- 10) Πρωτεύουσα της Νορβηγίας
- 11) Το σχηματίζουν οι ποταμοί, όταν χύνονται στη θάλασσα
- 12) Όρος της Ελλάδος
- 13) Μέρος του άνθους ενός φυτού

ΜΟΥΚΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
Γυμν. Ήλιούπολεως

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

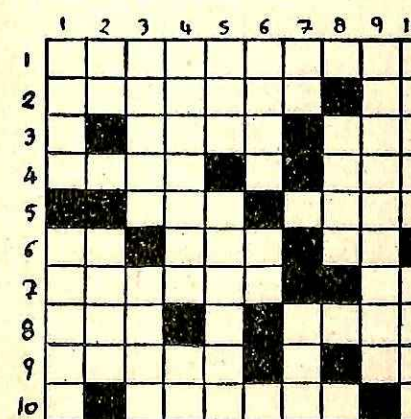
- 1) Χρησιμοποιείται εις τα τραύματα.
- 2) Διά μέσου αυτού στέλνομεν τα τηλεγραφήματα-δύο όμοια σύμφωνα.
- 3) Νότα-κάνω πλάτες σε κάποιον.
- 4) Μέσον συγκοινωνίας-ποταμάκι.
- 5) Δίφθογγος-διπλασιαζόμενον διδει ύποκοριστικόν γυναικός όνομα.
- 6) Έρωτηματική άντωνυμία.
- 7) έπότισαν τον Χριστόν-(καθ.) ήρωσ του Τρωικού πολέμου.
- 8) Τα 2/3 αρχικών γνωστού Ιδρύματος.-νήσος εις την όποιαν ύπάρχει θαυματουργός εικών.
- 9) Άρνησις (άρχ.)-δρος της Κρήτης.-άναφορική άντωνυμία (δημ.)
- 10) Ξηρός καρπός (πληθ.) καταστρέφει τα μάλλινα ύφασματα (καθ.)

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Όταν έχωμε τη δική μας μάς εύχονται-συμφωνία.
- 2) Τα 5/6 λέξεως, που σημαίνει πλευρά.-δύο όμοια φωνήεντα.
- 3) Δίφθογγος (άνεστρ.)-άρθρον (πληθ.)
- 4) Προηγούνται άνωτάτων κρατικών εκπροσώπων-μάς ακολουθεί παντού.
- 6) Κάτοικος Πελοποννησιακής πόλεως.
- 7) Τα 2/3 λέξεως που σημαίνει αυτήν την στιγμήν (καθ.) όμόηχα φωνήεντα.
- 8) Υπατος της Ρώμης.
- 9) Παιχνίδι-σήμα κινδύνου.
- 10) Ήλεκτρικά.... κάνουν στους νευρασθετικούς.

ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
ΣΤ' Γυμνάσιον Θηλ. Αθηνών.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

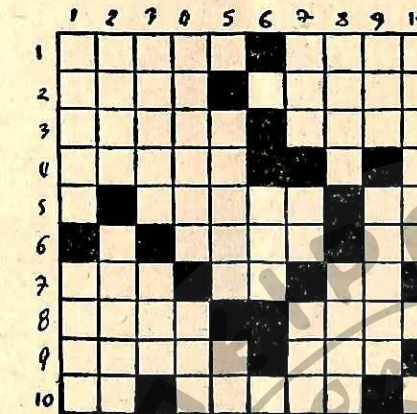
1. Μελετά το στερέωμα.
2. Ίδρυτής της Ρώμης-Νότα.
3. Όργανον του ανθρώπινου σώματος έκκρινον την χολήν.-Γάλλος Ιατρός μαθητής του Παστέρ.
4. Διακριτικόν σημείον-Χρώμα πουδρας.
5. Κατάρα-όχι ύλικά
6. Έπιφώνημα λύπης-Σύνδεσμος-Άντωνυμία κτητική.
7. Κράτος-Νότα.
8. Χρονική διαίρεσις.-Άθλητικά παίγνια.
9. Μάρκα κρασιού.-Νότα.
10. Χωρίς μυρουδιά.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Αρχαίος Θεός.-Μάρκα σιγαρέτων.
2. Άγγλος συγγραφεύς-Τόπος.
3. Μέρος πράγματος-Βιβλική γυνή
4. Ακάθαρτος-Έν τρίτον του κόσμου.
5. Όχι τα μισά-όχι έντιμος.
6. Έργον του Ίψεν-Άνθη.
7. Αναφορική άντωνυμία.-Έμπρόθετο άρθρο (δημ.).
8. Του ποταμού και του χρόνου.
9. άκέραιος.
10. Έρπετόν-Έρριξε το μήλο στο σύμπόσιο των Θεών,

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΚΟΝΤΟΣ
Γυμν. Λεωνιδίου Κυνourias.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πατρίς ήρώων-Λόφος επί του όποιου εκτίσθη ή Ιερουσαλήμ.
2. Άκρωτήριο της Πελοποννήσου-Η είσοδος εις την οίκιαν (δημοτική).
3. Προσεκύνησε τον Κ.Η.Ι.Χ. κατά την γέννησιν του-Χώρα της Ασίας.
4. Φωνάζομε τον καθένα με το... του.-Άναφ. άντων. (οὐδ. πληθ.)
5. Σοφός και νομοθέτης των Αρχαίων Αθηνών-Μόριον επιθυμίας εισάγον ύποτακτικήν.
6. Η κοινή όνομασία του κυριώτερου εκ των άλάτων-Έρωτηματική άντωνυμία.
7. Σπρώχνω (αρχαία)-Προσωπική άντωνυμία (αίτ.) ένικού-Άρθρον (άντιστρόφος).
8. Έμφυλωτής των Έλλήνων κατά την επανάστασιν του 1821 (γενική)-Τό άρωμα των άνθέων.
9. Έμπόρευμα (αρχαία-άνορθόγραφον)-Έρπετόν της ζούγκλας (κλητική).
10. Τα εκ των σών-Ό καλύτερος-Έπιφώνημα θαυμασμού.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ποταμός της Μ. Ασίας.-Ό Όλυμπος είναι... της Ελλάδος.
2. Έπίρρημα ποσοτικών-Θεά της άρχαιότητας.
3. Όνομασία της γραπτής και προφορικής όμιλίας-ΩΓΗ.
4. Παράνομος-Χρονικόν επίρρημα.
5. Φασαρία-Μόριον επιθυμίας εισάγον ύποτακτικήν.
6. Τοπικόν επίρρημα (-εδώ)
7. Σήμα κινδύνου-Μόριον καταφάσεως εισάγον ύποτακτικήν.-Όμοιος.
8. Το ούράνιον τόξον (αρχαία). Όμοιος.
9. Τα όργανα μιάς αίσθήσεως-Τα μικρότερα τειμαχίδια της ύλης.
10. Πάσαν θεογνωσίαν... καταρδεύσαντας-Διαζευκτικόν έπιφώνημα θαυμασμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τεγέας

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

«Πότε πρόκειται να μου πληρώσετε τα καθυστερούμενα ένοίκια,ρωτά ή νοικοκυρά τον νεαρό συγγραφέα, στον όποιον έχει νοικιάσει ένα δωμάτιο.
-Μόλις λάβω το τσέκ,που θα μου στείλη ο εκδότης μου μόλις δεχθ ή μνηστήρρημα, που πρόκειται ν'άρχισω μόλις μου έρθ η έμπνευσις».

Β. ΚΕΛΛΑΡΗΣ
Γυμνάσιον Κιάτου

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝ

Όποιος τοποθετήση όπου είναι παύλα φωνήν θα εύρη άμέσως ένα άρχαίο ρητό
-ν -- δ - -τ - -- δ -ν -- δ -

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
Γυμνάσιον Μουζακίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Μά τί είν' αυτό Πίπτη, που σε κάνει να μη διαβάζης τα μαθήματά σου; Δέν το λέω μαμά, γιατί θα με μαλώσης.

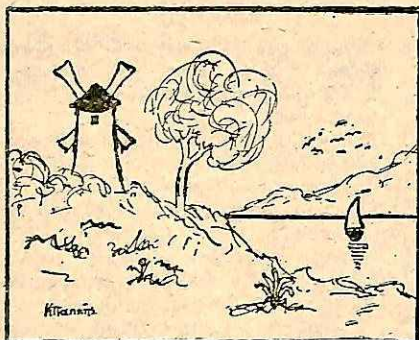
ΝΙΚΗ ΣΙΜΩΤΑ
Γυμν. Θηλέων Αργοστολίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Νουνά ρώτησα, προηγούμενας, αν θέλεις τίποτε.
Μά στο έίπα παιδί μου!
Κ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Γ' Γυμν. Θηλέων Θεσσαλονίκης

Χρ. Τσαβάκης
4ον Γυμν. Άρρ. Πειραιώς

Κ. ΠΑΠΠΗΣ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Γιάννη Μάκη φέρε εκείνο
Ποιό μαμά;
Μά σ'ας τὸ εἶπα.

ΣΥΡΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Βον Δημ. Μεγάρων

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίας νήσου τὸ ὄνομα σημαίνει «χώ-
ρα τῶν πάγων»;
- 2) Ποία εἶναι ἡ μικρότερη πολιτεία τῶν
Η.Π.Α.;
- 3) Ποῖος εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Βαβυλῶνος;
- 4) Πότε ἐγινε ἡ καταστροφή τοῦ Παρθε-
νῶνος;
- 5) Πόσον μήκος ἔχει ἡ γέφυρα τοῦ Ἀγ.
Φραγκίσκου;
- 6) Πόσοι Ἕλληνες ἔπλεσαν στὸν Μαρα-
θῶνα καὶ πόσοι Πέρσαι;

ΤΑΓΛΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
Γυμνάσιον Γιαννιτσῶν

ΤΕΛΕΙΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΕΣ

Ἀντικαταστήσατε τὶς παῦλες μὲ φωνή-
εντα καὶ τὶς τελείες μὲ σύμφωνα ὥστε νὰ
σχηματισθοῦν 11 λέξεις μὲ τὴν παρακάτω
σημασία. Ἄν ἡ λύσις εἶναι σωστή τὰ ἀρχι-
κά γράμματα τῶν λέξεων, πού θὰ βρῆτε,
θὰ σχηματίζουν μὴν ἡρωϊκὴ Σπαρτιατι-
κὴ φράσι.

Ἀσκήσις

- 1) -
- 2)
- 3) -
- 4)
- 5) -
- 6)
- 7)
- 8) -
- 9)
- 10) -
- 11)

- 1) Προφήτης
- 2) Αὐτὴ τὴν στιγμή
- 3) Βρίσκεται στὸν βυθὸ τῆς θάλασσας.
- 4) Μέρος τοῦ ναοῦ
- 5) Κάθε λαὸς ἔχει τὰ δικά του.
- 6) Δοξαμένη χώρα
- 7) Βρίσκεται στὶς καρδιὲς τῶν Χριστιανῶν
- 8) Νησὶ τοῦ Αἰγαίου
- 9) Γεωμετρικὸν σχῆμα
- 10) Τόπος, πού δὲν παράγει τίποτε
- 11) Ἡμερὶς τῆς Ἰταλίας.

ΓΕΩΦΑΝΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ἡ Σουηδία γιατί φημίζεται;
- 2) Πού γεννήθηκε πού καὶ πῶς ἔδρασε
ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς;
- 3) Πόσα χρόνια ἐβασίλευσεν ὁ Γεώρ-
γιος ὁ Α'.
- 4) Ποία τὰ κυριώτερα ἡφαίστεια τῆς
Εὐρώπης καὶ σὲ ποῖες πόλεις βρίσκονται;
- 5) Ποῖος εἶναι ὁ Τουρκοφάγος.
- 6) Πότε παρεχωρήθησαν τὰ Ἑπτάνη-
σα στὴν Ἑλλάδα.
- 7) Τί κάμνει ἐντύπωσι στὸν πρῶτο
ἐπισκέπτη, πού θὰ ἐπισκεθῇ τὴν Νορ-
βηγίαν;
- 8) Ποιοὶ εἶναι οἱ πρὶ ἱστορικοὶ λαοὶ
τῆς Εὐρώπης;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

Μαθ. Γυμν. παρ/τος Σερβίων-Κοζάνης

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

ΧΙ-ΜΟ-Ο-ΔΑΙ-ΛΩ-Ν-ΛΑ-ΝΙ-ΚΕ-ΟΣ

Ὄνομα ἐνὸς ἐκ τῶν 7 σοφῶν.

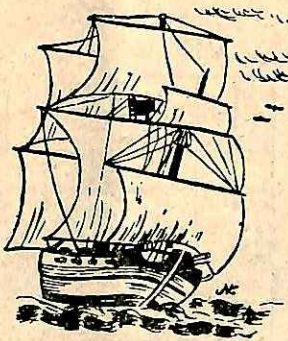
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
Γυμνάσιον Νικαίας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

-οὔ-υ-ιη-ε- -ω-α-ι υ-ιή

ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ΟΘΩΝ

Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης

ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΠΛΟΙΟ

Ν. ΚΑΡΑΚΑΣΙΔΗΣ
Γυμν. Νικαίας

ΣΚΑΛΑ

1. --
2. ---
3. ----
4. -----
5. -----
6. -----
7. -----
8. -----
9. -----
10. -----

1. Ὑποθετικόν
2. Ἀνεψιὸς τοῦ Ἀβραάμ
3. Ὅρος τῆς Ἀσίας
4. Ἀγνωστος
5. Γυναικεῖον ὄνομα (γεν.)
6. Ἰδρυτὴς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
7. Τὸ τοῦ Νείλου
8. Ποτὸ
9. Αἰσθητήριο ὄργανο (πληθ.)
10. Δύο ὁμοία σύμφωνα.

Τὰ ἀρχικά γράμματα κάθε ὀνομασίας
σχηματίζουν ὄνομα βασιλέως τῆς Ἑλλά-
δος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΧΑΤΖΗΣ
Γυμν. Μεγάρων

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Ὁ Τάκης διαβάζει στὴν ἐφημερίδα:
«Εἰς τὴν ὁδὸν Βικτωρίας ἐρρίφθη παρ'
ἀγνώστων βόμβας, ἡ ὁποία ἐκραγεῖσα
ἐφόνευσε τρεῖς καὶ ἐπλήγωσε δεκαπέντε...»
Ποῦ; ρωτᾷ ἡ Ἑλλη. Σὲ ποιά πόλι;
Μὰ δὲν ἀκουσε; ἀπαντᾷ ὁ Τάκης. Στὴν
εἶπα.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ε' Γυμνάσιον Ἀρρένων Θεσ)νίκης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ μεγάλος
κεντρικὸς δρόμος συνδεῶν 6 (ἕξ) πόλεις,
δαπάνης 252.000 δραχμῶν.
Θὰ συνεισφέρουν γι' αὐτὸν ἀνάλογα μὲ
τὸν πληθυσμὸν καὶ οἱ ἕξ πόλεις.
Ἡ Α' Πόλις ἔχει 18.000 κατοίκους, ἡ Β.
πόλις 15.000 κατοίκους, ἡ Γ' πόλις 12.000
κατοίκους, ἡ Δ' πόλις 9.000 κατοίκους, ἡ Ε'
πόλις 6.000 κατοίκους καὶ ἡ ΣΤ' πόλις
3.000 κατοίκους.
Πόσα χρήματα θὰ συνεισφέρῃ ἐκάστη
πόλις καὶ πόσα ὁ κάθε κάτοικος;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Μαρία Κική προσέξτε νὰ μὴν πέσετε.
Ποῦ θεῖε;
Μὰ σ'ας τὸ εἶπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΚΑΠΑΝΙΡΗΣ
Γυμν. Ἀρρένων Κέας

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ἄψος, 2) Σῦρος, 3) Δρίνος, 4) Φειδίας,
- 5) Σωκράτης, 6) Καλάβρυτα, 7) Θουκυδίδης.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ρ. 2) Ι. 3) Ο. 4) Γάτα, 5) Κόραξ,
- 6) Ρουβίμ, 7) Αἰνίγμα, 8) Ναπολέον, 9) Του-
ρισμός, 10) Ἐπιμενίδης.

ΡΙΟ ΓΚΡΑΝΤΕ

ΣΚΑΛΑ

- 1) Μαθηματικά, 2) Μαδεονία, 3) Μαγνήτης,
- 4) Μαβίλης, 5) Μελάνι, 6) Μάλα, 7) Μάνη.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΞΥΠΝΙΑΔΑ ΣΑΣ
Δὲν ὑπελόγησε τὸν ἐαυτὸν του.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ὁ, 2) λ, 3) Ὑπό, 4) Μήτε, 5) Πατήρ,
- 6) Ἰκαρος, 7) Ἀθήνησι, 8) Καύκασος, 9) Ὀλ-
λανδία, 10) Σταυρόλεξα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

τὸ Λιοντάρι.

32 δρχ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ἡ κεντρικὴ τοῦ Λονδίνου.
- 2) Στῆλαι τοῦ Ἡρακλέους.
- 3) Ἡ Σορβὼνη τῶν Παρισίων.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Καρανός, 2) Ἰνδικός, 3) Μάρτυς, 4) Ὀχρός,
- 5) Λαός, 6) Οὐς, 7) ΣΣ.

ΚΙΜΩΛΟΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ἀνδρόγυνο.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Γαστήρ-ἀστήρ.

ὅπως στρώσεις θὰ πλαγιάσης.

ΓΡΙΦΟΣ

Μηδὲν ἄγαν.

ΜΙΑ ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΣΕ ΕΞΗ ΒΙΒΛΙΑ
Ἡ σειρά εἶναι 2-4-6-5-3-1

Ἀκουε γέρου συμβουλὴ καὶ παιδεμένου γνώμη

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ὁ, 2) Μά, 3) Ἡρα, 4) Ράμη, 5) Ὁσάκα,
- 6) Σίδνεϋ.

ΟΜΗΡΟΣ

ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΙΕΙΣ.

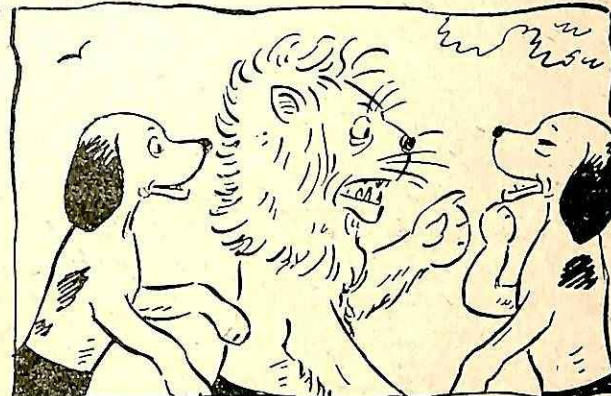
- 1) ἡ Ἀφροδίτη, 2) τῆς ἀκοῆς, 3) 10 μέτρα, 4)
- τὸν μεγάλο χημικὸ Λαβουαζιέ, 5) Στὴν Αἴγυπτο,
- 6) στὴν Καλιφόρνια, 7) Ἡ Ἰσπανία, 8) Ὁ
- Πετράρχης.

ΚΡΗΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

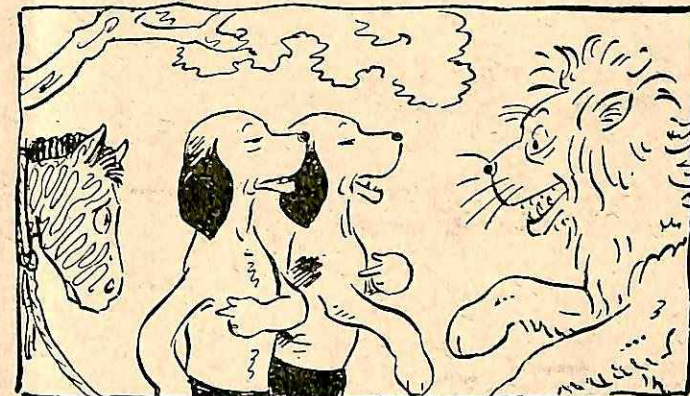
Κάσος-Ἀσος.

Τὸ Λιοντάρι κ' οἱ δυὸ σκύλοι

Ἀντ. Χ.

Μ' ἓνα λιοντάρι δυὸ σκυλιὰ γνωρίστηκαν μιὰ μέρα.
Καὶ τὸ λιοντάρι πρότεινε νὰ συνεταιριστοῦνε,
καὶ ὅσα ζῶα πιάνουνε στὸ δάσος ἐκείπέρα,
μαζὶ νὰ τὰ μοιράζωνται. Κι ἀμέσως συμφωνοῦνε.

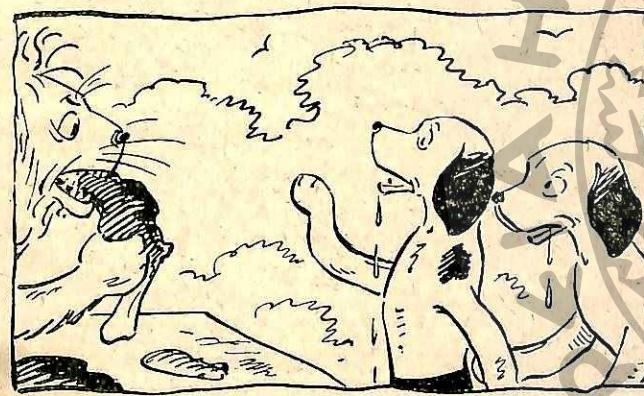

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ λοιπὸν, ἐκεῖ κατὰ τὸ δεῖλι,
ἓνα ζεβράκο φέρνουνε καλοθερμμένο οἱ σκύλοι.
Καὶ τὸ λιοντάρι : «Εὖγε σας! ὦ, γλέντι πού θὰ γίνη!
Καὶ μπάφ... μ' ἓνα του χτύπημα στὸν τόπο τὸν ἀφήνει.

Κι ἄρχισε εὐθὺς τὴ μοιρασιά καὶ χάζευαν αὐτοί.
Ἔσκυβε κάτω κ' ἔκοβε. Καὶ μὲ φωνὲς κι ἀντάρα
στοὺς σκύλους ὅλο πέταγε δυὸ τρίχες, ἓνα αὐτί,
κ' ἡ ἀφεντιά του ἔπαιρνε μιὰ τόσοση μεριδάρη!

Οἱ σκύλοι κάθε μιὰ στιγμή
κάτι νὰ ποῦν πηγαίνανε,
μὰ βλέποντας τὰ δόντια του
τρομάζαν καὶ σωπαίνανε...

Ὁσπου ἀπελπιστήκανε. Καὶ πιά ξελιγωμένοι
«...ἔμεῖς χορτάσαμε λοιπὸν» τοῦ εἶπαν οἱ καυμένοι.
«Γεῖά σου». Κ' ἐνῶ ἐφεύγανε σκουπίζοντας τὰ σάλια τους,
τοὺς ξεφωνᾷ ἡ κυρὰ Ντουντοῦ κοιτάζοντας τὰ χάλια τους:

«Δὲ λέτε πῶς γλυτώσατε καὶ σεῖς ἀπ' τὶς δοντάρες τοῦ;
Ἀμ' τὸ λιοντάρι εἶναι θεριό. Δὲν ξέρατε τίς χάρες τὰς;
Ἐ, πῶς λοιπὸν τοῦ δώσατε μιὰ τόσο ἐμπιστοσύνη,
ποῦναι γνωστὸ πῶς τὸ θεριὸ πάντα θεριὸ θὰ μείνῃ».

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ -

Στίχοι
ΠΑΝΟΥ ΡΟΖΑΚΗ
Γυμνασιάρχου Σπάρτης.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εἴ - μα - στε τὰ παι - διὰ τῆς Ἑλ - λά - δος, δια - λε - χτή, ξα - κου -
 Στὸν και - ρὸ τῆς εἰ - ρή - νης δι - ψοῦ - με γιὰ τὴν πρό - δο, γιὰ
 σμέ - νη γε - νιά, καὶ στὸ χέ - ρι τῇ δᾶ - δα κρα - τοῦ - με, φῶς σκορ -
 τὴν προ - κο - πῇ, σὰν τὸν ἥ - λιο πῶς λάμ - πει ἡ Ἑλ - λά - δα, θαμ - πω -
 πί - ζου - με στὴ σκο - τεῖ - νιά. Δο - ξα - σμέ - νων προ - γό - νων βλα - στά - ρια
 μέ - νος κα - θέ - νας νᾶει - πῇ. Κί - ᾶν ἡ σάλ - πιγ - γα κρά - ξη στὰ ὀ - πλα
 νοιῶ - δουμ' ὀ - λοι μας χρέ - ος ἰ - ε - ρό τὴν Ἑλ - λά - δα νὰ
 καὶ ση - μά - νη ἡ με - γά - λη στιγ - μὴ, τὰ παι - διὰ τῆς Ελ -
 κά - νω - με πᾶ - λι γιὰ τὸν κό - σμῳ ἔ - να φά - ρο λαμ - πρό. } Τὰ δι -
 λά - δος δὰ δεῖ - ξουν τί - εἴ - ναι ἄν - δρεῖ - α καὶ τί - εἴ - ναι τι - μὴ. }
 ἡ με - λὲ τη, χα - ρά - μας, ἀ - κο - νί - ζουν, φω -
 τί - ζουν τὸ νοῦ μᾶ κι ὁ στί - βος μᾶς πλά - δει ἄ - τσα λέ -
 ριχ. φρετ.
 νια παλ - λη. κά - ρι ἄ - νος ἔ - θνους τρα - νοῦ — Τὰ δι - νοῦ —